

GIÊ-RÊ-MI

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38
39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52					

CHƯƠNG 1

Lời của Giê-rê-mi, con trai Hinh-kia, một trong các thầy tế lễ ở A-na-tốt, xứ Bê-ni-min.

² Có lời Đức Giê-hô-va phán cùng người trong đời Giô-si-a, con trai A-môn, vua Giu-đa, năm thứ mười ba đời vua ấy;

³ lại có phán cùng người trong đời Giê-hô-gia-kim, con trai Giô-si-a, vua Giu-đa, cho đến cuối năm thứ mười một đời vua Sê-đê-kia, con trai Giô-si-a, vua Giu-đa, tức là năm mà Giê-ru-sa-lem bị bắt làm phu tù trong tháng thứ năm.

⁴ Có lời Đức Giê-hô-va phán cùng tôi như vầy: Trước khi tạo nên người trong lòng mẹ, ta đã biết người rồi;

⁵ trước khi người sanh ra, ta đã biệt riêng người, lập người làm kẻ tiên tri cho các nước.

⁶ Tôi thưa rằng: Ôi! hãy Chúa Giê-hô-va, nầy tôi chẳng biết nói chi, vì tôi là con trẻ.

⁷ Nhưng Đức Giê-hô-va lại phán: Chớ nói: Tôi là con trẻ; vì người sẽ đi khắp nơi nào ta sai người đi, và sẽ nói mọi điều ta truyền cho nói.

⁸ Đừng sợ vì có chúng nó; vì ta ở với người đặng giải cứu người, Đức Giê-hô-va phán vậy.

⁹ Đoạn, Đức Giê-hô-va giang tay rờ miệng tôi. Đức Giê-hô-va lại phán cùng tôi rằng: Nầy, ta đã đặt những lời ta trong miệng người.

¹⁰ Hãy xem, ngày nay ta đã lập người trên các dân các nước, đặng người hoặc nhổ, hoặc phá, hoặc diệt, hoặc đổ, hoặc dựng, hoặc trồng.

¹¹ Lại có lời Đức Giê-hô-va phán cùng tôi rằng: Hỡi Giê-rê-mi, người thấy gì? Tôi thưa rằng: Tôi thấy một gậy bằng cây hạnh.

¹² Đức Giê-hô-va bèn phán: Người thấy phải đó; ta sẽ tỉnh thức, giữ lời phán ta đặng làm trọn.

¹³ Lại có lời Đức Giê-hô-va phán cùng tôi lần thứ hai mà rằng: Người thấy gì? Tôi thưa: Tôi thấy một nồi nước sôi từ phương bắc bắn ra.

¹⁴ Đức Giê-hô-va phán: Ấy là hoạn nạn từ phương bắc sẽ giáng cho hết thầy dân cư đất này.

¹⁵ Vậy, ta sẽ gọi mọi họ hàng của các nước phương bắc, Đức Giê-hô-va phán vậy, Chúng nó sẽ được, và ai nấy đặt ngôi mình nơi cửa thành Giê-ru-sa-lem, vây đánh các vách thành ấy, và các thành của Giu-đa.

¹⁶ Ta sẽ rao sự xét đoán ta nghịch cùng chúng nó, vì điều ác chúng nó đã làm; bởi chưng chúng nó đã lìa bỏ ta, đốt hương cho các thần khác, và thờ lạy việc tay mình làm ra.

¹⁷ Vậy, người hãy thất lưng, chờ dậy, bảo cho chúng nó mọi sự mà ta truyền cho người. Đừng sợ sệt vì có chúng nó, kéo ta làm cho người sợ sệt trước mặt chúng nó chẳng.

¹⁸ Nay, ngày nay, ta lập người lên làm thành vững bền, làm cột bằng sắt, làm tường bằng đồng, nghịch cùng cả đất này, nghịch cùng các vua Giu-đa, các quan trưởng nó, các thầy tế lễ, và dân trong đất.

¹⁹ Họ sẽ đánh nhau với người, nhưng không thắng người; vì ta ở cùng người đặng giải cứu người, Đức Giê-hô-va phán vậy.

CHƯƠNG 2

Có lời Đức Giê-hô-va phán cùng tôi rằng:

² Hãy đi, kêu vào tại Giê-ru-sa-lem rằng: Đức Giê-hô-va phán như vậy: Ta còn nhớ về người lòng nhơn từ của người lúc đang thơ, tình yêu mến trong khi người mới kết bạn, là khi người theo ta nơi đồng vắng, trong đất không gieo trồng.

³ Y-sơ-ra-ên vốn là dân biệt riêng ra thánh cho Đức Giê-hô-va; vốn là trái đầu mùa của hoa lợi Ngài. Phàm những kẻ nuốt dân ấy sẽ có tội; tai vạ sẽ lâm trên họ, Đức Giê-hô-va phải vậy.

⁴ Hỡi nhà Gia-cốp, cùng các họ hàng nhà Y-sơ-ra-ên, hãy nghe lời Đức Giê-hô-va!

⁵ Đức Giê-hô-va phán như vậy: Tổ phụ các người có thấy điều không công bình gì trong ta, mà đã xa ta, bước theo sự hư không, và trở nên người vô ích?

⁶ Họ không nói: Chớ nào Đức Giê-hô-va ở đâu? Ấy là Đấng đã đem chúng ta khiến khỏi đất Ê-díp-tô, đã dắt chúng ta qua đồng vắng, trong đất sa mạc đầy hầm hố, trong đất khô khan và có bóng sự chết, là đất chẳng một người nào đi qua, và không ai ở.

⁷ Ta đã đem các người vào trong một đất có nhiều hoa quả, để ăn trái và hưởng lợi nó. Nhưng, vừa vào đó, các người đã làm ô uế đất ta, đã làm cho sản nghiệp ta thành ra gớm ghiếc.

⁸ Các thầy tế lễ không còn nói: Nào Đức Giê-hô-va ở đâu? Những người giảng luật pháp chẳng biết ta nữa. Những kẻ chặn giữ đã bội nghịch cùng ta. Các tiên tri đã nhơn danh Ba-anh mà nói tiên tri, đi theo những sự không ích gì cả.

⁹ Đức Giê-hô-va phán: Vì có đó ta sẽ còn tranh cạnh cùng các người, cho đến con cháu của con cháu các người nữa.

¹⁰ Hãy qua các cù lao Kít-tim mà xem! Hãy khiến người đến Kê-đa, và xét kĩ; xem thử có việc như vậy chẳng.

¹¹ Có nước nào thay đổi thần của mình, mặc dầu ấy chẳng phải là thần không? Nhưng dân ta đã đổi vinh hiển mình lấy vật vô ích!

¹² Hỡi các từng trời, hãy lấy làm lạ về sự đó; hãy kinh hãi gớm ghê, hãy rất tiêu điều, Đức Giê-hô-va phán.

¹³ Dân ta đã làm hai điều ác: chúng nó đã lìa bỏ ta, là nguồn nước sống, mà tự đào lấy hồ, thật, hồ nứt ra, không chứa nước được.

¹⁴ Y-sơ-ra-ên là đầy tớ, hay là tôi mọi sanh trong nhà? Vậy sao nó đã bị phó cho sự cướp?

¹⁵ Các sư tử con gặm thét, rống lên inh ỏi nghịch cùng nó, làm cho đất nó thành ra hoang vu. Các thành nó bị đốt cháy, không có người ở nữa.

¹⁶ Con cháu của Nôp và Tác-pha-nết cũng đã làm giập sợ người.

¹⁷ Mọi điều đó há chẳng phải xảy ra cho người vì đã lìa bỏ Giê-hô-va Đức Chúa Trời mình, khi Ngài dắt người trên đường sao?

- 18** Hiện bây giờ, người có việc gì mà đi đường qua Đức Chúa Trời đang uống nước Si-ho? Có việc gì mà đi trong đường A-si-ri đang uống nước Sông cái?
- 19** Tội ác người sự sửa phạt người, sự bội nghịch người sẽ trách người, nên người khá biết và thấy rằng lìa bỏ Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, và chẳng có lòng kính sợ ta, ấy là một sự xấu xa cay đắng, Chúa, là Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy.
- 20** Xưa kia ta đã bẻ ách người, bứt xiềng người, mà người nói rằng: Tôi không vâng phục nữa; vì trên mỗi đồi cao, dưới mỗi cây xanh, người đã cúi mình mà hành dâm.
- 21** Ta đã trồng người như cây nho tốt, giống đều rắc cả; mà có sao người đã đốc ra nhánh xấu của gốc nho lạ cho ta?
- 22** Dầu người lấy hỏa tiêu và dùng nhiều diêm cường rửa mình, tội lỗi người cũng còn ghi mãi trước mặt ta, Chúa Giê-hô-va phán vậy.
- 23** Sao người dám nói rằng: Ta không bị ô uế; ta chẳng từng đi theo thần tượng Ba-anh? Hãy xem đường người trong nơi trũng; nhận biết điều người đã làm, như lạc đà một gu lạnh lẽ và buông tuồng,
- 24** như lừa cái rừng, quen nơi đồng vắng, động tình dục mà hút gió. Trong cơn nóng nẩy, ai hay xây trở nó được ư? Những kẻ tìm nó không cần mệt nhọc, đến trong tháng nó thì sẽ tìm được.
- 25** Hãy giữ cho chơn người chớ để trần, cổ người chớ khát! Nhưng người nói rằng: Ấy là vô ích; không, vì ta thích kẻ lạ và sẽ theo chúng nó.
- 26** Như kẻ trộm bị bắt, xấu hổ thể nào, thì nhà Y-sơ-ra-ên, nào vua, nào quan trưởng, nào thầy tế lễ, nào kẻ tiên tri, cũng sẽ xấu hổ thể ấy.
- 27** Chúng nói với gỗ rằng: Ngài là cha tôi; với đá rằng: Ngài đã sanh ra tôi. Vì chúng đã xây lưng lại cùng ta, mà không xây mặt lại với ta. Đoạn, đến ngày hoạn nạn, chúng sẽ nói rằng: Hãy chỗi dậy, cứu lấy chúng tôi!
- 28** Vậy chớ nào các thần mà các người đã làm ra cho mình ở đâu? Nếu các thần ấy có thể cứu các người trong kỳ hoạn nạn, thì hãy chỗi dậy mà cứu! Hỡi Giu-đa, vì số các thần người cũng bằng các thành người!
- 29** Sao người biện luận cùng ta? Các người thấy đều đã phạm tội nghịch cùng ta, Đức Giê-hô-va phán vậy.
- 30** Ta đã đánh con cái các người là vô ích: chúng nó chẳng chịu sự dạy dỗ. Gươm các người đã nuốt các kẻ tiên tri mình, như sư tử phá hại.
- 31** Hỡi dòng dõi này! Hãy rõ lời Đức Giê-hô-va phán: Ta há là một đồng vắng hay là một đất tối tăm mờ mịt cho dân Y-sơ-ra-ên sao? Làm sao dân ta có nói rằng: chúng tôi đã buông tuồng, không đến cùng Ngài nữa?
- 32** Con gái đồng trinh há quên đồ trang sức mình, này dâu mới há quên áo đẹp của mình sao? Nhưng dân ta đã quên ta từ những ngày không tính ra được.
- 33** Sao người cứ dọn đường mình để tìm tình ái! đến nỗi đã dạy cho những đàn bà xấu nét theo lối mình.
- 34** Nơi vạt áo người cũng đã thấy máu của kẻ nghèo nàn vô tội, chẳng phải vì có nó đào ngạch, bèn là vì có mọi điều đó.
- 35** Người lại còn nói rằng: Tôi vô tội, thật cơn giận của Ngài lìa khỏi tôi! Này, vì người nói rằng: Tôi không có tội, ừ, ta sẽ đoán xét người.
- 36** Sao người chạy mau để đổi đường người? Xưa kia người xấu hổ về A-si-ri, nay cũng sẽ xấu hổ về Ê-díp-tô.
- 37** Người sẽ chấp tay lên trên đầu, mà đi ra từ nơi đó. Vì Đức Giê-hô-va duỗi bỏ những kẻ mà người trông cậy, người sẽ chẳng được thanh vượng gì bởi chúng nó.

CHƯƠNG 3

Người ta nói rằng: Nếu người kia bỏ vợ mình, và nếu khi ly dị rồi vợ lấy chồng khác, thì người chồng trước có lẽ nào còn trở lại cùng đồn bà đó sao? Nếu vậy thì trong đất há chẳng bị ô uế lắm sao? Vả, người đã hành dâm với nhiều người yêu, còn toan trở lại cùng ta sao? Đức Giê-hô-va phán vậy.

² Hãy ngược mắt xem các gò hoang; có nơi nào mà người chẳng hành dâm? Người đã ngồi bên đường để chờ đợi người yêu, như người A rập trong đồng vắng; và người đã đem sự đâm loạn bậy bạ mà làm dơ nhớp đất này.

³ Vậy nên mưa đã bị ngăn cấm, không được mưa cuối mùa. Dầu thế, người cũng vênh trán lên như đồn bà dâm dăng; chẳng biết xấu hổ.

⁴ Từ nay về sau người há chẳng kêu đến ta rằng: Hỡi Cha tôi, Ngài là Đấng dẫn dắt tôi trong khi tôi trẻ, hay sao?

⁵ Ngài há sẽ cầm giận mãi mãi, và nuôi cơn thịnh nộ đến cuối cùng sao?... Này, người dầu nói như vậy, mà cũng cứ phạm tội, theo lòng mình muốn.

⁶ Đương đời vua Giô-si-a, Đức Giê-hô-va phán cùng tôi rằng: Người có thấy điều mà Y-sơ-ra-ên, là dân bội nghịch, đã làm chẳng? Nó đã lên mỗi núi cao, đến dưới mỗi cây xanh, mà hành dâm tại đó.

⁷ Ta từng nói rằng: Sau khi nó đã làm hết mọi sự ấy, sẽ trở về cùng ta. Nhưng nó không trở về. Em gái quỷ quyết nó là Giu-đa đã thấy.

⁸ Dầu ta đã bỏ Y-sơ-ra-ên bội nghịch và đã cho nó tởm, vì cơ nó ngoại tình, ta cũng còn thấy em gái quỷ quyết nó, là Giu-đa, chẳng sợ sệt chi; nhưng nó cũng cứ đi hành dâm.

⁹ Vì nó khinh sự đâm loạn mình, thì làm ô uế đất này, hành dâm với đá và gỗ.

¹⁰ Dầu vậy, em gái quỷ quyết nó, là Giu-đa, cũng chẳng trở về cùng ta cách hết lòng, chẳng qua là giả dối, Đức Giê-hô-va phán vậy.

¹¹ Đức Giê-hô-va cũng có phán cùng tôi rằng: Y-sơ-ra-ên bội nghịch so với Giu-đa quỷ quyết, còn tỏ ra công bình hơn.

¹² Hãy đi, xây về phía bắc, rao lên những lời này: Đức Giê-hô-va phán: Hỡi Y-sơ-ra-ên bội nghịch; hãy trở về! Ta sẽ không lấy nét mặt giận nhìn người đâu, vì ta hay thương xót; ta chẳng ngâm giận đời đời, Đức Giê-hô-va phán vậy.

¹³ Chớ người phải nhận lỗi mình: người đã phạm tội nghịch cùng Giê-hô-va Đức Chúa Trời người; người đã chạy khắp mọi ngả nơi các thần khác ở dưới mỗi cây xanh, mà không vâng theo tiếng ta, Đức Giê-hô-va phán vậy.

¹⁴ Đức Giê-hô-va phán: Hỡi con cái bội nghịch, hãy trở về; vì ta là chồng người. Trong vòng các người, ta sẽ lựa mỗi thành một người, mỗi họ hai người, mà đem đến Si-ôn.

¹⁵ Ta sẽ ban các kẻ chăn giữ vừa lòng ta cho các người, các kẻ ấy sẽ lấy sự sáng suốt khôn ngoan mà chăn nuôi các người.

¹⁶ Đức Giê-hô-va phán: Trong những ngày đó, khi các người sanh sản thêm nhiều ra trong đất, thì người ta sẽ không nói đến hòm giao ước của Đức Giê-hô-va nữa! Người ta sẽ không còn tưởng đến, không còn nhớ đến, không còn tiếc đến, và không làm một cái khác.

¹⁷ Trong thời đó người ta sẽ gọi Giê-ru-sa-lem là ngôi của Đức Giê-hô-va, và hết thảy các nước đều nhóm về Giê-ru-sa-lem, về danh Đức Giê-hô-va; mà không bước theo sự cứng cỏi của lòng ác mình nữa.

¹⁸ Trong những ngày đó nhà Giu-đa sẽ đồng đi với nhà Y-sơ-ra-ên, hai đảng cùng nhau từ đất phương bắc trở về trong đất mà ta đã ban cho tổ phụ các người làm sản nghiệp.

¹⁹ Ta từng phán rằng: Ta sẽ đặt người giữa vòng các con cái, ta sẽ cho người một đất tốt,

cơ nghiệp quý giá của cơ binh các nước là đường nào! Ta từng phán: Người sẽ gọi ta bằng Cha tôi! và chớ xây lại mà không theo ta.

²⁰ Nhưng hồi nhà Y-sơ-ra-ên, thật như một người đồn bà lia chồng mình cách quỷ quyết thể nào, thì các người cũng quỷ quyết với ta thể ấy, Đức Giê-hô-va phán vậy.

²¹ Có tiếng nghe ra trên các gò trọi: ấy là tiếng con cháu Y-sơ-ra-ên khóc lóc cầu khẩn, vì chúng nó đã đi trong đường quanh queo; đã quên Giê-hô-va Đức Chúa Trời mình.

²² Hồi con cái bội nghịch, hãy trở lại! Ta sẽ chữa sự bội nghịch cho. Các người nói rằng: Này, chúng tôi về cùng Ngài, vì Ngài là Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi.

²³ Thật đợi sự cứu nơi các gò là vô ích, tiếng ồn ào trên các núi là hư không; thật, sự cứu rỗi của Y-sơ-ra-ên là ở trong Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi.

²⁴ Từ lúc chúng tôi còn trẻ nhỏ, vật xấu hổ đã nuốt hết công việc của tổ phụ chúng tôi, bầy chiên, bầy bò, con trai, con gái chúng nó.

²⁵ Chúng tôi phải nằm trong sự xấu hổ mình! Vì chúng tôi cùng tổ phụ chúng tôi đã phạm tội nghịch cùng Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi; từ khi còn trẻ cho đến ngày nay; chúng tôi không vâng theo tiếng Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi.

CHƯƠNG 4

Đức Giê-hô-va phán: Hồi Y-sơ-ra-ên, nếu người trở về cùng ta, nếu trở về cùng ta, và nếu người bỏ những việc gớm ghiếc khỏi trước mắt ta, thì người sẽ chẳng bị dòi đi nữa.

² Người sẽ lấy sự thật thà, ngay thẳng, công bình, mà thề rằng: Thật như Đức Giê-hô-va hằng sống, các nước sẽ được phước bởi Ngài và vinh hiển trong Ngài.

³ Vả, Đức Giê-hô-va phán cùng người Giu-đa và cùng Giê-ru-sa-lem như vậy: Hãy cày mở ruộng mới các người, chớ gieo trong gai gốc.

⁴ Hồi các người, là người Giu-đa và dân cư Giê-ru-sa-lem, hãy tự cắt bì mình cho Đức Giê-hô-va, và cắt dương bì khỏi lòng người! Bằng chẳng vậy, cơn giận ta sẽ phùng lên như lửa, đốt cháy các người, không ai giập tắt được, vì việc ác các người đã làm.

⁵ Hãy rao ra trong Giu-đa; hãy truyền trong Giê-ru-sa-lem rằng: Hãy thổi kèn trong đất. Hãy kêu lớn tiếng rằng: Khá nhóm nhau lại và đi vào các thành bền vững.

⁶ Khá dựng cờ hướng về Si-ôn! Hãy trốn đi, đừng dừng lại! Vì ta khiến từ phương bắc đến một tai nạn, tức là một sự hư hại lớn.

⁷ Sự tử ra từ rừng nó, kẻ hủy diệt các nước bắt đầu ra đi khỏi chỗ mình, đặt làm cho đất người ra hoang vu; các thành người trở nên gò đồng, và không có người ở.

⁸ Vậy nên, các người hãy thắt bao gai, khóc và than thở, vì cơn giận phùng phùng của Đức Giê-hô-va chưa lìa khỏi chúng ta đâu.

⁹ Đức Giê-hô-va phán trong những ngày đó, vua và các quan trưởng sững sốt trong lòng; các thầy tế lễ bối ngỡ, các kẻ tiên tri lấy làm lạ.

¹⁰ Bấy giờ tôi nói: Ôi! hồi Chúa Giê-hô-va! Thật Ngài đã phỉnh dân này và Giê-ru-sa-lem lắm, mà nói rằng: Các người sẽ được bình an! Những lưỡi gươm đã thấu đến sự sống.

¹¹ Trong thời đó, sẽ nói cùng dân này và Giê-ru-sa-lem rằng: Gió nóng đến từ các gò trọi nơi đồng vắng, thổi trên con gái dân ta, nhưng chẳng dùng để dẽ lúa được, và cũng chẳng làm cho sạch được.

¹² Lại có gió lớn hơn nữa vì ta mà đến. Nay ta sẽ rao sự đoán xét nghịch cùng chúng nó.

¹³ Này, nó sẽ lên như một đám mây, xe cộ nó đường cơn gió lốc, ngựa nó lẹ như chim ưng. Khốn cho chúng ta, vì bị hủy diệt!

¹⁴ Hồi Giê-ru-sa-lem, hãy làm sạch hết điều ác trong lòng người, hầu cho người được

cứu. Người nuôi những ý tưởng gian ác trong lòng cho đến chừng nào?

15 Vì có tiếng đến từ đất Đan, từ gò Ép-ra-im rao truyền tai vạ.

16 Hãy báo cho các nước! Hãy rao cho Giê-ru-sa-lem rằng: Kẻ vây hãm từ phương xa mà đến, và kêu la nghịch cùng các thành Giu-đa.

17 Chúng nó vây Giê-ru-sa-lem như kẻ giữ ruộng; vì thành ấy đã nổi loạn nghịch cùng ta, Đức Giê-hô-va phán vậy.

18 Đó là những sự mà đường lối và việc làm của người đã chuốc lấy cho người; đó là sự gian ác người! Thật, sự ấy là cay đắng, thấu đến trong lòng người.

19 Ôi! tôi đau lòng, đau lòng! Cơn đau đớn quặn thắt lòng tôi; lòng dương bối rối trong tôi. Tôi không thể làm thính! Hỡi linh hồn tôi, vì mầy nghe động kèn và tiếng giặc giã.

20 Hủy diệt cùng thêm hủy diệt, báo tin chẳng dứt, cả đất bị phá tán; nhà tạm tôi thành linh bị hủy, màn cháng tôi bỗng chốc bị hư!

21 Tôi sẽ thấy cờ và nghe tiếng kèn cho đến chừng nào?

22 Thật dân ta là ngu muội, chúng nó chẳng nhìn biết ta. Ấy là những con cái khờ dại, không có trí khôn, khéo làm điều ác, mà không biết làm điều thiện.

23 Tôi xem đất: này, là vô hình và trống không; xem các tầng trời: thì không có sự sáng.

24 Tôi xem các núi, thấy đều rung động; mọi gò đều lung-lay.

25 Tôi xem: chẳng còn một người, hết thấy chim trời đều trốn tránh.

26 Tôi xem thấy ruộng tốt đã trở nên đồng vắng, hết thấy các thành đều bị hủy phá trước mặt Đức Giê-hô-va, bởi cơn nóng giận của Ngài.

27 Vì Đức Giê-hô-va phán như vậy: Cả đất sẽ hoang vu, nhưng ta không diệt hết.

28 Bởi có đó, đất sẽ sâu thẳm, các tầng trời sẽ tối đen. Vì ta đã phán, đã định, thì chẳng đổi ý, chẳng xây lại.

29 Nghe tiếng ồn lính kỵ và lính bắn cung, thì hết thấy các thành đều chạy trốn; núp trong rừng cây, leo lên vầng đá; các thành đều bị bỏ, chẳng có người ở.

30 Còn người, khi đã bị phá hủy, thì sẽ làm gì? Người dầu có mặc áo màu tím, trang sức đồ vàng, lấy mực vẽ mắt, làm cho mình ra đẹp, cũng là vô ích: người yêu người cũng khinh người, mà đòi sự sống của người.

31 Vì ta nghe tiếng, như tiếng đờn bà đẻ, tiếng thảm thương như tiếng đờn bà đẻ con so. Ấy là tiếng con gái Si-ôn, thở và giang tay mà rằng: Khốn nạn cho tôi! linh hồn tôi đã ngắt đi trước mặt kẻ giết người!

CHƯƠNG 5

Hãy đi dạo các đường phố Giê-ru-sa-lem, và nhìn xem, Hãy dò hỏi tìm kiếm nơi các chợ, thử có thấy một người chẳng, nếu có một người làm sự công bình, tìm sự trung tín, thì ta sẽ tha thứ cho thành ấy.

2 Dầu chúng nó nói rằng: Thật như Đức Giê-hô-va hằng sống! ấy cũng là thề dối!

3 Hỡi Đức Giê-hô-va, há chẳng phải mắt Ngài đoái xem sự trung tín sao?... Ngài đánh chúng nó, chúng nó chẳng biết lo buồn, Ngài diệt đi, chúng nó chẳng chịu dạy dỗ. Chúng nó tự làm cứng mặt mình hơn vầng đá, chẳng khứng trở lại.

4 Tôi bèn nói: Đó thật là kẻ nghèo hèn, ngu muội, vì không biết đường lối của Đức Giê-hô-va, luật pháp của Đức Chúa Trời mình.

5 Tôi sẽ đến cùng những người sang trọng mà nói với họ, vì họ biết rõ đường lối của Đức Giê-hô-va, sự công bình của Đức Chúa Trời mình... Song, những người này hợp ý cùng nhau mà bỏ ách đứt dây!

⁶ Vậy nên sư tử trong rừng sẽ giết họ đi, sư tử nơi sa mạc diệt họ đi, beo đương rình ngoài thành họ, hễ ai ra khỏi đó, sẽ bị cắn xé! Vì tội lỗi của họ rất nhiều, sự bội nghịch của họ càng thêm.

⁷ Ta tha thứ người sao được? Các con trai người đã lừa bỏ ta, thề bởi những thần không phải là thần. Ta đã khiến chúng nó ăn no, mà chúng nó thì phạm tội tà dâm, nhóm nhau cả lũ trong nhà đĩ.

⁸ Chúng nó cũng như con ngựa mập chạy lung, mỗi một người theo sau vợ kẻ lân cận mình mà hí.

⁹ Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ chẳng thăm phạt vì những sự đó hay sao? Thần ta há chẳng trả thù một nước như vậy hay sao?

¹⁰ Hãy leo lên những vách tường nó và phá đổ đi; nhưng đừng diệt hết. Hãy tĩa bỏ những nhánh nó, vì chẳng thuộc về Đức Giê-hô-va.

¹¹ Vì nhà Y-sơ-ra-ên và nhà Giu-đa đã dùng cách quỉ quyệt đối với ta, Đức Giê-hô-va phán vậy.

¹² Chúng nó đã chối bỏ Đức Giê-hô-va, và nói rằng: Chẳng phải là Ngài! Hoạn nạn sẽ chẳng lâm trên chúng ta; chúng ta sẽ chẳng gặp gươm đao đói kém.

¹³ Các đấng tiên tri sẽ trở nên gió, đạo chẳng ở trong họ; họ sẽ gặp phải như vậy.

¹⁴ Vậy nên Giê-hô-va Đức Chúa Trời vạn quân phán như vầy: Vì các người đã nói lời đó, này, ta sẽ khiến lời ta nên như lửa trong miệng người, dân này sẽ như củi, và lửa ấy sẽ nuốt nó.

¹⁵ Đức Giê-hô-va phán: Hỡi nhà Y-sơ-ra-ên, ta sẽ khiến một dân tộc mạnh, tức một dân tộc cũ, một dân tộc mà người chẳng biết tiếng, chẳng hiểu lời, từ phương xa đến nghịch cùng người.

¹⁶ Cái bao tên nó giống như mỡ mà mở ra; chúng nó đều là mạnh bạo.

¹⁷ Nó sẽ ăn mùa màng và bánh người, là vật mà con trai con gái người phải ăn; nó sẽ ăn bầy chiên và bầy bò người, ăn cây nho và cây vả người. Nó sẽ lấy gươm hủy phá các thành vững bền của người, là nơi mà người trồng cấy!

¹⁸ Đức Giê-hô-va phán: Dầu vậy, cũng trong những ngày đó, ta sẽ chẳng diệt hết các người đâu.

¹⁹ Xảy ra khi các người nói rằng: Sao Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi đã làm mọi sự này cho chúng tôi? thì người khá bảo chúng nó rằng: Như các người đã lừa bỏ ta và hầu việc các thần ngoại trong đất mình thế nào, thì các người cũng sẽ hầu việc các dân ngoại trong một đất chẳng thuộc về mình thế ấy.

²⁰ Hãy rao những lời này cho nhà Gia-cốp; hãy truyền ra trong Giu-đa, nói rằng:

²¹ Hỡi dân ngu muội và không hiểu biết, là dân có mắt mà không thấy, có tai mà không nghe kia, hãy nghe điều này.

²² Đức Giê-hô-va phán: Các người chẳng kính sợ ta, chẳng run rẩy trước mặt ta sao? Ta là Đấng đã lấy cát làm bờ cõi biển, bởi một mạng lệnh đòi đòi, không vượt qua được. Sóng biển dầu động, cũng không thắng được; biển dầu gầm rống, cũng không qua khỏi nó;

²³ nhưng dân này thì lại có lòng ngoa ngạnh và bội nghịch, hết thấy đều dấy loạn và đi.

²⁴ Chúng nó chẳng nói trong lòng rằng: Chúng ta hãy kính sợ Giê-hô-va Đức Chúa Trời mình tức là Đấng tùy thời ban cho mưa đầu mùa và mưa cuối mùa, lại vì chúng ta giữ các tuần lễ nhứt định về mùa gặt.

²⁵ Sự gian ác các người đã làm cho những sự ấy xa các người; tội lỗi các người ngăn trở các người được phước.

²⁶ Vì trong vòng dân ta có những kẻ ác; chúng nó hay rình rập, như người nhử chim, gài

bầy giăng lưới, mà bắt người ta.

27 Nhà chúng nó đầy sự dối trá, cũng như lồng đầy chim vậy, vì đó chúng nó trở nên lớn và giàu.

28 Chúng nó mập béo và mơn mề. Sự hung ác chúng nó quá đối; chẳng xét lẽ cho kẻ mồ côi, hầu cho được thanh lợi! Chúng nó chẳng làm sự công bình cho kẻ nghèo.

29 Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ chẳng thăm phạt về những sự ấy sao? Thần ta chẳng trả thù một nước dường ấy sao?

30 Trong đất này đã xảy ra sự lạ lùng đáng gớm.

31 Những kẻ tiên tri nói tiên tri dối, các thầy tế lễ bởi đó mà cầm quyền! Dân ta đều lấy làm ưa thích. Khi đến cuối cùng, các người sẽ làm thế nào?

CHƯƠNG 6

Hỡi con cái Bên-gia-min, hãy trốn khỏi thành Giê-ru-sa-lem để được yên ổn. Hãy thối kèn tại Thê-cô-a, lên voi trên Bết-Kê-rem; vì từ phương bắc xảy đến một tai nạn, và sự tàn hại rất lớn.

2 Ta sẽ hủy diệt gái đẹp để yếu điệu của Si-ôn!

3 Những kẻ chăn cùng bầy chiên mình sẽ đến nghịch cùng nó. Chúng nó đóng trại chung quanh nó, mỗi kẻ choán phần đất mình cho bầy ăn.

4 Hãy sửa soạn chiến trận nghịch cùng nó! Hãy đứng lên! hăm đánh vào lúc đứng trưa! Khốn thay! ngày đã xế, bóng chiều đã dài!

5 Hãy dậy, sẵn lên trong lúc ban đêm, hủy diệt cung điện nó!

6 Vì Đức Giê-hô-va vạn quân phán như vậy: Hãy đồn cây và đắp lũy lên nghịch cùng Giê-ru-sa-lem! Kia là thành phải bị thăm phạt; giữa nó đầy những sự ức hiếp.

7 Như suối vắng nước ra thể nào, thì nó cũng vắng những điều gian ác ra thể ấy. Sự dữ tợn và hủy phá nghe ra trong nó; bệnh hoạn và thương tích thường ở trước mặt ta.

8 Hỡi Giê-ru-sa-lem, hãy chịu dạy dỗ, e rằng lòng ta chán bỏ người, mà làm cho đất người hoang vu, không người ở chẳng.

9 Đức Giê-hô-va vạn quân phán như vậy: Người ta sẽ lượm hết dân sót của Y-sơ-ra-ên như hái nho. Hãy trở tay mà hái, như người hái nho làm nên nhánh nho vậy.

10 Ta sẽ nói và làm chứng cho ai, đừng họ nghe ta! Nay, tai họ chưa cắt bì, họ không nghe được. Nay, lời của Đức Giê-hô-va đã trở nên sự quở trách cho họ, họ chẳng lấy làm đẹp lòng chút nào.

11 Cho nên ta được đầy cơn giận của Đức Giê-hô-va, một vì nín lặng. Hãy đổ nó ra trên con nít ngoài đường phố và trên hội kẻ trai trẻ. Vì chồng với vợ, ông già cũng kẻ lớn tuổi đều sẽ bị bắt.

12 Nhà, ruộng, và vợ của họ sẽ sang qua kẻ khác; vì tay ta sẽ giang ra trên dân cư đất này, Đức Giê-hô-va phán vậy.

13 Vì trong vòng họ, từ kẻ rất nhỏ cho đến người rất lớn, đều tham lam; từ kẻ tiên tri cho đến thầy tế lễ, đều làm sự giả dối.

14 Họ rịt vết thương cho dân ta cách sơ sài mà rằng: Bình an! bình an! mà không bình an chi hết.

15 Họ phạm tội gớm ghiếc, há lấy làm xấu hổ ư? Họ chẳng xấu hổ chút nào, cũng chẳng thẹn đỏ mặt nữa. Cho nên họ sẽ vấp ngã với những kẻ vấp ngã. Khi ta thăm phạt, chúng nó sẽ bị lật đổ, Đức Giê-hô-va phán vậy.

16 Đức Giê-hô-va phán như vậy: Hãy đứng trên các đường cái và nhìn xem; tra xét những

đường lối cũ, xem thử đường tốt ở đâu: hãy đi đường ấy, thì các người sẽ được sự an nghỉ cho linh hồn mình. Nhưng chúng nó đáp rằng: Chúng tôi không khứng đi đường ấy.

17 Ta đã lập vọng canh kề các người; hãy chăm chỉ nghe tiếng kèn. Nhưng chúng nó đáp rằng: Chúng tôi không khứng nghe.

18 Vì vậy, hỡi các nước, hãy nghe; hỡi hội chúng, hãy biết điều xảy đến giữa chúng nó!

19 Hỡi đất, hãy nghe: Này, ta sẽ khiến tai vạ đến trên dân này, tức là quả báo của ý tưởng nó, vì nó chẳng chăm nghe lời ta, và đã bỏ luật pháp ta.

20 Nào ta có cần gì nhũ hương đến từ Sê-ba, xương bồ đến từ xứ xa mà dâng cho ta? Của lễ thiêu của các người chẳng đẹp lòng ta, ta chẳng lấy tế lễ của các người làm vừa ý.

21 Vậy nên, Đức Giê-hô-va phán như vậy: Này, ta sẽ đặt sự ngăn trở trước mặt dân này; cha và con sẽ cùng nhau vấp ngã; xóm riêng bạn hữu đều chết mất.

22 Đức Giê-hô-va phán như vậy: Này, một dân đến từ xứ phương bắc; một nước lớn dấy lên từ nơi đầu cùng đất.

23 Chúng nó thấy đều cầm cung và giáo, thật là dữ tợn, chẳng có lòng thương xót. Tiếng chúng nó rống lên như biển, họ đều cỡi ngựa; ai nấy sắp hàng như người lính chiến mà nghịch cùng người, hỡi con gái Si-ôn!

24 Chúng ta đã nghe tin ấy, tay đều yếu đuối; buồn rầu thảm thiết, cơn quặn thắt như đòn bà để con đã xông vào chúng ta.

25 Chớ ra nơi đồng ruộng, chớ đi trên đường, vì gương của giặc ở đó, khắp mọi nơi đều có sự kinh hãi.

26 Hỡi con gái của dân ta, hãy thắt lưng bằng bao gai, và lắng trong tro bụi. Hãy phát tang như mất con trai một, làm cho nghe tiếng than khóc đắng cay; vì kẻ tàn phá sẽ xông tới trên chúng ta thành linh.

27 Ta đã lập người làm kẻ thử và đồn lũy giữa dân ta, đặt người nhận biết và dò xem đường lối nó.

28 Chúng nó thấy đều bạn nghịch quá lắm, đi dạo nói xấu, cứng như đồng như sắt, làm những sự bại hoại.

29 Oáng bề thoỉ mạnh, chì đã tiêu bởi lửa; chúng nó luyện đi luyện lại cũng là luống công: vì kẻ gian ác vẫn chưa trừ khỏi.

30 Nó sẽ bị gọi là bạc bỏ, vì Đức Giê-hô-va từ bỏ nó.

CHƯƠNG 7

Từ nơi Đức Giê-hô-va có lời phán cùng Giê-rê-mi rằng:

2 Hãy đứng nơi cửa nhà Đức Giê-hô-va, tại đó hãy rao lời này: Các người, là người Giu-đa hết thấy, là những kẻ do các cửa này vào dâng thờ lạy Đức Giê-hô-va, hãy nghe lời Đức Giê-hô-va.

3 Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Hãy sửa lại đường lối và việc làm của các người; thì ta sẽ khiến các người ở trong xứ này.

4 Chớ nhờ cậy những lời dối trá rằng: Chính đây là đền thờ của Đức Giê-hô-va, đền thờ của Đức Giê-hô-va, đền thờ của Đức Giê-hô-va.

5 Vì nếu các người sửa lại kỹ càng đường lối và việc làm của mình, nếu các người làm trọn sự công bình giữa người và kẻ lân cận nó;

6 nếu các người không hiếp đáp khách lạ, kẻ mồ côi, người góa bụa, và không làm đổ máu vô tội trong nơi này; cũng chẳng đi theo các thần khác để làm hại mình,

7 thì ta sẽ khiến các người ăn ở trong nơi này và trong đất mà ta đã ban cho tổ phụ các

người từ thuở xưa cho đến đời đời.

⁸ Này, các người cậy những lời phỉnh phờ chẳng có ích gì.

⁹ Các người há chẳng trộm cướp, giết người, phạm tội tà dâm, thề dối, dâng hương cho Ba-anh, đi theo thần khác, là thần mình không biết hay sao?

¹⁰ Rồi các người đến châu ta trong nhà này, là nơi được xưng bằng danh ta, và nói rằng: Kìa, chúng tôi được thả rồi! hầu cho các người được phạm mọi sự gớm ghiếc ấy.

¹¹ Vậy thì các người xem nhà này, là nơi được xưng bằng danh ta, như hang trộm cướp sao? Này, ta, chính ta xem thấy mọi điều đó, Đức Giê-hô-va phán vậy.

¹² Thế thì, hãy đi đến chỗ ở cũ của ta tạo Si-lô, là nơi trước kia ta đã gởi danh ta, mà xem, vì tội ác của dân Y-sơ-ra-ên ta, ta đã làm cho nó thế nào.

¹³ Đức Giê-hô-va phán: Hiện bây giờ, vì các người đã làm những việc ấy, ta đã dậy sớm phán dạy các người, mà các người không nghe; lại gọi các người mà các người không trả lời,

¹⁴ thì ta sẽ làm cho nhà này, tức là nhà được xưng bằng danh ta, là nhà mà các người nhờ cậy, và làm cho nơi mà ta đã ban cho các người cùng tổ phụ các người, cũng như ta đã làm cho Si-lô;

¹⁵ ta lại bỏ các người khỏi trước mắt ta, cũng như ta đã bỏ anh em các người hết thấy, tức là cả dòng dõi Ê-p-ra-im.

¹⁶ Cho nên người chớ vì dân này mà cầu thay; đừng vì nó mà cất tiếng khẩn vái cầu nguyện, cũng đừng cầu thay cùng ta, vì ta sẽ chẳng nghe người.

¹⁷ Người há chẳng thấy điều họ làm trong các thành của Giu-đa và trong các đường phố Giê-ru-sa-lem sao?

¹⁸ Con lượm củi, cha nhen lửa, đèn bà nhồi bột, đặt làm bánh dâng cho nữ vương trên trời, và làm lễ quán cho các thần khác, để chọc giận ta.

¹⁹ Đức Giê-hô-va phán: Có phải chúng nó chọc giận ta chẳng? Há chẳng phải chúng nó tự chọc mình, chuốc lấy điều hổ mặt cho mình sao?

²⁰ Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Này, cơn giận và sự thanh nộ của ta sẽ đổ xuống trên xứ này, trên người ta và thú vật, trên cây cối ngoài đồng và hoa quả của đất, sẽ đốt cháy hết, chẳng tắt bao giờ.

²¹ Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Hãy thêm của lễ thiêu của các người vào các của lễ khác, và ăn thịt đi!

²² Vì khi ta đem tổ phụ các người ra khỏi đất Ê-díp-tô, ta chẳng hề phán, và chẳng hề truyền mạng lệnh gì về của lễ thiêu và các của lễ.

²³ Nhưng, này là mạng lệnh mà ta đã truyền cho họ: Hãy nghe tiếng ta, thì ta sẽ làm Đức Chúa Trời các người, các người sẽ làm dân ta; hãy đi theo cả đường lối ta dạy cho, để các người được phước.

²⁴ Nhưng họ chẳng nghe, và chẳng ghé tai vào, cứ bước đi trong mưu của mình, theo sự cứng cỏi của lòng ác mình, thụt lùi chẳng bước tới.

²⁵ Từ ngày tổ phụ các người ra khỏi đất Ê-díp-tô cho đến ngày nay, ta đã sai mọi đầy tớ ta, tức các tiên tri, đến cùng các người; mỗi ngày ta dậy sớm sai họ đến.

²⁶ Nhưng chúng nó chẳng nghe ta, chẳng hề để tai vào, song lại cứng cổ, ăn ở càng xấu hơn tổ phụ mình.

²⁷ Vậy người sẽ nói với chúng nó mọi lời này, nhưng chúng nó không nghe người. Người sẽ kêu, những chúng nó không trả lời.

²⁸ Vậy nên người khá bảo chúng nó rằng: Này là dân chẳng nghe tiếng Giê-hô-va Đức Chúa Trời mình, và không chịu nhận sự dạy dỗ. Sự chơn thật mất rồi, đã dứt khỏi miệng chúng nó.

- ²⁹ Hỡi Giê-ru-sa-lem, hãy cắt tóc mà ném cho xa đi; hãy cất tiếng thảm sầu trên các gò trọi! Vì Đức Giê-hô-va đã chê-chối lìa bỏ dòng dõi này, mà Ngài tức giận.
- ³⁰ Đức Giê-hô-va phán: Con cái Giu-đa đã làm điều ác trước mắt ta, chúng nó đặt những vật gớm ghiếc trong nhà được xưng bằng danh ta, để làm cho ô uế.
- ³¹ Chúng nó đã xây các nơi cao của Tô-phết, trong trứng của con trai Hi-nôm, đặt đốt con trai con gái mình trong lửa, ấy là điều ta chẳng từng dạy, là điều ta chẳng hề nghĩ đến.
- ³² Vậy nên, Đức Giê-hô-va phán: Nay, những ngày đến, bây giờ sẽ không gọi là Tô-phết và trứng của con trai Hi-nôm nữa, mà gọi là trứng của sự chém giết; vì người ta sẽ chôn kẻ chết tại Tô-phết, cho đến thiếu chỗ chôn.
- ³³ Những thầy của dân này sẽ làm đồ ăn cho chim trời và thú vật dưới đất, chẳng ai xua đuổi.
- ³⁴ Bây giờ ta sẽ làm cho các thành của Giê-ru-sa-lem hết tiếng kêu vui reo mừng tiếng của rể mới và dâu mới, vì đất này sẽ trở nên hoang vu.

CHƯƠNG 8

Đức Giê-hô-va phán: Trong thời đó, người ta sẽ bới xương của các vua Giu-đa, xương của các quan trưởng, xương của các thầy tế lễ, xương của các tiên tri, và xương của các dân cư Giê-ru-sa-lem ra khỏi mồ mả.

- ² Người ta sẽ phơi những xương ấy ra dưới mặt trời, mặt trăng, và cơ binh trên trời, tức là những vật mà họ đã yêu mến, hầu việc, bước theo, tìm cầu, và thờ lạy. Những xương ấy sẽ chẳng được thâu lại, chẳng được chôn lại; sẽ như phân trên mặt đất.
- ³ Mọi kẻ sót của họ hàng gian ác ấy còn lại trong mọi nơi ta đã đuổi chúng nó đến, chúng nó sẽ cầu chết hơn là sống, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy.
- ⁴ Vậy người khá bảo chúng nó rằng: Đức Giê-hô-va phán như vầy: Người ta vấp ngã, há chẳng đứng dậy sao? Kẻ nào trở đi, há chẳng trở về sao?
- ⁵ Vậy thì làm sao mà dân sự Giê-ru-sa-lem này cứ mãi miệt trong sự bội nghịch đời đời? Chúng nó khăng khăng giữ điều gian trá, chẳng chịu trở lại.
- ⁶ Ta đã lắng tai và nghe: chúng nó chẳng nói ngay thẳng, chẳng có ai ăn năn điều ác của mình, mà rằng: Ta đã làm gì? Thấy đều dong ruổi như ngựa xông vào trận.
- ⁷ Chim hạc giữa khoảng không tự biết các mùa nhất định cho nó; chim cu, chim yến, chim nhạn, giữ kỳ dời chỗ ở. Nhưng dân ta chẳng biết luật pháp của Đức Giê-hô-va!
- ⁸ Sao các người nói được rằng: Chúng ta là khôn sáng, có luật pháp Đức Giê-hô-va ở với chúng ta? Nhưng, này, ngọn bút giả dối của bọn thông giáo đã làm cho luật pháp ấy ra sự nói dối!
- ⁹ Những kẻ khôn sáng bị xấu hổ, sợ hãi, và bị bắt. Chúng nó đã bỏ lời của Đức Giê-hô-va; thì sự khôn ngoan nó là thể nào?
- ¹⁰ Vậy nên, ta sẽ ban vợ chúng nó cho kẻ khác, ruộng chúng nó cho chủ mới; vì từ kẻ rất nhỏ cho đến người rất lớn, ai này đều tham lam; từ tiên tri cho đến thầy tế lễ, ai này đều làm sự gian dối.
- ¹¹ Chúng nó rịt vết thương cho con gái dân ta cách sơ sài, nói rằng: Bình an, bình an! mà không bình an chi hết.
- ¹² Chúng nó làm ra sự gớm ghiếc, há lấy làm xấu hổ ư? đã chẳng xấu hổ chút nào, lại cũng không thẹn đỏ mặt. Vậy nên chúng nó sẽ ngã với những người vấp ngã. Đến ngày thăm phạt, chúng nó sẽ bị lật đổ, Đức Giê-hô-va phán vậy.

- 13** Đức Giê-hô-va phán: Thật, ta sẽ diệt hết chúng nó. Chẳng còn trái nho trên cây nho; chẳng còn trái vả trên cây vả; lá sẽ khô rụng; những điều ta đã ban cho, sẽ bị cất lấy!
- 14** Sao chúng ta cứ ngồi yên? Hãy nhóm lại và vào các thành bền vững, và nín lặng tại đó! Vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta đã khiến chúng ta nín lặng, Ngài cho chúng ta uống mật đắng, vì chúng ta đã phạm tội nghịch cùng Đức Giê-hô-va.
- 15** Chúng ta trông sự bình an, nhưng chẳng có sự tốt gì đến; trông kỳ chữa lành, và sự sợ hãi đây này!
- 16** Về phía thành Đan, nghe tiếng thét của ngựa nó; nghe tiếng ngựa chiến nó hí lên, khắp đất đều run rẩy; vì chúng nó đã đến; nuốt đất và mọi vật trong nó, nuốt thành và dân cư nó.
- 17** Này, ta sẽ sai rắn, bọ cạp đến giữa các người, chẳng ai ếm chú được nó; chúng nó sẽ cắn các người, Đức Giê-hô-va phán vậy.
- 18** Ước gì tôi được yên ủi, khỏi sự lo buồn! Lòng tôi mỗi mệt trong tôi!
- 19** Này, có tiếng kêu la của con gái dân ta, kêu từ đất xa lắm, rằng: Đức Giê-hô-va không còn ở trong Si-ôn sao? Vua của thành ấy không còn ở giữa thành sao? Sao chúng nó dùng tượng chạm của mình và vật hư không của dân ngoại mà chọc giận ta vậy?
- 20** Mùa gặt đã qua, mùa hạ đã hết, mà chúng ta chưa được cứu rỗi!
- 21** Con gái dân ta bị thương, ta vì đó bị thương; ta đương sầu thảm; bị sự kinh hãi bắt lấy.
- 22** Trong Ga-la-át há chẳng có nhũ hương sao? há chẳng có thầy thuốc ở đó sao? Vậy thì làm sao mà bệnh con gái dân ta chẳng chữa lành?

CHƯƠNG 9

- Ôi!** ước gì đầu tôi là suối nước, mắt tôi là nguồn lụy! hầu cho tôi vì những kẻ bị giết của con gái dân ta mà khóc suốt ngày đêm.
- 2** Ôi! ước gì tôi có một cái quán khách bộ hành trong đồng vắng! để tôi được bỏ dân ta mà đi xa khỏi họ; vì họ thấy điều là kẻ tà dâm, ấy là một bọn quỷ trá.
- 3** Chúng nó giương lưới mình như cái cung, đặt phát lời dối trá ra. Chúng nó ở trong xứ là mạnh lớn, mà chẳng làm sự chơn thật; bởi chúng nó làm ác càng thêm ác, và chẳng nhìn biết ta, Đức Giê-hô-va phán vậy.
- 4** Ai nấy phải giữ gìn vì người lân cận mình, chớ tin cậy một người nào trong vòng anh em mình; vì mỗi người anh em sẽ lừa phỉnh anh em lẫn, mỗi người lân cận đều đi đạo nói xấu.
- 5** Ai nấy gạt gẫm kẻ lân cận mình, chẳng nói sự chơn thật. Chúng nó luyện tập lưới mình mà nói dối, chăm chỉ làm điều ác.
- 6** Đức Giê-hô-va phán: Người ăn ở giữa sự dối trá; ấy cũng vì có sự dối trá mà chúng nó chẳng khứng nhìn biết ta.
- 7** Vậy nên Đức Giê-hô-va vạn quân phán như vậy: Này, ta sẽ làm cho tan chảy và thử chúng nó; vì nếu chẳng vậy thì xử với con gái dân ta thế nào?
- 8** Lưới chúng nó là tên độc, hay buông lời dối trá. Ngoài miệng thì chúc bình an cho kẻ lân cận mình, mà trong lòng thì gài bẫy.
- 9** Đức Giê-hô-va phán: Ta há chẳng thăm phạt chúng nó về mọi điều ấy sao? Thần ta há chẳng trả thù một nước đường ấy sao?
- 10** Ta sẽ khóc lóc thở than về các núi, sẽ xướng bài ca sầu não về nội cỏ nơi đồng vắng, vì thấy đều bị đốt cháy, đến nỗi chẳng còn ai đi qua đó nữa. Tại đó chẳng còn nghe tiếng bầy súc vật, chim trời và loài thú đều trốn đi cả rồi.

- 11** Ta sẽ khiến Giê-ru-sa-lem thành đồng đổ nát, nơi ở của chó rừng; sẽ làm cho các thành của Giu-đa ra hoang vu không người ở.
- 12** Ai là người khôn ngoan đặng hiểu những sự này? và miệng Đức Giê-hô-va nói cùng ai, để người báo tin? vì làm sao xứ này bị diệt bị cháy như đồng vắng, đến nỗi không ai qua lại?
- 13** Đức Giê-hô-va đáp rằng: Ấy là vì chúng nó bỏ luật pháp ta mà ta đã đặt cho; không vâng tiếng ta, và không bước theo.
- 14** Nhưng chúng nó bước theo sự cứng cỏi của lòng mình, theo các thần Ba-anh mà tổ phụ mình đã dạy.
- 15** Vậy nên, Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Nay, ta sẽ cho dân này ăn ngải cứu, và cho uống mật đắng.
- 16** Ta sẽ làm cho chúng nó tan lạc trong các dân tộc mà chúng nó và tổ phụ mình chưa từng biết; ta sẽ sai gươm đuổi theo, cho đến chừng nào đã diệt chúng nó.
- 17** Đức Giê-hô-va vạn quân phán như vậy: Hãy lo gọi những đàn bà hay khóc mướn, cho chúng nó đến; hãy gọi những người đàn bà rất khéo, cho chúng nó đến.
- 18** Chúng nó hãy vội vàng vì chúng ta rơi lụy, mí mắt chúng ta tràn nước ra!
- 19** Vả, có tiếng phàn nàn nghe từ Si-ôn, rằng: Chúng ta bị hủy phá dường nào! Chúng ta bị xấu hổ lắm, vì chúng ta bỏ đất; vì họ đã phá đổ chỗ ở chúng ta!
- 20** Hỡi các đàn bà, hãy nghe lời của Đức Giê-hô-va, tai các ngươi hãy nghe lời miệng Ngài phán! Hãy dạy cho các con gái các ngươi bài ca vãn; mỗi người hãy dạy cho kẻ lân cận mình khóc than!
- 21** Vì sự chết đã lên vào cửa sổ chúng ta, đã sẵn vào trong cung chúng ta, giết con cái tại ngoài đường, và kẻ trai trẻ giữa chợ.
- 22** Ngươi hãy bảo rằng: Đức Giê-hô-va phán như vậy: Thây người ta sẽ ngã xuống như phân đổ đồng ruộng, và như nắm lúa đổ ra sau lưng con gặt; chẳng ai sẽ lượm chúng nó lại!
- 23** Đức Giê-hô-va phán như vậy: Người khôn chớ khoe sự khôn mình; người mạnh chớ khoe sự mạnh mình; người giàu chớ khoe sự giàu mình.
- 24** Nhưng kẻ nào khoe, hãy khoe về trí khôn mình biết ta là Đức Giê-hô-va, là Đấng làm ra sự thương xót, chánh trực, và công bình trên đất; vì ta ưa thích những sự ấy, Đức Giê-hô-va phán vậy.
- 25** Đức Giê-hô-va phán: Nay, ngày đến, bấy giờ ta sẽ phạt mọi kẻ chịu cắt bì mà lòng chưa cắt bì:
- 26** tức là Ê-díp-tô, Giu-đa, Ê-đôm, con cháu Am-môn, Mô-áp, và hết thảy những dân cạo tóc màng tang và ở nơi đồng vắng. Vì mọi dân tộc đều không cắt bì, còn cả nhà Y-sơ-ra-ên chẳng cắt bì trong lòng.

CHƯƠNG 10

Hỡi nhà Y-sơ-ra-ên, hãy nghe lời Đức Giê-hô-va phán cho ngươi.

- 2** Đức Giê-hô-va phán như vậy: Chớ tập theo tục của các dân ngoại, chớ sợ các dấu trên trời, mặc dầu dân ngoại nghi sợ các dấu ấy.
- 3** Vì thói quen của các dân ấy chỉ là hư không. Người ta đồn cây trong rừng, tay thợ lấy búa mà đẽo;
- 4** rồi lấy bạc vàng mà trang sức; dùng búa mà đóng đinh vào, đặng khỏi lung lay.
- 5** Các thần ấy tiện như hình cây chà là, không biết nói; không biết đi, nên phải khiêng.

Đừng sợ các thần ấy, vì không có quyền làm họa hay làm phước.

⁶ Hỡi Đức Giê-hô-va, chẳng ai giống như Ngài! Ngài là lớn, danh Ngài có sức mạnh lớn lắm.

⁷ Hỡi vua các nước! ai chẳng nên sợ Ngài? Ấy là điều Ngài đáng được. Vì trong những người khôn ngoan của các nước, tỏ ra sự vinh hiển mình, chẳng có ai giống như Ngài.

⁸ Chúng nó hết thấy đều là u mê khờ dại. Sự dạy dỗ của hình tượng chỉ là gỗ mà thôi.

⁹ Ấy là bạc giát mỏng vận đến từ Ta-rê-si, và vàng của U-pha, nhờ tay thợ chạm làm ra cùng thợ vàng chế thành; có vải màu xanh màu tím làm áo; ấy cũng là việc của người thợ khéo.

¹⁰ Nhưng Đức Giê-hô-va là Đức Chúa Trời thật; Ngài là Đức Chúa Trời hằng sống, là Vua đời đời. Nhơn cơn giận Ngài, đất đều rung động, các nước không thể chịu được cơn giận Ngài.

¹¹ Các người khó nói cùng họ rằng: Những thần này không làm nên các tầng trời, cũng không làm nên đất, thì sẽ bị diệt đi khỏi trên đất và khỏi dưới các tầng trời.

¹² Chính Đức Giê-hô-va đã làm nên đất bởi quyền năng Ngài, đã lập thể gian bởi sự khôn ngoan Ngài, đã giương các tầng trời ra bởi sự thông sáng Ngài.

¹³ Khi Ngài phát ra tiếng, thì có tiếng động lớn của nước trong các tầng trời; Ngài làm cho hơi nước từ đầu cùng đất bay lên, kéo gió ra từ trong kho Ngài;

¹⁴ người ta đều trở nên u mê khờ dại, thợ vàng xấu hổ vì tượng chạm của mình; vì các tượng đúc chẳng qua là giả dối, chẳng có hơi thở ở trong;

¹⁵ chỉ là sự hư vô, chỉ là đồ đánh lừa; đến ngày thăm phạt sẽ bị diệt mất.

¹⁶ Sản nghiệp của Gia-cốp thì chẳng giống như vậy; vì Ngài đã tạo nên mọi sự, và Y-sơ-ra-ên là chi phái của cơ nghiệp Ngài. Danh Ngài là Đức Giê-hô-va vạn quân.

¹⁷ Hỡi người là kẻ bị vây, hãy lấy của cải mình lìa khỏi đất này.

¹⁸ Vì Đức Giê-hô-va phán như vậy: Đây, lần này ta sẽ liệng ra dân của đất này, ta sẽ làm khốn chúng nó, cho chúng nó tỉnh biết.

¹⁹ Khốn nạn cho tôi vì vết thương tôi! Vết tôi là đau đớn! Nhưng tôi nói: Ấy là sự lo buồn tôi, tôi phải chịu.

²⁰ Trại của tôi bị phá hủy, những dây của tôi đều đứt, con cái tôi bỏ tôi, chúng nó không còn nữa. Tôi không có người để giương trại tôi ra và căng màn tôi.

²¹ Những kẻ chăn chiên đều ngu dại, chẳng tìm cầu Đức Giê-hô-va. Vì vậy mà chúng nó chẳng được thanh vượng, và hết thấy những bầy chúng nó bị tan lạc.

²² Đây, có tiếng đồn ra; có sự ồn ào lớn đến từ miền phương bắc, đặng làm cho các thành của Giu-đa nên hoang vu, nên hang chó rừng.

²³ Hỡi Đức Giê-hô-va, tôi biết đường của loài người chẳng do nơi họ, người ta đi, chẳng có quyền dẫn đưa bước của mình.

²⁴ Hỡi Đức Giê-hô-va, vậy xin hãy sửa trị tôi cách chừng dỗi; xin chớ nhơn cơn giận, e rằng Ngài làm cho tôi ra hư không chẳng.

²⁵ Xin hãy đổ sự thanh nộ trên các nước chẳng nhìn biết Ngài, trên các họ hàng chẳng kêu cầu danh Ngài. Vì họ nuốt Gia-cốp, và còn nuốt nữa; họ diệt Gia-cốp, làm cho chỗ ở nó thành ra hoang vu.

CHƯƠNG 11

Từ nơi Đức Giê-hô-va, có lời phán cho Giê-rê-mi như vậy:

² Hãy nghe những lời giao ước này, và bảo cho người Giu-đa và dân ở thành Giê-ru-sa-lem.

³ Người khá bảo chúng nó rằng: Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên phán như vậy: Đáng rửa thay là người không nghe lời giao ước này,

⁴ mà ta đã truyền cho tổ phụ các ngươi, trong ngày ta đem họ ra khỏi xứ Ê-díp-tô, khỏi lò nấu sắt, mà phán rằng: Hãy nghe tiếng ta, noi theo điều ta dạy mà làm. Vậy thì các ngươi sẽ làm dân ta, ta sẽ làm Đức Chúa Trời các ngươi;

⁵ hầu cho ta giữ lời thề ta đã thề cùng tổ phụ các ngươi, mà ban cho họ một xứ đơm sữa và mật, như xứ các ngươi thấy ngày nay. Tôi bèn thưa rằng: Hỡi Đức Giê-hô-va! A-men!

⁶ Đức Giê-hô-va phán cùng tôi rằng: Hãy rao mọi lời này trong các thành của Giu-đa và trong các đường phố Giê-ru-sa-lem rằng: hãy nghe những lời giao ước này mà làm theo.

⁷ Ta đã khuyên răn tổ phụ các ngươi từ ngày đem họ lên khỏi xứ Ê-díp-tô cho đến ngày nay. Ta dậy sớm mà khuyên răn họ rằng: Hãy vâng theo tiếng ta!

⁸ Nhưng họ không vâng lời, không để tai vào; họ theo sự cứng cõi của lòng ác mình mà làm. Vì vậy ta đã làm cho họ mọi lời ngăm đe của giao ước này, là điều ta đã dặn họ làm theo mà họ không làm theo.

⁹ Đức Giê-hô-va phán cùng tôi rằng: Trong người Giu-đa và trong dân cư Giê-ru-sa-lem có kẻ đã lập mưu bặt nghịch.

¹⁰ Chúng nó quay về sự tội ác của tổ tiên mình, là kẻ đã chẳng khứng nghe lời ta, và theo các thần khác đặng hầu việc. Nhà Y-sơ-ra-ên với nhà Giu-đa đã phạm giao ước mà ta đã lập cùng tổ phụ chúng nó.

¹¹ Vậy nên, Đức Giê-hô-va phán như vậy: Này, ta sẽ khiến tai nạn đổ trên chúng nó, không thể tránh được; chúng nó sẽ kêu đến ta, nhưng ta chẳng thềm nghe.

¹² Bấy giờ, các thành của Giu-đa và dân cư Giê-ru-sa-lem sẽ đi kêu cầu các thần mà mình vẫn dâng hương; nhưng các thần ấy sẽ không cứu chúng nó trong khi hoạn nạn đâu.

¹³ Hỡi Giu-đa, ngươi có bao nhiêu thành, có bấy nhiêu thần; Giê-ru-sa-lem có bao nhiêu đường phố, các ngươi cũng lập bấy nhiêu bàn thờ cho vật xấu hổ, tức những bàn thờ đốt hương cho Ba-anh.

¹⁴ Vậy ngươi chớ cầu thay cho dân này; chớ vì chúng nó lên tiếng kêu cầu; vì khi chúng nó như có hoạn nạn mà kêu đến ta, ta chẳng thềm nghe.

¹⁵ Kẻ yêu dấu của ta đã làm nhiều sự dâm loạn, và thịt thánh đã cắt khỏi ngươi, còn đến trong nhà ta làm chi? mà ngươi còn lấy làm vui trong khi phạm tội.

¹⁶ Xưa Đức Giê-hô-va vốn xưng nó là cây ô-li-ve xanh, trái tươi tốt đáng ưa! Nay có tiếng lớn inh ỏi, Ngài đốt lửa nơi cây ấy, những nhánh nó bị gãy.

¹⁷ Đức Giê-hô-va vạn quân, là Đấng đã vun trồng ngươi, nay đã phán định tai vạ nghịch cùng ngươi, vì có sự gian ác mà nhà Y-sơ-ra-ên và nhà Giu-đa đã làm cho mình khi chọc giận ta bởi họ dâng hương cho Ba-anh.

¹⁸ Đức Giê-hô-va đã cho tôi biết sự ấy, và tôi biết rồi: thì Ngài đã tỏ ra cho tôi việc làm của chúng nó.

¹⁹ Còn tôi, như chiên con dễ bị dắt đến chỗ giết, tôi chẳng biết họ mưu toan nghịch cùng tôi, mà rằng: Hãy diệt cả cây và trái, dứt khỏi đất người sống, hầu cho danh nó chẳng được nhớ đến nữa.

²⁰ Hỡi Đức Giê-hô-va vạn quân! Ngài đoán xét cách công bình, dò xét lòng và trí, tôi sẽ

thấy sự Ngài báo thù họ, vì tôi đã tỏ việc tôi cùng Ngài.

21 Vậy nên Đức Giê-hô-va phán như vậy về người A-na-tốt, là kẻ đòi mạng sống người, mà rằng: Nếu người không muốn chết về tay ta, thì chớ nhơn danh Đức Giê-hô-va mà nói tiên tri!

22 Vậy, Đức Giê-hô-va vạn quân phán như vậy: Này, ta sẽ phạt chúng nó; những người trai tráng sẽ chết bởi gươm đao, những con trai con gái nó sẽ chết bởi đói kém;

23 sẽ không có dân sót cho chúng nó; vì đến năm thăm phạt, ta sẽ giáng tai vạ trên người nam của A-na-tốt.

CHƯƠNG 12

Hỡi Đức Giê-hô-va, tôi biện luận cùng Ngài, Ngài thật công bình; dầu vậy, tôi còn muốn biện luận cùng Ngài. Sao đường lối những kẻ ác được thanh vượng? Sao những người gian trá được yên ổn?

2 Ngài đã vun trồng họ; họ đã đâm rễ, lớn lên và ra trái. Miệng họ ở gần Ngài, song lòng họ cách xa Ngài.

3 Hỡi Giê-hô-va, Ngài biết tôi, thấy tôi, thử xem lòng tôi đối với Ngài thế nào. Xin kéo những người ấy như con chiên bị dắt đến chỗ giết, biệt riêng họ ra cho ngày đánh giết!

4 Trong xứ bị sâu thẳm, cỏ ngoài đồng khô héo cho đến chùng nào? Vì có dân cư hung ác nên loài sinh súc và chim chóc đều bị diệt. Vì chúng nó nói rằng: Người sẽ chẳng thấy sự cuối cùng của chúng ta!

5 Nếu người chạy thì với kẻ chạy bộ, mà còn mỏi mệt, thì làm sao thi được với ngựa? Khi trong xứ yên lặng, người được an ổn, nhưng khi sông Giô-đanh tràn, thì người sẽ làm thế nào?

6 Chính anh em người và nhà cha người đương phản người, chúng nó cũng kêu tiếng to sau người nữa. Dầu chúng nó nói những lời lành, người chớ nên tin!

7 Ta đã lìa nhà ta; đã bỏ sản nghiệp ta; đã phó dân lòng ta rất yêu mến cho kẻ thù nghịch nó.

8 Cơ nghiệp ta đối với ta như sư tử trong rừng, gầm thét nghịch cùng ta; cho nên ta lấy làm ghét.

9 Cơ nghiệp ta há như chim kên kên vẩn vện kia, các chim ăn thịt há vậy lấy nó sao? Hãy đi nhóm các loài thú đồng lại, cho chúng nó cắn nuốt đi!

10 Nhiều kẻ chăn chiên đã phá vườn nho ta, giày đạp sản nghiệp ta dưới chơn, làm cho chỗ đất vui thích của ta thành ra rừng hoang.

11 Người ta đã làm cho đất ấy ra hoang vu; nó bị phá hại, than thở trước mặt ta. Cả xứ đều hoang vu, vì chẳng ai để vào lòng.

12 Những kẻ phá diệt đến trên các gò trọi nơi đồng vắng; vì gươm của Đức Giê-hô-va nuốt đất này từ đầu này đến đầu kia, chẳng có loài xác thịt nào được bình an.

13 Chúng nó đã gieo lúa mình và gặt những gai gốc, khó nhọc mà chẳng được ích gì. Các người sẽ hổ thẹn về hoa trái mình, vì cơn giận phùng phùng của Đức Giê-hô-va!

14 Đức Giê-hô-va phán như vậy: Mọi kẻ lân cận xấu của ta, là kẻ choán lấy sản nghiệp mà ta đã ban cho dân ta, là Y-sơ-ra-ên, làm kỉ vật; này, ta sẽ nhổ chúng nó khỏi đất mình, và nhổ nhà Giu-đa ra khỏi giữa chúng nó.

15 Nhưng, khi ta đã nhổ đi, ta cũng sẽ trở lại thương xót chúng nó; khiến chúng nó ai nấy đều được lại sản nghiệp mình, và ai nấy đều về đất mình.

16 Nếu chúng nó siêng năng học tập đường lối dân ta, nhơn danh ta mà thề rằng: Thật

như Đức Giê-hô-va hằng sống! cũng như chúng nó đã dạy dân ta chỉ Ba-anh mà thờ, bấy giờ chúng nó sẽ được gây dựng giữa dân ta.

¹⁷ Nhưng nếu chúng nó không nghe, ta sẽ nhổ dân tộc đó đi, nhổ đi và làm cho diệt mất, Đức Giê-hô-va phán vậy.

CHƯƠNG 13

Đức Giê-hô-va phán cùng tôi như vậy: Hãy đi, mua cho người một cái đai gai, thắt vào lưng người; nhưng chớ dầm trong nước.

² Vậy tôi theo lệnh Đức Giê-hô-va, mua đai, thắt vào lưng tôi.

³ Lời Đức Giê-hô-va truyền cho tôi lần thứ hai như vậy:

⁴ Hãy lấy cái đai người đã mua đương thắt trên lưng người; chờ dậy, đi đến bờ sông Ơ-phơ-rát, và giấu nó trong kẽ vàng đó tại đó.

⁵ Tôi bèn đi giấu nó nơi bờ sông Ơ-phơ-rát, như Đức Giê-hô-va đã phán dặn.

⁶ Sau đó nhiều ngày, Đức Giê-hô-va phán cùng tôi rằng: Hãy chờ dậy, đi đến bờ sông Ơ-phơ-rát, lấy cái đai ta đã khiến người giấu tại đó.

⁷ Tôi đi đến sông Ơ-phơ-rát; đào và rút cái đai ra từ chỗ tôi đã giấu trước kia. Nhưng cái đai hư hết, không dùng chi được nữa.

⁸ Đoạn, lời của Đức Giê-hô-va phán cùng tôi rằng:

⁹ Đức Giê-hô-va phán nước: Ta sẽ làm hư sự kiêu ngạo của Giu-đa, và sự kiêu ngạo lớn của Giê-ru-sa-lem đồng một thể này.

¹⁰ Dân ác này chẳng khứng nghe lời ta, bước theo sự cứng cỏi của lòng mình, theo các thần khác mà hầu việc và thờ lạy, thì sẽ trở nên như cái đai này không còn dùng được việc gì.

¹¹ Đức Giê-hô-va phán: Như cái đai dính vào lưng người, thì ta khiến cả nhà Y-sơ-ra-ên và cả nhà Giu-đa dính vào ta cũng vậy, đặt chúng nó làm dân ta, làm danh vọng, ca tụng, vinh quang ta; nhưng chúng nó chẳng khứng nghe.

¹² Người khá bảo chúng nó lời này: Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên có phán rằng: Hễ là bình thì sẽ được đầy rượu. Chúng sẽ nói cùng người rằng: Chúng tôi há chẳng biết các bình đều sẽ đầy rượu sao?

¹³ Người khá lại bảo rằng: Đức Giê-hô-va phán như vậy: Này, ta sẽ khiến hết thầy dân cư đất này, các vua ngồi trên ngai Đa-vít, các thầy tế lễ, các kẻ tiên tri, và hết thầy dân cư Giê-ru-sa-lem đều say sưa.

¹⁴ Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ làm cho người này với kẻ khác, cha với con, chạm nhau; ta sẽ chẳng áy náy, chẳng dè dặt, chẳng thương xót, chẳng chi ngăn ta hủy diệt chúng nó.

¹⁵ Hãy nghe và lắng tai, đừng kiêu ngạo, vì Đức Giê-hô-va đã phán.

¹⁶ Hãy dâng vinh quang cho Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người, trước khi Ngài chưa khiến sự tối tăm đến, trước khi chơn các người chưa vấp trên những hòn núi mù mịt. Bấy giờ các người đợi ánh sáng, nhưng Ngài sẽ đổi nó ra bóng sự chết, hóa nên bóng tối mờ.

¹⁷ Nếu các người chẳng nghe, linh hồn ta sẽ khóc thầm về sự kiêu ngạo các người. Thật, mắt ta sẽ khóc nhiều, giọt lụy tuôn rơi, vì bầy của Đức Giê-hô-va bị bắt đi.

¹⁸ Hãy tâm cùng vua và thái hậu rằng: Xin hãy hạ mình, mà ngồi dưới đất; vì mào triều thiên vinh hiển trên đầu đã rút xuống rồi.

¹⁹ Các thành phương nam đều đóng lại, chẳng ai mở ra. Giu-đa bị bắt đem đi, cả họ đều bị bắt đem đi.

²⁰ hãy ngước mắt lên; xem những kẻ đến từ phương bắc. Chớ nào bầy chiến đẹp để đã

được ban cho người ở đâu?

21 Khi Đức Giê-hô-va lập những người mà người đã dạy làm bạn hữu lên làm đầu người, thì người sẽ nói làm sao? Sự buồn rầu há chẳng bắt lấy người như bắt lấy đòn bà sanh đẻ?

22 Và nếu người tự nói trong lòng rằng: Có sao điều này xảy đến cho ta? Ấy là vì tội ác người lớn lắm, nên vạt áo người bị tốc lên, và gót chơn người bị giập.

23 Người Ê-thi-ô-bi có thể đổi được da mình, hay là con beo đổi được vằn nó chẳng? Nếu được thì các người là kẻ đã làm dữ quen rồi, sẽ làm lành được.

24 Vậy ta sẽ làm cho các người tan lạc như rơm rác bị gió nơi đồng vắng đùa đi.

25 Đức Giê-hô-va phán: Đó là phần người, phần ta lường cho người, vì người đã quên ta và trông cậy sự giả dối.

26 Ta cũng sẽ tốc vạt áo người lên trên mặt người, thì sự xấu hổ người sẽ bày tỏ.

27 Những sự gớm ghiếc, tức là sự dâm dục, và tiếng hí người, tội ác tà dâm người trên các gò đồng ruộng, thì ta đã thấy hết. Hỡi Giê-ru-sa-lem, khiến thay cho người! Người chẳng khứng làm sạch mình cho đến chừng nào?

CHƯƠNG 14

Có lời Đức Giê-hô-va phán cùng Giê-rê-mi về sự hạn hán.

2 Giu-đa đương sầu thảm, cửa thành suy bại, chúng nó đều mặc áo đen ngồi trên đất; và tiếng kêu của Giê-ru-sa-lem vang lên.

3 Những người sang sai kẻ hèn đi tìm nước; đi đến hồ và tìm không được, xách bình không mà trở về; then thường xấu hổ, và che đầu lại.

4 Vì có đất đều nẻ hết, bởi không có mưa xuống trong xứ, người cầm cày xấu hổ và trùm đầu lại.

5 Nai cái đẻ con ra trong đồng và bỏ đi, vì không có cỏ.

6 Những lừa rừng đứng trên các gò trụi, hít hơi như chó đồng, vì không cỏ nên mắt lòa.

7 Hỡi Đức Giê-hô-va, dầu tội ác chúng tôi làm chứng nghịch cùng chúng tôi, xin Ngài vì danh mình mà làm! Sự bội nghịch của chúng tôi nhiều lắm; chúng tôi đã phạm tội nghịch cùng Ngài.

8 Ngài là sự trông cậy của Y-sơ-ra-ên, là Đấng cứu trong khi hoạn nạn, sao Ngài như một người trú ngụ ở trong đất, như người bộ hành căng trại ngủ đậu một đêm?

9 Sao Ngài như người thất kinh, như người mạnh dạn chẳng có thể giải cứu? Hỡi Đức Giê-hô-va! dầu vậy, Ngài vẫn ở giữa chúng tôi! Chúng tôi được xưng bằng danh Ngài, xin đừng lìa bỏ chúng tôi!

10 Đức Giê-hô-va phán với dân này như vậy: Chúng nó ưa đi đông dài, chẳng ngăn cấm chơn mình, nên Đức Giê-hô-va chẳng nhận lấy chúng nó. Bây giờ Ngài nhớ đến sự hung ác chúng nó và thăm phạt tội lỗi.

11 Đức Giê-hô-va lại phán cùng tôi rằng: Chớ cầu sự lành cho dân này.

12 Khi chúng nó kiêng ăn, ta sẽ chẳng nghe lời khẩn nguyện của chúng nó; khi chúng nó dâng của lễ thiêu và của lễ chay, ta chẳng nhận đâu; nhưng ta sẽ diệt chúng nó bởi gươm đao, đói kém, và ôn dịch.

13 Tôi bèn thưa rằng: Ôi! hỡi Chúa Giê-hô-va, này các tiên tri bảo họ rằng: Các người sẽ không thấy gươm đao, sẽ chẳng có đói kém; nhưng ta sẽ ban sự bình an bền lâu cho các người ở trong miền này.

14 Đức Giê-hô-va lại phán cùng tôi rằng: Ấy là những lời nói dối, mà các tiên tri đó nhơn

danh ta truyền ra. Ta chẳng từng sai họ đi, chẳng từng truyền lệnh và chẳng từng phán cùng họ. Họ nói tiên tri đó là theo những sự hiện thấy giả dối, sự bói khoa, sự hư không, và sự lừa gạt bởi lòng riêng mình!

15 Vậy nên, Đức Giê-hô-va phán về những kẻ tiên tri chẳng bởi ta sai đến, mà nói tiên tri nhơn danh ta, rằng: Trong đất này sẽ chẳng có gươm dao và đói kém! Chính các tiên tri đó sẽ bị diệt bởi gươm dao và đói kém.

16 Những kẻ mà họ truyền lời tiên tri ấy cho, sẽ cùng vợ, con trai, con gái mình vì gươm dao đói kém bị ném ngoài đường phố Giê-ru-sa-lem, chẳng có ai chôn cất, vì ta sẽ khiến điều ác chúng nó đã làm lại đổ về mình!

17 Người khá bảo cho chúng nó lời này: Mắt ta rơi lụy đêm ngày chẳng thôi; vì gái đồng trinh của dân ta bị tồi tàn, bị thương rất là đau đớn.

18 Nếu ta ra nơi đồng ruộng, thì thấy những người bị gươm đâm; nếu ta vào trong thành, thì thấy những kẻ đau ốm vì sự đói kém. Chính các đấng tiên tri và các thầy tế lễ đi đạo trong đất mình, cũng không có sự hiểu biết.

19 Vậy thì Ngài đã bỏ hết Giu-đa sao? Lòng Ngài đã gớm ghét Si-ôn sao? Làm sao Ngài đã đánh chúng tôi, không phương chữa lành? Đương đợi sự bình an mà chẳng có sự lành; đương trông kỳ lành bệnh, mà gặp sự kinh hãi.

20 Hỡi Đức Giê-hô-va, chúng tôi nhìn biết điều ác chúng tôi và tội lỗi của tổ phụ chúng tôi, vì chúng tôi đều phạm tội nghịch cùng Ngài.

21 Xin hãy vì danh Ngài, chớ chán chúng tôi, và chớ để nhục ngôi vinh hiển của Ngài! Xin Ngài nhớ lời giao ước với chúng tôi mà chớ hủy.

22 Trong những sự hư vô của dân ngoại, há có quyền làm mưa được sao? có phải từ trời xuống mưa được chẳng? Hỡi Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi, Ngài há chẳng phải là Đấng đó? Vậy nên chúng tôi sẽ trông đợi Ngài, vì Ngài đã làm ra mọi sự ấy.

CHƯƠNG 15

Đức Giê-hô-va bèn phán cùng tôi rằng: Dầu Môi-se và Sa-mu-ên đứng trước mặt ta, nhưng lòng ta cũng chẳng hướng về dân này. Hãy đuổi chúng nó khỏi trước mặt ta, cho chúng nó đi ra.

2 Sẽ xảy ra khi chúng nó khỏi người rằng: Chúng tôi sẽ đi đâu? thì hãy bảo chúng nó rằng: Đức Giê-hô-va phán như vậy: Ai đã được định cho chết, hãy chịu chết; ai đã được định cho phải gươm dao, hãy chịu gươm dao; ai đã được định cho phải đói kém, hãy chịu đói kém; ai đã được định cho sự phu tù, hãy chịu phu tù.

3 Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ giáng cho chúng nó bốn thứ tai vạ; gươm để giết, chó để xé, chim trời và loài thú trên đất để nuốt và diệt đi.

4 Vì có Ma-na-se, con trai Ê-xê-chia, vua Giu-đa, và vì những sự nó đã làm trong thành Giê-ru-sa-lem, ta sẽ khiến chúng nó bị ném đi ném lại trong các nước thiên hạ.

5 Hỡi Giê-ru-sa-lem, ai sẽ thương xót người được sao? ai sẽ than tiếc? ai sẽ xây lại mà hỏi thăm người?

6 Đức Giê-hô-va phán: Người đã bỏ ta, đã xây lại đằng sau, nên ta đã giang tay trên người, để diệt người. Ta đã chán sự dối ý.

7 Ta đã lấy nia sây chúng nó nơi cửa các thành đất này. Ta đã cất mất con cái chúng nó và diệt dân ta, mà chúng nó cũng chẳng trở lại khỏi đường lối mình.

8 Những đòn bà góa nó thêm lên nhiều hơn cát biển. Ta đã khiến kẻ thù hủy diệt giữa ban ngày, nghịch cùng mẹ kẻ trai trẻ. Ta đã khiến sự sâu nảo kinh hãi lắm trên nó thành linh.

9 Đòn bà đã sanh bảy con, thấy mình mòn mỏi, hầu trút linh hồn; khi còn ban ngày, mặt

trời nó đã lặn; nó phải sỉ nhục và hổ thẹn; còn những con cái sót lại, thì ta sẽ phó cho gươm của kẻ nghịch thù chúng nó, Đức Giê-hô-va phán vậy.

¹⁰ Hỡi mẹ tôi ơi, khốn nạn cho tôi! Mẹ đã sanh ra tôi làm người mắc phải sự tranh đua cãi lầy trong cả đất? Tôi vốn không cho ai vay mượn, cũng chẳng vay mượn ai; dầu vậy, mọi người nguyên rửa tôi.

¹¹ Nhưng Đức Giê-hô-va phán: Thật ta sẽ bổ sức cho người được phước. Trong khi gặp tai vạ hoạn nạn, thật ta sẽ khiến kẻ thù nghịch đến cầu xin người.

¹² Sắt và đồng của phương bắc, người ta có thể bẻ gãy được sao?

¹³ Vì có mọi tội lỗi các người, trong cả địa phận mình, ta sẽ phó của cải châu báu các người cho sự cướp bóc, chẳng trả giá lại.

¹⁴ Ta sẽ làm cho những đồ ấy đi với kẻ thù người qua một đất mà người không biết, vì lửa giận của ta đã cháy lên, đang thiêu hủy các người.

¹⁵ Hỡi Đức Giê-hô-va! Ngài hiểu biết. Xin hãy nhớ đến tôi, thăm viếng tôi, và trả thù những kẻ bắt bớ cho tôi. Xin chớ cất tôi đi trong sự nhẹn nhục Ngài; xin biết cho rằng tôi vì Ngài chịu nhục nha!

¹⁶ Tôi vừa nghe những lời Ngài, thì đã ăn lấy rồi; lời Ngài là sự vui mừng hớn hở của lòng tôi vậy. Hỡi Giê-hô-va Đức Chúa Trời vạn quân, vì tôi được xưng bằng danh Ngài!

¹⁷ Tôi chẳng ngồi trong đám hội kẻ vui chơi mừng rỡ; nhưng tôi ngồi một mình vì tay Ngài; vì Ngài đã làm cho tôi đầy sự giận.

¹⁸ Có sao sự đau đớn của tôi cứ còn hoài? Có sao vết thương của tôi không chữa được mà nó không chịu khỏi? Ngài đối với tôi hẳn như cái khe giả dối, cái suốt tắt mạch hay sao?

¹⁹ Vậy nên, Đức Giê-hô-va phán như vậy: Nếu người trở lại, thì ta sẽ lại đem người đứng trước mặt ta; nếu người làm cho sự quý lìa khỏi sự hèn, thì người sẽ như miệng ta, chúng nó sẽ trở về cùng người; nhưng người chẳng trở về cùng chúng nó.

²⁰ Ta sẽ khiến người làm tường đồng vững bền cho dân này, họ sẽ đánh với người, nhưng không thắng người được, vì ta ở cùng người đang cứu người và giải thoát người, Đức Giê-hô-va phán vậy.

²¹ Ta sẽ rút người ra khỏi tay kẻ ác, sẽ chuộc người khỏi tay kẻ bạo tàn.

CHƯƠNG 16

Lời Đức Giê-hô-va phán cùng tôi như vậy:

² Người chớ cưới vợ, chớ có con trai con gái trong chốn này.

³ Vì Đức Giê-hô-va phán về những con trai con gái sẽ sanh tại đây, và về những cha mẹ đã sanh để chúng nó trong đất này như vậy:

⁴ Chúng nó sẽ bị dịch lệ mà chết; chẳng ai khóc cũng chẳng ai chôn; xác chúng nó còn lại như phân trên đất. Chúng nó sẽ bị diệt bởi gươm đao và đói kém; thầy chúng nó sẽ làm đồ ăn cho chim trời và loài thú trên đất.

⁵ Đức Giê-hô-va phán: Chớ vào nhà có tang, chớ đi điếu, và chớ than khóc chúng nó; vì ta đã rút sự bình an ơn huệ, thương xót của ta ra khỏi dân này, Đức Giê-hô-va phán vậy.

⁶ Người lớn kẻ nhỏ đều sẽ chết trong đất này; chẳng được chôn, chẳng ai khóc chúng nó; người ta không tự cắt thịt và hót tóc vì chúng nó.

⁷ Không ai vì kẻ ở tang bẻ bánh, để yên ủi chúng nó vì kẻ chết; chẳng ai vì sự chết của cha hoặc mẹ mà trao chén chia buồn.

⁸ Cũng đừng vào trong phòng tiệc, đừng ngồi ăn uống với chúng nó.

- ⁹ Vì, Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Này, dưới mắt các ngươi, đương đời các ngươi, ta sẽ làm cho trong xứ này hết tiếng vui mừng hỉ hạ, hết tiếng của chàng rể và nàng dâu.
- ¹⁰ Khi ngươi đem lời này truyền cho dân, chúng nó chắc hỏi ngươi rằng: Sao Đức Giê-hô-va rao những tai nạn này cho chúng tôi? hoặc chúng tôi có tội gì? hoặc chúng tôi đã phạm tội gì nghịch cùng Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi?
- ¹¹ Người bèn khá đáp rằng: Đức Giê-hô-va phán: Ấy là tại tổ phụ các ngươi đã bỏ ta, mà theo các thần khác, đặt hầu việc và quì lạy các thần ấy, mà đã lìa bỏ ta, và không giữ luật pháp ta.
- ¹² Còn các ngươi lại làm xấu hơn tổ phụ mình; vì, này, các ngươi ai này đều theo sự cứng cỏi của lòng ác mình, chẳng lo nghe ta.
- ¹³ Cho nên ta sẽ ném các ngươi ra khỏi đất này, vào trong một xứ mà các ngươi và tổ phụ các ngươi cũng chưa từng biết, tại đó các ngươi sẽ hầu việc các thần khác đêm ngày; vì ta sẽ không ban ơn cho các ngươi.
- ¹⁴ Vậy nên, Đức Giê-hô-va phán: Này, ngày đến, là khi người ta sẽ chẳng nói rằng: Thật như Đức Giê-hô-va hằng sống, là Đấng đã đem con cái Y-sơ-ra-ên lên khỏi xứ Ê-díp-tô.
- ¹⁵ Nhưng nói rằng: Thật như Đức Giê-hô-va hằng sống, là Đấng đã đem con cái Y-sơ-ra-ên lên từ phương bắc, và từ các nước mà họ đã bị đuổi đến. Ta sẽ lại dẫn chúng nó về trong đất mà ta đã ban cho tổ phụ chúng nó.
- ¹⁶ Đức Giê-hô-va phán: Này, ta sẽ sai tìm nhiều kẻ đánh cá, họ sẽ bắt chúng nó; sau lại, ta sẽ sai tìm nhiều thợ săn, họ sẽ săn chúng nó từ mọi núi, mọi gò, và các kẻ vắng đá.
- ¹⁷ Vì mắt ta chăm chỉ mọi đường lối chúng nó, không giấu khỏi trước mặt ta được, tội lỗi chúng nó không khuất khỏi mắt ta đâu.
- ¹⁸ Trước hết ta sẽ báo sự gian ác và tội lỗi chúng nó gấp hai, vì chúng nó đã làm ô uế đất ta bởi những sự góm ghềnh làm đầy dẫy sản nghiệp ta.
- ¹⁹ Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài là sức mạnh tôi, đồn lũy tôi, và là nơi ẩn náu của tôi trong ngày khốn nạn! Các nước sẽ từ nơi đâu cùng đất mà đến cùng Ngài, và nói rằng: Tổ phụ chúng tôi chỉ hưởng những lời giả dối, là sự hư không, và vậy thì chẳng có ích gì.
- ²⁰ Có lẽ nào người ta tự làm cho mình những thần không phải là thần được sao?
- ²¹ Vậy nên, này, ta sẽ cho chúng nó biết tay ta và quyền năng ta; và chúng nó sẽ biết danh ta là Giê-hô-va.

CHƯƠNG 17

Tội của Giu-đa đã chép bằng bút sắt, bằng dùi kim cương; đã chạm trên bảng trong lòng chúng nó, và trên sừng những bàn thờ các ngươi.

² Con cái chúng nó nhớ lại bàn thờ và hình tượng chúng nó đã lập lên gần các cây xanh và trên gò cao.

³ Hỡi hòn núi ta trong đồng, ta sẽ phó của cải, châu báu và các nơi cao ngươi làm của cướp; vì có tội lỗi ngươi đã phạm trên khắp bờ cõi mình.

⁴ Ngươi sẽ bỏ mất cơ nghiệp ta đã ban cho, ấy là tự ngươi làm lấy; ta sẽ bắt ngươi phục kẻ thù ngươi trong một xứ mà ngươi chưa từng biết; vì ngươi đã nhen lửa giận ta lên, thì nó cháy hoài hoài.

⁵ Đức Giê-hô-va phán như vậy: Đáng rửa thay là kẻ nhờ cậy loài người, lấy loài xác thịt làm cánh tay, lòng lìa khỏi Đức Giê-hô-va.

⁶ Nó sẽ như thạch thảo trong sa mạc, không thấy phước đến, nhưng ở trong nơi đồng

vắng khô khan, trên đất mặm không dân ở.

⁷ Đáng chúc phước thay là kẻ nhờ cậy Đức Giê-hô-va, và lấy Đức Giê-hô-va làm sự trông cậy mình.

⁸ Nó cũng như cây trồng nơi bờ suối, đâm rễ theo dòng nước chảy; ngộ khi trời nắng, chẳng hề sợ hãi, mà lá cứ xanh tươi. Gặp năm hạn hán cũng chẳng lo gì, mà cứ ra trái không dứt.

⁹ Lòng người ta là dối trá hơn mọi vật, và rất là xấu xa: ai có thể biết được?

¹⁰ Ta, Đức Giê-hô-va, dò xét trong trí, thử nghiệm trong lòng, báo cho mỗi người tùy đường họ đi, tùy kết quả của việc họ làm.

¹¹ Kẻ nào được giàu có chẳng theo sự công bình, cũng như chim đa đa ấp trứng mà mình chẳng đẻ ra; đến nửa đời người, nó phải mất hết, cuối cùng nó ra là ngu dại.

¹² Ngôi vinh hiển được lập lên từ ban đầu, ấy là nơi thánh của dân chúng ta!

¹³ Hỡi Đức Giê-hô-va, là sự trông cậy của Y-sơ-ra-ên, những kẻ nào bỏ Ngài đều sẽ bị xấu hổ! Những kẻ lìa khỏi ta sẽ bị ghi trên đất, vì họ đã bỏ suối nước sống, tức là Đức Giê-hô-va.

¹⁴ Hỡi Đức Giê-hô-va! xin Ngài chữa tôi thì tôi sẽ được lành; xin Ngài cứu tôi thì tôi sẽ được rồi: vì Ngài là Đấng mà tôi ngợi khen.

¹⁵ Đây là lời người ta bảo tôi: Lời phán của Đức Giê-hô-va ở đâu? Rày hãy ứng nghiệm!

¹⁶ Còn tôi, tôi chẳng vội vàng bỏ chức chăn dân mà không theo Ngài. Tôi cũng không tự ý muốn mình trông được ngày khốn nạn, Ngài vẫn biết vậy. Lời miệng tôi nói ra điều ở trước mặt Ngài.

¹⁷ Ngài là nơi ẩn náu của tôi trong ngày hoạn nạn, xin chớ làm có cho tôi kinh khiếp!

¹⁸ Xin Ngài làm cho những kẻ bắt bớ tôi bị xấu hổ, mà chính tôi đừng bị xấu hổ; cho họ kinh hoàng! Xin cho ngày hoạn nạn lâm trên họ, và hủy hoại gấp hai!

¹⁹ Đức Giê-hô-va phán cùng tôi rằng: Hãy đi, đứng tại cửa của con cái dân sự, tức là cửa các vua Giu-đa thường ra vào, và tại hết thảy các cửa thành Giê-ru-sa-lem.

²⁰ Người khá nói rằng: Hỡi các vua nước Giu-đa, cùng cả dân Giu-đa, và hết thảy dân cư Giê-ru-sa-lem, là kẻ do các cửa này qua lại, hãy nghe lời của Đức Giê-hô-va.

²¹ Đức Giê-hô-va phán như vậy: Các ngươi hãy giữ, chớ khiêng gánh vào cửa thành Giê-ru-sa-lem.

²² Trong ngày Sa-bát, đừng khiêng gánh ra khỏi nhà các ngươi, cũng đừng ra khỏi nhà các ngươi, cũng đừng làm việc chi hết; nhưng hãy biệt riêng ngày Sa-bát ra thánh, như ta đã phán dặn tổ phụ các ngươi.

²³ Nhưng mà, họ chẳng nghe, chẳng lắng tai; cứng cổ để chẳng nghe ta và chẳng chịu dạy.

²⁴ Đức Giê-hô-va phán: Nếu các ngươi chăm chỉ nghe ta, nếu các ngươi không khiêng gánh vào cửa thành ấy trong ngày sa-bát, nếu các ngươi biệt riêng ngày sa-bát ra thánh và không làm việc gì trong ngày đó,

²⁵ thì các vua và các quan trưởng ngồi trên ngai Đa-vít sẽ cỡi xe cỡi ngựa, cùng với các quan trưởng người Giu-đa, và dân cư Giê-ru-sa-lem do cửa thành ấy mà vào; và thành ấy sẽ còn đời đời.

²⁶ Người ta sẽ đến từ các thành của Giu-đa và từ các nơi chung quanh Giê-ru-sa-lem, từ xứ Bên-gia-min, từ đất đồng bằng, đất núi, và phương Nam, đặt đem của lễ thiêu và các của lễ, của lễ chay cùng nhũ hương, và đem của lễ thù ân đến nhà Đức Giê-hô-va.

²⁷ Nhưng nếu các người không nghe ta để biệt ngày sa-bát ra thánh, mà trong ngày sa-bát khiêng gánh và vào cửa thành Giê-ru-sa-lem, thì ta sẽ đặt lửa nơi cửa thành, lửa ấy sẽ thiêu hủy cung điện của Giê-ru-sa-lem, không bao giờ tắt.

CHƯƠNG 18

Lời của Đức Giê-hô-va phán cho Giê-rê-mi như vậy:

² Người khá chờ dậy, xuống trong nhà thợ gốm kia, tại đó ta sẽ cho người nghe lời ta.

³ Tôi bèn xuống trong nhà thợ gốm, nầy, nó đương nắn đồ trên cái bàn xây.

⁴ Cái bình đã nắn ra bằng đất sét bị hư trong tay người thợ gốm, thì nó lấy mà nắn cái bình khác, tùy ý mình muốn làm.

⁵ Bấy giờ, có lời Đức Giê-hô-va phán cùng tôi rằng:

⁶ Đức Giê-hô-va phán: Hỡi nhà Y-sơ-ra-ên, ta đối với các người há chẳng làm được như người thợ gốm hay sao? Hỡi nhà Y-sơ-ra-ên, đất sét ở trong tay thợ gốm thể nào, thì các người cũng ở trong tay ta thể ấy.

⁷ Trong lúc nào ta sẽ nói về một dân một nước kia đặng nhổ đi, hủy đi, diệt đi;

⁸ nếu nước mà ta nói đó xây bỏ điều ác mình, thì ta sẽ đổi ý ta đã toan giáng tai họa cho nó.

⁹ Cũng có lúc nào ta sẽ nói về một dân một nước kia đặng dựng nó, trồng nó;

¹⁰ nếu nước ấy làm điều ác trước mắt ta và không nghe tiếng ta, thì ta sẽ đổi ý ta đã định xuống phước cho nó.

¹¹ Vậy nên bấy giờ, hãy nói cũng người Giu-đa và dân cư Giê-ru-sa-lem, bảo họ rằng: Đức Giê-hô-va phán như vậy: Nầy, ta đương gây tai vạ đánh các người, đặt mưu kế hại các người. Ai nầy khá dạy lại khỏi đường ác mình, chữa đường lối mình và công việc mình!

¹² Nhưng họ nói rằng: Khéo mất công! Chúng ta cứ theo mưu mình; ai nấy sẽ theo sự cứng cỏi của lòng xấu mình.

¹³ Vậy nên, Đức Giê-hô-va phán như vậy: Hãy hỏi trong các nước có ai đã hề nghe sự như vậy không? Gái đồng trinh của Y-sơ-ra-ên đã làm việc đáng gớm.

¹⁴ Có ai thấy tuyết của Li-ban lìa bỏ vầng đá nơi đồng bằng chẳng? Hay là có ai thấy nước sông mát từ xa chảy đến nơi mà cạn tắt đi chẳng?

¹⁵ Thế mà dân ta đã quên ta; đốt hương cho thần tượng giả dối. Vì vậy, nó đã vấp ngã trong đường mình, trong nẻo cũ, dặng đi trong đường chưa dọn đắp.

¹⁶ Nên đất nó trở nên gờ lạ, làm trò cười mãi mãi; kẻ qua người lại đều sững sờ và lắc đầu.

¹⁷ Ta sẽ làm cho nó toàn lực trước mặt kẻ thù, như bởi trận gió đông; ta xây lưng lại dặng nó, chẳng xây mặt lại trong ngày nó bị tai nạn.

¹⁸ Chúng nó bèn nói rằng: Hãy đến, đồng lập mưu nghịch cùng Giê-rê-mi; vì thầy tế lễ chẳng thiếu gì luật pháp, người khôn ngoan chẳng thiếu gì sự khôn ngoan, đáng tiên tri chẳng thiếu gì lời tiên tri. Chúng ta hãy đến, lấy miệng lưỡi mình mà công kích nó, đừng dể tai vào lời nó nói chút nào.

¹⁹ Hỡi Đức Giê-hô-va, xin vì tôi ghé tai nghe những lời của kẻ cãi lầy với tôi!

²⁰ Người ta có lẽ nào lấy ác báo thiện sao? vì họ đã đào hầm dặng hại linh hồn tôi. Xin Ngài nhớ rằng tôi từng đứng trước mặt Ngài đặng vì họ cầu phước, làm cho cơn giận Ngài xây khỏi họ.

²¹ Vậy nên, xin Ngài phó con cái họ cho sự đói kém, và chính mình họ cho quyền gươm

dao. Nguyên cho vợ họ mất con và trở nên góa bụa, cho chồng bị chết dịch, cho những người trai tráng bị gươm đánh giữa trận mạc.

²² Nguyên cho người ta nghe tiếng kêu ra từ trong nhà, khi Ngài sẽ khiến đạo quân thoát đến xông vào họ! Vì họ đã đào hầm để sập bắt tôi, đã giấu lưới dưới chơn tôi.

²³ Hỡi Đức Giê-hô-va, chính Ngài biết cả mưu chước họ nghịch cùng tôi để giết tôi. Xin đừng tha sự gian ác họ, đừng xóa tội lỗi họ khỏi mắt Ngài; nhưng cho họ vấp ngã trước mặt Ngài; xin Ngài phạt họ trong ngày nổi giận của Ngài!

CHƯƠNG 19

Đức Giê-hô-va phán rằng: Hãy đi mua một cái bình bằng đất nơi thợ gốm. Rồi kèm một vài trưởng lão trong dân và trưởng lão trong đám thầy tế lễ đi với ngươi,

² đến nơi trũng của con trai Hi-nôm, gần đường vào cửa Góm; tại đó, hãy rao những lời ta sẽ bảo cho.

³ Ngươi khá nói rằng: Hỡi các vua Giu-đa, và các ngươi, là dân cư Giê-ru-sa-lem, hãy nghe lời của Đức Giê-hô-va. Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vầy: Này, ta sẽ giáng tai vạ trên nơi này, đến nỗi ai nghe nói cũng phải bùng tai;

⁴ vì chúng nó đã lừa dối ta, đã làm chỗ này nên xa lạ, đã đốt hương ở đó cho các thần khác mà chúng nó, tổ phụ chúng nó, các vua Giu-đa đều chưa từng biết, và vì chúng nó đã làm cho máu vô tội đầy nơi này.

⁵ Lại xây đắp các nơi cao cho Ba-anh, dựng đốt con trai mình làm của lễ thiêu dân cho Ba-anh, là điều ta chẳng hề truyền cho, chẳng hề phán đến, là điều ta chẳng hề nghĩ tới trong lòng ta.

⁶ Vậy nên, Đức Giê-hô-va phán: Này, ngày đến, bấy giờ nơi này sẽ không gọi là Tô-phết, cũng không gọi là nơi trũng của con trai Hi-nôm nữa, mà là nơi trũng của sự đánh giết.

⁷ Trong nơi này ta sẽ làm hư không mưu của Giu-đa và của Giê-ru-sa-lem. Ta sẽ làm cho chúng nó ngã bởi gươm trước mặt kẻ thù, và bởi tay của những kẻ muốn lại mạng sống chúng nó; ta sẽ phó thân chúng nó cho chim trời và loài thú đất làm đồ ăn.

⁸ Ta sẽ khiến thành này làm một trò gở lạ nhạo cười; ai qua lại gần đó sẽ lấy làm lạ và cười về mọi tai vạ nó.

⁹ Ta sẽ làm cho chúng nó ăn thịt con trai con gái mình, và ai này ăn thịt của bạn hữu mình, trong cơn bị vây bị khốn cực, là khi quân thù nghịch và những kẻ muốn hại mạng sống chúng nó làm khốn cho.

¹⁰ Rồi thì ngươi khá đập cái bình trước mắt các ngươi đi với mình,

¹¹ mà nói rằng: Đức Giê-hô-va vạn quân phán như vầy: Ta sẽ đập vỡ dân này và thành này cũng như đập cái bình bằng gốm, chẳng còn làm liền lại được; người ta sẽ chôn thân tại Tô-phết, cho đến thiếu chỗ để chôn.

¹² Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ đả chôn này cùng dân cư nó thể ấy; ta sẽ khiến thành này nên như Tô-phết.

¹³ Các nhà của Giê-ru-sa-lem và đền đài của các vua Giu-đa đã ô uế thì sẽ như Tô-phết; thật, ấy là tại trên mái nhà đó người ta đã đốt hương cho mọi cơ binh trên trời, và làm lễ quán cho các thần khác.

¹⁴ Đoạn, Giê-rê-mi trở về từ Tô-phết, tức nơi Đức Giê-hô-va đã sai người đi nói tiên tri; người bèn đứng trong hành lang của nhà Đức Giê-hô-va, mà nói với cả dân sự rằng:

¹⁵ Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Này, ta sẽ giáng tai nạn mà ta đã báo trước cho thành này và những thành thuộc về nó, vì chúng nó làm cổ mình nên cứng, hầu cho chẳng được nghe lời ta.

CHƯƠNG 20

Pha-su-rơ, con trai của thầy tế lễ Y-mê, làm quản đốc nhà Đức Giê-hô-va, có nghe Giê-rê-mi nói tiên tri những việc này.

² Pha-su-rơ bèn đánh đòn đấng tiên tri Giê-rê-mi, cùm lại ở cửa trên Bên-gia-min, thuộc về nhà Đức Giê-hô-va.

³ Bữa sau, Pha-su-rơ thả Giê-rê-mi ra khỏi cùm. Giê-rê-mi nói với người rằng: Đức Giê-hô-va không xưng người là Pha-su-rơ đâu, mà xưng là Ma-go-Mít-sa-bíp.

⁴ Vì Đức Giê-hô-va phán như vậy: Này, ta sẽ phó người làm sự kinh hãi cho chính mình và hết thầy bạn hữu mình nữa; chúng nó sẽ chết bởi gươm của kẻ thù mình, chính mắt người sẽ ngó thấy. Ta cũng sẽ phó cả dân sự Giu-đa trong tay vua Ba-by-lôn, người sẽ đem chúng nó sang Ba-by-lôn làm phu tù, và lấy gươm giết đi.

⁵ Ta lại sẽ phó mọi của cải thành này, cùng lợi đã làm ra, vật quý hiện có; thật, ta sẽ phó đồ châu báu của các vua Giu-đa trong tay kẻ thù nghịch, chúng nó sẽ lấy làm của cướp mà đem về Ba-by-lôn.

⁶ Hỡi Pha-su-rơ, chính mình người cùng những kẻ ở trong nhà người, thầy đều đi làm phu tù. Người sẽ đến Ba-by-lôn, chết và chôn tại đó, luôn cả bạn hữu người nữa, tức những kẻ mà người đã nói tiên tri giả dối cho.

⁷ Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài đã khuyên dỗ tôi, và tôi đã chịu khuyên dỗ; Ngài mạnh hơn tôi và đã được thắng. Trọn ngày tôi cứ làm trò cười, và ai cũng nhạo báng tôi.

⁸ Mỗi lần tôi nói thì cất tiếng kỳ lạ; tôi kêu rằng: Bạo ngược và hủy diệt! Vì lời của Đức Giê-hô-va làm cho tôi cả ngày bị sỉ nhục chê cười.

⁹ Nếu tôi nói: Tôi sẽ chẳng nói đến Ngài nữa; tôi sẽ chẳng nhơn danh Ngài mà nói nữa, thì trong lòng tôi như lửa đốt cháy, bực kín trong xương tôi, và tôi mệt mỏi vì nín lặng, không chịu được nữa.

¹⁰ Tôi có nghe những lời chế nhạo của nhiều người, kinh hãi mọi bề. Những bạn hữu thiết nghĩa của tôi trông cho tôi vấp ngã, đều nói rằng: Hãy cáo nó, và chúng ta cũng sẽ cáo nó; có lẽ nó sẽ chịu khuyên dỗ, thì chúng ta sẽ thắng nó, và trả thù nó.

¹¹ Nhưng Đức Giê-hô-va ở với tôi như một tay anh hùng đáng khiếp; nên những kẻ bắt bớ tôi sẽ vấp ngã, sẽ chẳng thắng hơn. Vì họ ăn ở chẳng khôn, thì sẽ chịu sỉ nhục rất lớn, tức là sự hổ nhục đời đời chẳng hề quên được.

¹² Nhưng, hỡi Đức Giê-hô-va vạn quân! Ngài là Đấng thử người công bình, xem thấu trong lòng trong trí, xin cho tôi thấy Ngài báo thù họ, vì tôi đã đem việc mình tỏ cùng Ngài.

¹³ Hãy hát cho Đức Giê-hô-va, hãy ngợi khen Đức Giê-hô-va! Vì Ngài đã giải cứu linh hồn kẻ nghèo nàn ra khỏi tay những kẻ ác.

¹⁴ Đáng rửa cho cái ngày mà tôi đã sinh! Nguyên cho cái ngày mà mẹ tôi đẻ tôi ra đừng được phước!

¹⁵ Đáng rửa thay là người đem tin cho cha tôi rằng: Người đã sanh con trai! làm cho cha tôi đầy sự vui mừng.

¹⁶ Nguyên cho người đó cũng như các thành mà Đức Giê-hô-va đã phá đổ chẳng phàn

nàn! Nguyên cho nó vừa lúc ban mai nghe kêu la, đến trưa nghe kêu lớn tiếng;

¹⁷ vì đã chẳng giết tôi từ trong lòng mẹ; thì mẹ tôi đã làm mờ mắt tôi, và thai lớn luôn luôn.

¹⁸ Sao tôi đã ra khỏi thai để chịu cực khổ lo buồn, cả đời mang sỉ nhục?

CHƯƠNG 21

Có lời từ nơi Đức Giê-hô-va phán cho Giê-rê-mi, khi vua Sê-đê-kia sai Pha-su-rơ, con trai Manh-ki-gia, và Sô-phô-ni, con trai thầy tế lễ Ma-a-sê-gia, đến cùng người mà rằng:

² Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, đến đánh chúng ta, nên hãy vì chúng ta cầu hỏi Đức Giê-hô-va; có lẽ Đức Giê-hô-va sẽ vì chúng ta làm y theo mọi việc lạ lùng của Ngài, cho người lìa khỏi chúng ta.

³ Giê-rê-mi đáp rằng: Các ông hãy tâu lại cùng Sê-đê-kia như vậy:

⁴ Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Này, những binh khí trong tay các ngươi đương cầm để đánh đuổi vua Ba-by-lôn và người Canh-đê hiện vây các ngươi ở ngoài tường thành, thì ta sẽ khiến lui về, và thu lại vào giữa thành này.

⁵ Chính ta sẽ chiến đấu nghịch cùng các ngươi, dùng tay giang ra, cánh tay mạnh sức, nổi nóng, phát giận và sự thanh nộ lớn.

⁶ Ta sẽ đánh dân cư thành này cả người và vật: chúng nó sẽ chết dịch rất lớn.

⁷ Đức Giê-hô-va phán: Sau đó, ta sẽ phó Sê-đê-kia, vua Giu-đa, tới tay kẻ thù và dân nó, tức những kẻ còn lại trong thành, đã tránh khỏi dịch lệ, gươm đao, đói kém, ta sẽ phó chúng nó vào tay Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, vào tay những kẻ cừu thù và những kẻ đòi mạng chúng nó. Nê-bu-cát-nết-sa sẽ đánh chúng nó bằng lưới gươm, không dè tiếc, không áy náy, không thương xót.

⁸ Người khá nói cùng dân này rằng: Đức Giê-hô-va phán như vậy: Này, ta đặt trước mặt các ngươi con đường sống và con đường chết.

⁹ Kẻ nào cứ ở lại trong thành này sẽ chết bởi gươm đao, đói kém, và ôn dịch; nhưng kẻ nào ra khỏi, đi sang cùng người Canh-đê, tức người đương vây mình, thì sẽ sống, và sự sống mình sẽ làm của cướp cho mình.

¹⁰ Đức Giê-hô-va phán: Vì ta để mặt ta trên thành này mà xuống họa cho, chớ không phải xuống phước; thành ấy sẽ bị phó vào tay vua Ba-by-lôn, người sẽ lấy lửa đốt đi.

¹¹ Luận về nhà vua Giu-đa, hãy nghe lời của Đức Giê-hô-va:

¹² Đức Giê-hô-va phán như vậy: Hỡi nhà Đa-vít, vừa lúc ban mai hãy làm sự công bình, hãy cứu kẻ bị cướp ra khỏi tay người ức hiếp, e rằng vì các ngươi làm điều ác, mà ta phát giận ra như lửa, cháy không ai tắt được chẳng.

¹³ Đức Giê-hô-va phán: Này, hỡi kẻ ở trong nơi trũng, trên vầng đá nơi đồng bằng kia, ta nghịch các ngươi, là những người nói rằng: Ai sẽ xuống nghịch cùng chúng ta? ai sẽ sẵn vào nơi chúng ta ở?

¹⁴ Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ phạt các ngươi theo quả của việc làm các ngươi; ta sẽ đốt lửa trong rừng nó, lửa sẽ nuốt hết mọi vật ở chung quanh nó.

CHƯƠNG 22

Đức Giê-hô-va phán như vậy: Hãy xuống cung vua Giu-đa, tại đó người khá rao lời này,

² mà rằng: Hỡi vua của Giu-đa, ngồi trên ngai Đa-vít, ngươi cùng tôi tớ ngươi và dân sự ngươi vào các cửa này, hãy nghe lời của Đức Giê-hô-va!

³ Đức Giê-hô-va phán như vậy: hãy làm sự chánh trực và công bình; cứu kẻ bị cướp khỏi

tay người ức hiếp; chớ làm sự thiệt hại cùng sự hiếp đáp cho người trú ngụ, cho kẻ mồ côi hoặc người góa bụa, và chớ làm đổ máu vô tội trong nơi này.

⁴ Vì nếu các người thật vâng làm lời này, thì sẽ có vua ngồi trên ngai Đa-vít, cỡi xe và ngựa, người cùng tôi tớ người và dân người do các cửa nhà này mà vào.

⁵ Nhưng nếu các người chẳng khứng nghe lời này, Đức Giê-hô-va phán, ta chỉ mình mà thôi, nhà này sẽ thành ra hoang vu.

⁶ Đức Giê-hô-va phán về nhà vua Giu-đa như vậy: Ta coi người cũng như Ga-la-át, cũng như chót núi Li-ban, nhưng ta chắc sẽ làm cho người ra đồng vắng, ra các thành không người ở.

⁷ Ta sắm sẵn những kẻ tàn hại nghịch cùng người, thấy đều cầm khí giới; chúng nó sẽ đốn những cây bách rất tốt của người và quăng vào lửa.

⁸ Có người dân tộc sẽ đi qua gần thành này, đều nói cùng bạn mình rằng: Có sao Đức Giê-hô-va đã đổi thành lớn này như vậy?

⁹ Sẽ có kẻ đáp rằng: Ấy là tại dân thành đó đã bỏ giao ước của Giê-hô-va Đức Chúa Trời mình, mà thờ lạy và hầu việc các thần khác.

¹⁰ Chớ khóc người chết, chớ than thở về người. Thà hãy khóc kẻ đi ra, vì nó sẽ không trở về, chẳng còn lại thấy xứ mình sanh trưởng.

¹¹ Vì Đức Giê-hô-va phán như vậy về Sa-lum, con trai Giô-si-a, vua của Giu-đa, kế vị cha mình là Giô-si-a, và đã đi khỏi nơi này: Người sẽ chẳng trở về đó nữa;

¹² mà chết tại xứ đã bị đầy đến, chẳng còn lại thấy đất này nữa.

¹³ Khốn thay cho kẻ xây nhà trái lẽ công bình, làm phòng bởi sự bất nghĩa; dùng kẻ lân cận mình làm việc vô lương, và chẳng trả tiền công;

¹⁴ nói rằng: Ta sẽ xây tòa nhà rộng rãi, có những phòng khoảng khoát; xoi những cửa sổ, lợp trần bằng gỗ bách hương, và sơn son.

¹⁵ Người lấy gỗ bách hương ganh đua sự đẹp, há nhơn đó được làm vua sao? Cha người xưa đã ăn đã uống, làm ra sự công bình chánh trực, cho nên được thanh vượng.

¹⁶ Người đã làm ra lễ thắng cho kẻ nghèo và thiếu thốn cho nên được phước. Đức Giê-hô-va phán: Như vậy há chẳng phải là biết ta sao?

¹⁷ Nhưng mắt và lòng người chăm sự tham lam, đổ máu vô tội, và làm sự ức hiếp hung dữ.

¹⁸ Vậy nên, về Giê-hô-gia-kim, con trai Giô-si-a, vua của Giu-đa, Đức Giê-hô-va phán như vậy: Người ta sẽ chẳng khóc người mà nói rằng: Ôi, anh em ta! Ôi, chị em ta! Cũng sẽ chẳng than tiếc mà rằng: Thương thay chúa! Thương thay vinh hiển chúa!

¹⁹ Người sẽ bị chôn như chôn con lừa; sẽ bị kéo và quăng ra ngoài cửa thành Giê-ru-sa-lem.

²⁰ Hãy lên Li-ban và kêu la, cất tiếng lên ở Ba-san; hãy kêu la từ chót núi A-ba-rim! vì hết thầy người yêu người đều bị hủy diệt.

²¹ Ta đã nói cùng người đương thời người thanh vượng; nhưng người nói rằng: Tôi chẳng khứng nghe. Từ khi người còn trẻ, tánh nết người đã dường ấy: đã chẳng vâng lời ta.

²² Hết thầy những kẻ chăn dân của người sẽ bị gió nuốt, và kẻ yêu người sẽ đi làm phu tù. Bấy giờ người chắc sẽ bị mang nhục vì mọi tội ác mình.

²³ Người là kẻ ở trên Li-ban và lót ổ trong chòm cây hương bách kia, khi người gặp tai nạn, quặn thắt như đòn bà sanh đẻ, đáng thương xót biết bao!

²⁴ Đức Giê-hô-va phán: Thật như ta hằng sống, dầu Giê-cô-ni-a, con trai Giê-hô-gia-kim, vua Giu-đa, là cái ấn trên tay hữu ta, ta cũng lột người đi.

- ²⁵ Ta sẽ phó người trong tay những kẻ muốn đòi mạng người, trong tay những kẻ mà người sợ, tức trong tay Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, và trong tay người Canh-đê.
- ²⁶ Ta sẽ đuổi người cùng mẹ đã đẻ ra người đến trong một xứ khác, không phải là xứ người sanh ra, và người sẽ chết tại đó.
- ²⁷ Còn như đất mà linh hồn chúng nó mong lộn lại, thì sẽ không được trở về.
- ²⁸ Vậy Giê-cô-ni-a này há phải cái bình khinh để và bị bể sao? Làm sao nó và dòng dõi nó bị ném ra, bị quăng trong một xứ mình, chưa từng biết?
- ²⁹ Hỡi đất, đất, đất! hãy nghe lời của Đức Giê-hô-va.
- ³⁰ Đức Giê-hô-va phán như vậy: Hãy ghi người này trong những kẻ không có con cái, trong những kẻ cả đời không thành vợ; vì con cháu nó sẽ không một người nào thành vợ, ngồi ngai Đa-vít và cai trị trong Giu-đa nữa!

CHƯƠNG 23

- Đ**ức Giê-hô-va phán: Khốn thay cho những kẻ chặn hủy diệt và làm tan lạc bầy chiên của đồng cỏ ta.
- ² Vậy nên, về những kẻ chặn giữ dân Ngài, thì Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên phán như vậy: Các người làm tan lạc bầy chiên ta, đã đuổi đi và không thăm nom đến; này, ta sẽ thăm phạt các người về những việc dữ mình làm, Đức Giê-hô-va phán vậy.
- ³ Ta sẽ nhóm những con sót lại của bầy ta, từ các nước mà ta đã đuổi chúng nó đến. Ta sẽ đem chúng nó trở về trong chuồng mình; chúng nó sẽ sanh đẻ thêm nhiều.
- ⁴ Ta sẽ lập lên những kẻ chăn nuôi chúng nó; thì sẽ chẳng sợ chẳng hãi nữa, và không thiếu một con nào, Đức Giê-hô-va phán vậy.
- ⁵ Đức Giê-hô-va phán: Này, những ngày đến, bấy giờ ta sẽ dấy lên cho Đa-vít một Nhánh công bình. Ngài sẽ cai trị làm vua, lấy cách khôn ngoan mà ăn ở, làm sự chánh trực công bình trong đất.
- ⁶ Đương đời vương đó, Giu-đa sẽ được cứu; Y-sơ-ra-ên sẽ ở yên ổn, và người ta sẽ xưng danh Đấng ấy là: Đức Giê-hô-va sự công bình chúng ta!
- ⁷ Đức Giê-hô-va phán: Vậy nên những ngày đến, bấy giờ người ta sẽ chẳng còn nói rằng: Thật như Đức Giê-hô-va hằng sống, tức là Đấng đã đem con cái Y-sơ-ra-ên lên khỏi đất Ê-díp-tô.
- ⁸ Nhưng nói rằng: Thật như Đức Giê-hô-va hằng sống, tức là Đấng đã đem lên và dắt dòng dõi nhà Y-sơ-ra-ên về từ phương bắc, từ các nước mà ta đã đuổi họ đến. Chúng nó sẽ ở trong đất mình.
- ⁹ Về các tiên tri: Lòng ta tan nát trong ta; xương ta thây đều run rẩy; ta như người say, như người xây xẩm vì rượu, bởi có Đức Giê-hô-va và những lời thánh của Ngài.
- ¹⁰ Trong đất đầy những kẻ tà tâm; vì có bị rửa sả thì đất nên sâu thẳm; những đồng cỏ nơi đồng vắng đều khô khan. Người ta chạy theo đường dữ, sức chúng nó là không công bình.
- ¹¹ Vì chính kẻ tiên tri thầy tế lễ đều là ô uế, ta thấy sự gian ác chúng nó đến trong nhà ta; Đức Giê-hô-va phán vậy.
- ¹² Cho nên đường chúng nó sẽ như nơi trơn trượt trong tối tăm, sẽ bị đuổi và vấp ngã tại đó. Vì đến năm chúng nó bị thăm phạt, ta sẽ giáng tai vạ trên chúng nó, Đức Giê-hô-va phán vậy.
- ¹³ Ta đã thấy rõ sự điên dại của bọn tiên tri xứ Sa-ma-ri; chúng nó nhơn danh Ba-anh mà nói tiên tri, khiến dân Y-sơ-ra-ên ta lầm lạc.

- 14** Nhưng, nơi bọn tiên tri ở Giê-ru-sa-lem, ta đã thấy sự đáng gớm ghiếc: chúng nó phạm tội tà dâm, bước theo sự giả dối; chúng nó làm cho cứng vững tay kẻ dữ, đến nỗi chẳng ai xây bỏ sự ác của mình. Ta coi chúng nó thấy đều như Sô-đôm, và dân cư nó như Gô-mô-rơ.
- 15** Vậy nên, về phần bọn tiên tri đó, Đức Giê-hô-va vạn quân phán như vậy: Này, ta sẽ cho chúng nó ăn ngải cứu và uống mật đắng; vì các tiên tri ở Giê-ru-sa-lem đã làm cho sự vô đạo tràn ra trong cả xứ.
- 16** Đức Giê-hô-va vạn quân phán như vậy: Chớ nheo những lời của các tiên tri nói tiên tri với các người. Chúng nó dạy cho các người sự hư không, và nói sự hiện thấy bởi lòng mình chẳng phải bởi miệng Đức Giê-hô-va.
- 17** Chúng nó cứ bảo kẻ khinh để ta rằng: Đức Giê-hô-va phán, các người sẽ được bình an. Lại bảo những kẻ bước theo sự cứng cỏi của lòng mình rằng: Chẳng có tai họa nào sẽ đến trên các người hết.
- 18** Vậy ai đã đứng được trong sự bàn luận của Đức Giê-hô-va, để được ngắm xem và nghe lời Ngài? Ai đã suy xét và nghe lời Ngài?
- 19** Này, cơn giận của Đức Giê-hô-va đã phát ra như bão, như gió lốc, nổ trên đầu những kẻ dữ.
- 20** Đức Giê-hô-va chưa làm trọn ý đã định trong lòng, thì cơn giận của Ngài sẽ chẳng trở lại. Trong ngày sau rốt, các người sẽ rõ biết sự ấy.
- 21** Ta chẳng sai những tiên tri này, mà chúng nó đã chạy; ta chẳng phán với, mà đã nói tiên tri.
- 22** Nếu chúng nó có đứng trong sự bàn luận ta, thì đã khiến dân ta nghe lời ta, và đã làm cho dân từ đường dữ việc xấu mà trở lại rồi.
- 23** Đức Giê-hô-va phán: Ta có phải là Đức Chúa Trời ở gần mà không phải là Đức Chúa Trời ở xa sao?
- 24** Đức Giê-hô-va phán: Có người nào có thể giấu mình trong các nơi kín cho ta đừng thấy chăng? Đức Giê-hô-va phán: Há chẳng phải ta đầy dẫy các tầng trời và đất sao?
- 25** Ta nghe điều những kẻ tiên tri này nói, chúng nó nhơn danh ta mà nói tiên tri giả dối, rằng: Ta có chiêm bao; thật, ta có chiêm bao!
- 26** Những tiên tri ấy, theo sự dối trá của lòng mình mà nói tiên tri, chúng nó có lòng ấy cho đến chừng nào?
- 27** Chúng nó mỗi người thuật chiêm bao cùng kẻ lân cận, tưởng sẽ khiến dân quên danh ta cũng như tổ phụ chúng nó vì Ba-anh quên danh ta.
- 28** Khi tiên tri nào có chiêm bao, hãy thuật chiêm bao ấy đi; còn kẻ nào đã lãnh lời ta, hãy truyền lại lời ta cách trung tín! Đức Giê-hô-va phán: Rơm rạ há xen vào với lúa mì sao?
- 29** Lời ta há chẳng như lửa, như búa đập vỡ đá sao? Đức Giê-hô-va phán vậy.
- 30** Vậy nên Đức Giê-hô-va phán rằng: Này, ta nghịch cùng những kẻ tiên tri ăn cắp lẫn nhau về lời của ta.
- 31** Đức Giê-hô-va phán: Này, ta nghịch cùng những kẻ tiên tri dùng lưỡi mình nói ra, mà rằng: Ngài phán.
- 32** Đức Giê-hô-va phán: Này, ta nghịch cùng những kẻ lấy chiêm bao giả dối mà nói tiên tri, thuật lại và lấy lời dối trá khoe khoang mà làm cho dân ta lầm lạc, nhưng ta không sai và cũng không bảo chúng nó; chúng nó cũng không làm ích gì cho dân này hết, Đức Giê-hô-va phán vậy.
- 33** Nếu dân này, kẻ tiên tri hay là thầy tế lễ, hỏi người rằng: Gánh nặng của Đức Giê-hô-va là gì? Khá đáp rằng: Gánh nặng gì? Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ từ bỏ các người.
- 34** Còn như kẻ tiên tri, thầy tế lễ, và dân sẽ nói rằng: Gánh nặng của Đức Giê-hô-va, thì

sẽ phạt người ấy và nhà nó.

35 Vậy, đây là câu mỗi người khá hỏi kẻ lân cận mình, mỗi người khá hỏi anh em mình rằng: Đức Giê-hô-va đã trả lời làm sao? Đức Giê-hô-va đã phán thế nào?

36 Bấy giờ chớ nói gánh nặng của Đức Giê-hô-va nữa; vì lời của mỗi một người sẽ là gánh nặng của nó, vì các người đã làm trái những lời của Đức Chúa Trời hằng sống, của Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời chúng ta.

37 Vậy người khá hỏi kẻ tiên tri rằng: Đức Giê-hô-va đã trả lời cho người làm sao? Hay là: Đức Giê-hô-va đã phán thế nào?

38 Nhưng nếu các người nói rằng: Gánh nặng của Đức Giê-hô-va, bởi có đó, Đức Giê-hô-va phán như vậy: Vì các người nói lời này: Gánh nặng của Đức Giê-hô-va, và ta đã sai đến cùng các người đặng bảo các người rằng: Chớ còn nói rằng: Gánh nặng của Đức Giê-hô-va,

39 nhưn đó, này, ta sẽ quên hẳn các người; ta sẽ bỏ các người, và thành ta đã ban cho các người và tổ phụ các người, xa khỏi trước mặt ta.

40 Ta sẽ khiến các người chịu nhưn nhục đời đời, hổ thẹn vô cùng, không bao giờ quên được.

CHƯƠNG 24

Đức Giê-hô-va tỏ cho tôi, này, có hai giỏ trái vả để trước đền thờ Đức Giê-hô-va. Ấy là sau khi Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, đã bắt Giê-cô-nia, con trai Giê-hô-gia-kim, vua Giu-đa, cùng các quan trưởng Giu-đa, với các thợ nghề và thợ rèn từ thành Giê-ru-sa-lem đem về nước Ba-by-lôn làm phu tù.

2 Một trong hai giỏ thì đựng những trái vả rất tốt, như trái vả đầu mùa; còn giỏ kia thì đựng trái xấu lắm, đến nỗi không có thể ăn được.

3 Đức Giê-hô-va phán cùng tôi rằng: Hỡi Giê-rê-mi, người thấy gì? Tôi thưa: Thấy trái vả, những trái tốt thì rất tốt, còn những trái xấu thì rất xấu, xấu đến nỗi không thể ăn được.

4 Bấy giờ có lời của Đức Giê-hô-va phán cùng tôi rằng:

5 Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên phán như vậy: Như những trái vả tốt này, ta cũng sẽ xem những kẻ phu tù Giu-đa, mà ta đã sai từ nơi này đến trong đất người Canh-đê, cho chúng nó được ích.

6 Ta sẽ để con mắt ta trên chúng nó làm ích cho, và ta sẽ đem họ về trong xứ này, lập lên mà không phá đi nữa, trồng lại mà không nhổ đi nữa.

7 Ta sẽ ban cho chúng nó tấm lòng hay nhận biết ta là Đức Giê-hô-va. Chúng nó sẽ làm dân ta, và ta sẽ làm Đức Chúa Trời chúng nó; vì chúng nó sẽ hết lòng trở về cùng ta.

8 Còn như Sê-đi-kia, vua Giu-đa, các quan trưởng nó và dân sót lại của thành Giê-ru-sa-lem, là dân còn ở trong đất này, và những kẻ ở trong đất Ê-díp-tô, thì người ta làm cho những trái vả xấu quá ăn không được thế nào, ta cũng sẽ làm cho chúng nó thế ấy.

9 Ta sẽ phó chúng nó để bị ném đi ném lại giữa mọi nước thế gian cho chúng nó chịu khổ, chịu mắng nhiếc, xoi bói, cười chê, rửa sả, trong mọi xứ mà ta sẽ đuổi chúng nó đến.

10 Ta sẽ sai gươm đao, đói kém, ôn dịch giữa chúng nó, cho đến chừng chúng nó bị hủy diệt khỏi đất ta đã ban cho chúng nó cùng tổ phụ chúng nó.

CHƯƠNG 25

Này là lời phán cùng Giê-rê-mi về cả dân Giu-đa, trong năm thứ tư đời Giê-hô-gia-kim, con trai Giô-si-a, vua của Giu-đa; ấy là năm thứ nhứt đời Nê-bu-cát-nết-sa, vua nước Ba-by-lôn.

² Đấng tiên tri Giê-rê-mi rao truyền những lời này trước mặt dân Giu-đa và hết thầy dân cư Giê-ru-sa-lem rằng:

³ Từ năm thứ mười ba đời Giô-si-a, con trai A-môn, vua của Giu-đa, cho đến ngày nay có hai mươi ba năm, lời của Đức Giê-hô-va phán cùng tôi. Từ lúc đó, tôi dậy sớm nói cùng các người; nhưng các người chẳng khứng nghe tôi.

⁴ Đức Giê-hô-va đã sai các đầy tớ Ngài, là các tiên tri, đến cùng các người, dậy sớm mà sai đến, nhưng các người không nghe lời, không để tai mà nghe.

⁵ Các đấng ấy nói rằng: Mỗi người trong các người hãy từ đường dữ mình trở lại; hãy bỏ điều ác của việc làm mình, và ở trong đất mà Đức Giê-hô-va đã ban cho các người và tổ phụ các người từ xưa cho đến đời đời.

⁶ Chớ theo các thần khác đặt hầu việc và thờ lạy, chớ lấy việc tay mình làm ra mà chọc giận ta nữa, thì ta sẽ không làm hại chi các người.

⁷ Đức Giê-hô-va phán: Nhưng các người chẳng nghe ta, mà lấy việc làm của tay mình chọc giận ta, và chuốc lấy tai hại cho mình.

⁸ Vậy nên, Đức Giê-hô-va vạn quân phán như vậy: Vì các người đã chẳng nghe lời ta,

⁹ này, ta sẽ sai đòi mọi họ hàng phương bắc cùng đầy tớ ta là Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, đến nghịch cùng đất này, nghịch cùng dân cư nó, và các nước ở chung quanh. Ta sẽ diệt hết chúng nó, làm chúng nó nên sự gở lạ, chê cười, và hoang vu đời đời. Đức Giê-hô-va phán vậy.

¹⁰ Vả, ta sẽ làm cho trong vòng chúng nó hết tiếng reo vui và kêu-mừng, hết tiếng của rể mới và dâu mới, hết tiếng ầm ầm của cối xay và ánh sáng của đèn.

¹¹ Cả đất này sẽ trở nên hoang vu gở lạ, các nước này sẽ phục sự vua Ba-by-lôn trong bảy mươi năm.

¹² Đức Giê-hô-va phán: Khi bảy mươi năm ấy sẽ mãn, ta sẽ phạt vua Ba-by-lôn và dân người, vì có tội ác chúng nó. Ta sẽ phạt xứ người Canh-đê và biến thành một nơi hoang vu đời đời.

¹³ Phàm lời ta đã phán nghịch cùng đất ấy, tức lời chép trong sách này, là lời Giê-rê-mi đã nói tiên tri nghịch cùng muôn nước, thì sẽ xảy đến cho đất ấy.

¹⁴ Vả, sẽ có nhiều nước và vua lớn bắt chính người Canh-đê làm tôi mọi, và ta sẽ báo chúng nó theo việc làm của chúng, và theo việc bởi tay chúng làm ra.

¹⁵ Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên có phán cùng tôi như vậy: Hãy lấy chén rượu của sự giận khỏi tay ta, khá cho các dân mà ta sai người đến đều uống lấy.

¹⁶ Chúng nó sẽ uống, sẽ đi xiêu tó, và điên cuồng, vì có gươm dao mà ta sẽ sai đến giữa chúng nó.

¹⁷ Vậy tôi lấy chén khỏi tay Đức Giê-hô-va, và khiến cho mọi nước mà Đức Giê-hô-va sai tôi đến đều uống lấy:

¹⁸ cho Giê-ru-sa-lem và cho các thành của Giu-đa, cho các vua các quan trưởng nó, làm cho chúng nó hoang vu, gở lạ, bị chê cười, chịu rửa sả như ngày nay;

¹⁹ cho Pha-ra-ôn, vua nước Ê-díp-tô, cho những đầy tớ người, cho các quan trưởng và dân sự người;

²⁰ cho mọi dân lộn, cho mọi vua xứ Uýt-xơ, cho mọi vua xứ Phi-li-tin: tức vua của Ách-ca-lôn, của Ga-xa, của Éc-rôn, và những kẻ còn sống sót ở Ách-đốt;

²¹ cho Ê-đôm, cho Mô-áp, cho con cái Am-môn;

- ²² cho các vua Ty-rơ, cho mọi vua ở Si-đôn, và cho mọi vua ở cù lao ngoài biển;
- ²³ cho Đê-đan, cho Thê-ma, cho Bu-xơ, cho những kẻ cạo tóc chung quanh đầu;
- ²⁴ cho mọi vua A-ra-bi, cho các vua của các nước thuộc về các giống lộn ở đồng vắng;
- ²⁵ cho mọi vua của Xim-ri, cho mọi vua của Ê-lam, cho mọi vua của Mê-đi;
- ²⁶ cho mờ tối vua phương bắc, ở gần hoặc ở xa, cho vua này cùng với vua kia; sau lại, cho mọi nước thế gian ở trên mặt đất. Vua của Sê-sác cũng sẽ uống chén sau các vua kia.
- ²⁷ Người khá bảo họ rằng: Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Hãy uống đi hãy say, mưa, ngã xuống, đừng dậy nữa, vì có gươm dao mà ta sẽ sai đến giữa các người!
- ²⁸ Nếu họ không khứng lấy chén ở tay người đang uống, thì người khá bảo rằng: Đức Giê-hô-va vạn quân phán như vậy: Chắc các người phải uống!
- ²⁹ Vả, này, ấy là thành kia là thành được xưng bằng danh ta, mà ta bắt đầu xuống tai vạ; còn các người, há khỏi hình phạt được cả sao? Không! các người sẽ không khỏi hình phạt đâu; vì ta sẽ sai gươm dao đến trên mọi dân cư trên đất, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy.
- ³⁰ Cho nên người khá lấy mọi lời này nói tiên tri nghịch cùng họ, và bảo rằng: Đức Giê-hô-va quát tháo từ nơi cao; phát tiếng từ chỗ ở thánh Ngài; quát tháo to nghịch cùng chuồng chiên; trối tiếng kêu như những kẻ đập trái nho, nghịch cùng hết thảy dân cư trên đất.
- ³¹ Tiếng om sòm sẽ vang ra đến cùng đất; vì Đức Giê-hô-va tranh cạnh cùng các nước, phán xét mọi xác thịt, phó những kẻ dữ cho gươm dao, Đức Giê-hô-va phán vậy.
- ³² Đức Giê-hô-va vạn quân phán như vậy: Này, tai vạ sẽ từ một dân này qua một dân khác; một trận bão lớn dấy lên từ các nơi đầu cùng đất.
- ³³ Thân của những kẻ mà Đức Giê-hô-va đã giết trong ngày đó, sẽ đầy trên đất từ đầu này đến đầu kia; chẳng ai khóc, chẳng than liệm, chẳng chôn, sẽ làm phân trên mặt đất!
- ³⁴ Hỡi những kẻ chặn, hãy than khóc, cất tiếng than van! Hỡi những kẻ dẫn bầy chiên, hãy lẫn trong tro bụi! Vì ngày các người bị giết, kỳ các người bị tan lạc đã đến hạn; các người sẽ ngã xuống như bình quý giá.
- ³⁵ Kẻ chặn không bởi đâu trốn tránh, kẻ dẫn bầy chiên không bởi đâu thoát ra.
- ³⁶ Kẻ chặn phát tiếng kêu, kẻ dẫn bầy chiên than khóc; vì Đức Giê-hô-va phá hoang đồng cỏ họ,
- ³⁷ và những chuồng chiên yên ổn đã bị bắt phải nín lặng bởi sự nóng giận của Đức Giê-hô-va.
- ³⁸ Ngài như sư tử đã ra khỏi chỗ kín mình. Đất chúng nó đã trở nên gở lạ bởi sức mạnh rất hung dữ nện, và cơn giận rất mãnh liệt.

CHƯƠNG 26

Lúc Giê-hô-gia-kim, con trai Giô-si-a, vua nước Giu-đa, bắt đầu trị vì, có lời này từ Đức Giê-hô-va phán ra:

- ² Đức Giê-hô-va phán như vậy: Người khá đứng trong hành lang nhà Đức Giê-hô-va, rao những lời ta truyền người nói lại cho các thành của Giu-đa đã đến dâng thờ lạy trong nhà Đức Giê-hô-va; chớ bớt một tiếng.
- ³ Hoặc giả chúng nó nghe người, và ai nấy sẽ từ đường xấu mình trở lại; hầu cho ta ăn năn về họa mà ta định làm cho chúng nó, vì sự dữ của việc làm chúng nó.

- ⁴ Vậy người khá bảo rằng: Đức Giê-hô-va phán như vậy: Nếu các người không khứng nghe ta, mà bước theo luật pháp ta đã đặt trước mặt các người;
- ⁵ nếu các người không nghe lời của các đầy tớ ta, là các tiên tri mà ta sai đến cùng các người, và đã dậy sớm sai đến, nhưng các người không nghe họ,
- ⁶ thì ta sẽ khiến nhà này nên như Si-lô, và sẽ khiến thành này nên sự rửa sả cho mọi nước trên đất.
- ⁷ Các thầy tế lễ, các tiên tri, và cả dân sự đều nghe Giê-rê-mi truyền những lời ấy trong nhà Đức Giê-hô-va.
- ⁸ Khi Giê-rê-mi nói xong mọi điều Đức Giê-hô-va đã truyền mình nói cho cả dân sự, thì các thầy tế lễ, các tiên tri, và cả dân sự đều bắt lấy người và nói rằng: Người chắc sẽ chết!
- ⁹ Sao người nhơn danh Đức Giê-hô-va mà nói tiên tri rằng: Nhà này sẽ trở nên như Si-lô, thành này sẽ hoang vu và không dân ở? Bấy giờ cả dân sự nhóm lại cùng Giê-rê-mi trong nhà Đức Giê-hô-va.
- ¹⁰ Các quan trưởng Giu-đa nghe những sự ấy, bèn từ trong cung vua lên nhà Đức Giê-hô-va, ngồi tại lối vào của cửa mới nhà Đức Giê-hô-va.
- ¹¹ Bấy giờ các thầy tế lễ và các tiên tri nói với các quan trưởng cùng cả dân sự rằng: Người này đáng chết; vì đã nói tiên tri nghịch cùng thành này, như chính tai các người đã nghe.
- ¹² Nhưng Giê-rê-mi đáp cùng các quan trưởng và cả dân sự rằng: Ấy là Đức Giê-hô-va sai ta đặt nói tiên tri mọi lời nghịch cùng nhà này và thành này, mà các người đã nghe.
- ¹³ Bây giờ các người hãy sửa lại đường lối và việc làm của mình, hãy vâng theo tiếng của Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người, thì Đức Giê-hô-va sẽ ăn năn về tai họa mà Ngài đã rao ra nghịch cùng các người.
- ¹⁴ Về phần ta, này, ta ở trong tay các người, hãy làm cho ta điều các người cho là phải và đáng làm.
- ¹⁵ Dầu vậy, khá biết rằng các người giết ta, thì các người cùng thành này và dân cư nó sẽ gánh lấy huyết vô tội. Vì Đức Giê-hô-va thật đã sai ta đến cùng các người, khiến ta nói mọi lời này vào tai các người.
- ¹⁶ Các quan trưởng và cả dân sự bèn nói cùng các thầy tế lễ và các tiên tri rằng: Người này không đáng chết; vì ấy là người nhơn danh Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta mà nói cùng chúng ta.
- ¹⁷ Một vài kẻ trưởng lão trong đất đứng dậy nói với cả hội dân như vậy:
- ¹⁸ Mi-chê ở Mô-rê-sết, là người nói tiên tri về đời ê-xê-chia, vua Giu-đa, có nói cùng cả dân Giu-đa rằng: Đức Giê-hô-va vạn quân phán như vậy: Si-ôn sẽ bị cày như ruộng, Giê-ru-sa-lem sẽ trở nên gò đồng, núi của nhà sẽ trở nên như các nơi cao của rừng.
- ¹⁹ Ê-xê-chia, vua Giu-đa, và cả Giu-đa há có giết người sao? Người há chẳng đã kính sợ Đức Giê-hô-va và nài xin ơn Đức Giê-hô-va sao? Vậy nên Đức Giê-hô-va ăn năn về tai họa mà Ngài đã rao ra nghịch cùng họ. Nay chúng ta làm sự đó, ấy là phạm tội nặng nghịch cùng linh hồn mình.
- ²⁰ Lại còn có một người nữa đã nhơn danh Đức Giê-hô-va mà nói tiên tri: ấy là U-ri, con trai Sê-ma-gia, ở Ki-ri-át-Giê-a-rim. Người cũng nói tiên tri nghịch cùng thành và đất này y theo mọi lời của Giê-rê-mi.
- ²¹ Vua Giê-hô-gia-kim, hết thầy quân lính, và các quan trưởng đều nghe những lời người, vua bèn muốn giết người đi; nhưng U-ri hay được, thì sợ và trốn qua đất Ê-díp-tô.
- ²² Vua Giê-hô-gia-kim bèn sai Ên-na-than, con trai Aïc-bô, và mấy người nữa cùng đi qua Ê-díp-tô,

²³ đem U-ri ra khỏi Ê-díp-tô và điệu về cho vua Giê-hô-gia-kim. Vua sai dùng gươm giết người và quăng thây trong mồ phàm dân.

²⁴ Bấy giờ tay A-hi-cam, con trai Sa-phan, binh vực Giê-rê-mi và gàn trở cho khỏi phó người trong tay dân chúng đặt làm cho chết.

CHƯƠNG 27

Lúc Sê-đê-kia, con trai Giô-si-a, vua Giu-đa, bắt đầu trị vì, có lời của Đức Giê-hô-va phán cho Giê-rê-mi như vậy:

² Đức Giê-hô-va phán cùng tôi rằng: Người khá làm lấy xiềng và ách cho mình, rồi để trên cổ người.

³ Đoạn, hãy gởi cho vua Ê-đôm, vua Mô-áp, vua của con cái Am-môn, vua Ty-rơ, và vua Si-đôn, bởi tay các sứ thần đến thành Giê-ru-sa-lem chào Sê-đê-kia, vua Giu-đa.

⁴ Khác dặn họ tâu cùng chủ mình rằng: Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Các người hãy tâu cùng chủ mình rằng:

⁵ Chính ta là Đấng đã làm nên đất, loài người và loài thú trên mặt đất, bởi quyền năng lớn và cánh tay giang ra của ta, ta ban đất ấy cho ai tùy ý ta lấy làm phải.

⁶ Bây giờ, ta đã phó mọi đất này trong tay Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, đây tớ ta; ta cũng ban những thú vật ngoài đồng cho người để giúp việc người nữa.

⁷ Mọi nước sẽ phải phục người, con người, cháu người, cho đến chừng nào phiên của nước nó cũng đến; bấy giờ nhiều nước và các vua lớn sẽ bắt nó phục.

⁸ Nếu dân nào nước nào không hầu việc người, tức Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, và không trồng cổ mình vào ách của vua Ba-by-lôn, thì Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ dùng gươm đao, đói kém, dịch lệ mà phạt dân ấy, cho đến chừng nào ta đã diệt chúng nó đi bởi tay vua Nê-bu-cát-nết-sa.

⁹ Ấy vậy, chớ nghe những lời tiên tri, thầy bói, kẻ bần mộng, thầy thiên văn, thầy phù phép của các người, chúng nó nói với các người rằng: Các người sẽ chẳng phục sự vua Ba-by-lôn đâu.

¹⁰ Vì ấy là chúng nó nói tiên tri giả dối, đặt cho các người bị dời xa khỏi đất mình, hầu cho ta đuổi các người ra, và các người bị diệt mất.

¹¹ Nhưng dân nào sẽ đặt cổ mình dưới ách vua Ba-by-lôn và phục sự vua ấy, thì, Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ cho nó cứ ở trong xứ mình, đặt cày cấy và ở đó.

¹² ta theo mọi lời đó mà nói với Sê-đê-kia, vua Giu-đa, rằng: Hãy đặt cổ mình dưới ách của vua Ba-by-lôn, hãy phục sự người và dân người nữa, thì các người được sống.

¹³ Có sao vua cùng dân mình liều chết bởi gươm đao, đói kém, dịch lệ, như Đức Giê-hô-va đã phán về nước nào chẳng phục sự vua Ba-by-lôn?

¹⁴ Vậy, chớ nghe những lời của bọn tiên tri nói rằng: Các người sẽ chẳng phục sự vua Ba-by-lôn! Ấy là sự giả dối mà những kẻ đó nói tiên tri cho các người vậy.

¹⁵ Đức Giê-hô-va phán: Ta chẳng hề sai chúng nó, nhưng chúng nó nói tiên tri giả dối nhơn danh ta; hầu cho ta đuổi các người, và các người bị diệt mất, nghĩa là các người với các tiên tri đã nói tiên tri cho các người.

¹⁶ Ta cũng nói với các thầy tế lễ và cả dân sự, rằng: Đức Giê-hô-va phán như vậy: Chớ nghe những lời của bọn tiên tri các người, nói tiên tri với các người rằng: Nay, những khí mạnh của nhà Đức Giê-hô-va không bao lâu nữa sẽ từ nước Ba-by-lôn lại đem về! Ấy là chúng nó nói tiên tri giả dối với các người.

¹⁷ Đừng nghe chúng nó. Hãy phục sự vua Ba-by-lôn, thì được sống. Sao để thành này

biến nên hoang vu?

18 Song ví bằng chúng nó thật là tiên tri và lời Đức Giê-hô-va ở cùng chúng nó, thì nay hãy cầu thay nơi Đức Giê-hô-va vạn quân, để cho những khí mạnh sót lại trong nhà Đức Giê-hô-va, trong cung vua Giu-đa và thành Giê-ru-sa-lem, khỏi sang qua nước Ba-by-lôn.

19 Vì Đức Giê-hô-va vạn quân phán như vậy về các cột, biển, các đế tảng, và những khí mạnh sót lại trong thành này,

20 tức những đồ mà Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, chưa khuân đi, khi người bắt Giê-cô-nia, con trai Giê-hô-gia-kim, vua Giu-đa, cùng các kẻ cả trong nước Giu-đa và thành Giê-ru-sa-lem, từ thành Giê-ru-sa-lem điệu về nước Ba-by-lôn làm phu tù;

21 phải, Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy về các khí mạnh sót lại trong nhà Đức Giê-hô-va, trong cung vua Giu-đa và thành Giê-ru-sa-lem:

22 Những đồ ấy sẽ bị đem qua Ba-by-lôn, và để lại ở đó cho đến ngày ta thăm viếng chúng nó; bấy giờ ta sẽ đem những đồ ấy trở về, lại để trong chỗ này, Đức Giê-hô-va phán vậy.

CHƯƠNG 28

Cũng năm ấy, lúc Sê-đê-kia, vua Giu-đa, bắt đầu trị vì, tháng năm về năm thứ tư, Ha-na-nia, con trai A-xua, tiên tri ở Ga-ba-ôn, nói với tôi trong nhà Đức Giê-hô-va, trước mặt các thầy tế lễ và cả dân sự rằng:

2 Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Ta đã bẻ ách của vua Ba-by-lôn.

3 Trong hai năm trọn, mọi khí mạnh của nhà Đức Giê-hô-va mà Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, đã cất đi khỏi chỗ này và dời qua Ba-by-lôn, thì ta sẽ lại đem về trong nơi này.

4 Đức Giê-hô-va phán: Ta lại sẽ đem Giê-cô-nia, con trai Giê-hô-gia-kim, vua Giu-đa, và mọi người Giu-đa bị bắt làm phu tù qua Ba-by-lôn, cũng đều trở về trong nơi này nữa; vì ta sẽ bẻ ách của vua Ba-by-lôn.

5 Bấy giờ, tiên tri Giê-rê-mi đáp cùng tiên tri Ha-na-nia, trước mặt các thầy tế lễ và cả dân sự đương đứng trong nhà Đức Giê-hô-va.

6 Tiên tri Giê-rê-mi nói rằng: A-men, nguyên xin Đức Giê-hô-va làm như vậy! Nguyên xin Đức Giê-hô-va làm những lời người đã nói tiên tri, đem những khí mạnh của nhà Đức Giê-hô-va và hết thảy những kẻ phu tù từ Ba-by-lôn trở về trong chốn này!

7 Dầu vậy, hãy nghe lời tôi nói vào tai người và vào tai cả dân sự rằng:

8 Các tiên tri ở trước tôi và trước người, từ xưa đã nói tiên tri về giặc giã, tai vạ, và ôn dịch cho nhiều xứ và các nước lớn.

9 Nếu tiên tri được ứng nghiệm, thì sẽ biết tiên tri đó là thật bởi Đức Giê-hô-va sai đến!

10 Tiên tri Ha-na-nia bèn cất cái ách khỏi cổ tiên tri Giê-rê-mi, và bẻ đi.

11 Đoạn, Ha-na-nia nói trước mặt cả dân sự rằng: Đức Giê-hô-va phán như vậy: Trong hai năm trọn, ta cũng sẽ bẻ cái ách của Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, khỏi cổ mọi nước như vậy. Tiên tri Giê-rê-mi bèn đi.

12 Sai khi tiên tri Ha-na-nia đã cất cái ách khỏi cổ Giê-rê-mi, thì có lời Đức Giê-hô-va phán cùng Giê-rê-mi như vậy:

13 Người khá đi nói với Ha-na-nia rằng: Đức Giê-hô-va phán như vậy: Người đã bẻ ách bằng sắt: song làm ách bằng sắt mà thế lại.

14 Vì Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Ta đã để ách bằng sắt trên cổ mọi nước này, đặng chúng nó phải làm tôi Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-

by-lôn. Vả, chúng nó phải làm tôi người, và ta đã ban các loài thú đồng cho người nữa.

¹⁵ Đoạn, tiên tri Giê-rê-mi nói với tiên tri Ha-na-nia rằng: Hỡi Ha-na-nia, hãy nghe! Đức Giê-hô-va chưa hề sai người, nhưng người làm cho dân này trông cậy sự giả dối.

¹⁶ Vậy nên, Đức Giê-hô-va phán như vậy: Này, ta sẽ dưỡng người khỏi mặt đất, năm nay người sẽ chết vì đã nói ra sự bậy nghịch Đức Giê-hô-va.

¹⁷ Cũng năm ấy, tháng bảy, thì tiên tri Ha-na-nia chết.

CHƯƠNG 29

Này là lời thơ của tiên tri Giê-rê-mi từ thành Giê-ru-sa-lem gởi cho các trưởng lão hiện còn bị phu tù, cùng cho các thầy tế lễ, các tiên tri và cả dân mà vua Nê-bu-cát-nết-sa đã bắt từ Giê-ru-sa-lem điếu về Ba-by-lôn,

² sau khi vua Giê-cô-nia, thái hậu, hoạn quan, các quan trưởng của Giu-đa và Giê-ru-sa-lem, thợ nghề và thợ rèn đã đi khỏi Giê-ru-sa-lem rồi.

³ Thơ này gởi bởi tay Ê-lê-a-sa, con trai Sa-phan, và Ghê-ma-ria, con trai Hinh-kia, là hai người mà Sê-đê-kia, vua Giu-đa, sau sang Ba-by-lôn, châu Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn. Thơ như sau đây:

⁴ Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán cùng những kẻ mà ta đã khiến bị bắt làm phu tù từ Giê-ru-sa-lem qua Ba-by-lôn như vậy:

⁵ Hãy xây nhà và ở; hãy trồng vườn và ăn trái;

⁶ hãy lấy vợ, để con trai và con gái; hãy lấy vợ cho con trai, gả chồng cho con gái, hầu cho chúng nó đẻ ra con trai và con gái. Số các người khá thêm nhiều ra ở đó và đừng kém đi.

⁷ Hãy tìm sự bình an cho thành mà ta đã khiến các người bị đầy đến làm phu tù, hãy vì nó các người Đức Giê-hô-va; vì sự bình an các người nhờ sự bình an của nó.

⁸ Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Chớ để cho các tiên tri ở trong vòng các người và các thầy bói lừa dối các người; cũng chớ nghe những điềm chiêm bao mà các người thấy.

⁹ Vì chúng nó nhờn danh ta mà nói tiên tri giả dối cho các người. Đức Giê-hô-va phán: Ta chẳng hề sai chúng nó.

¹⁰ Vả, Đức Giê-hô-va phán như vậy: Khi bảy mươi năm sẽ mãn cho Ba-by-lôn, ta sẽ thăm viếng các người, sẽ làm trọn lời tốt lành cho các người, khiến các người trở về đất này.

¹¹ Đức Giê-hô-va phán: Vì ta biết ý tưởng ta nghĩ đối cùng các người, là ý tưởng bình an, không phải tai họa, để cho các người được sự trông cậy trong lúc cuối cùng của mình.

¹² Bấy giờ các người sẽ kêu cầu ta, sẽ đi và cầu nguyện ta, và ta sẽ nhậm lời.

¹³ Các người sẽ tìm ta, và gặp được, khi các người tìm kiếm ta hết lòng.

¹⁴ Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ cho các người tìm được ta, và sẽ đem những phu tù các người trở về. Đức Giê-hô-va phán: ta sẽ nhóm các người lại từ mọi nước và mọi nơi mà ta đã đuổi các người đến, và sẽ đem các người về trong đất mà ta đã khiến các người bị đầy đi khỏi đó.

¹⁵ Các người nói rằng: Đức Giê-hô-va đã dấy lên các tiên tri cho chúng ta tại Ba-by-lôn!

¹⁶ Cho nên, Đức Giê-hô-va phán như vậy về vua đương ngồi trên ngai Đa-vít và dân cư thành này, cũng phán về anh em các người, là những kẻ không bị đem đi làm phu tù với các người.

¹⁷ Vậy, này là lời Đức Giê-hô-va vạn quân phán: Này, ta sẽ sai gươm đao, đói kém, và ôn dịch đến trên chúng nó, sẽ khiến chúng nó giống như những trái vả xấu xa này, xấu đến

nổi người ta không thể ăn được.

18 Ta sẽ lấy gươm dao, đói kém và ôn dịch đuổi theo chúng nó, sẽ phó chúng nó bị ném đi ném lại giữa mọi nước thế gian, làm sự rửa sả, gở lạ, chê cười, hổ nhục giữa mọi dân tộc mà ta đã đuổi chúng nó đến.

19 Đức Giê-hô-va phán: Đó là vì chúng nó không nghe lời ta, khi ta đã dậy sớm sai đầy tớ ta, là các tiên tri, lấy lời đó đến cùng chúng nó; nhưng các người chẳng khứng nghe, Đức Giê-hô-va phán vậy.

20 Cho nên, hỡi các người, là những kẻ phu tù mà ta đã sai đi từ Giê-ru-sa-lem qua Ba-by-lôn, hãy nghe lời Đức Giê-hô-va.

21 Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy về A-háp, con trai Cô-la-gia, và về Sê-đê-kia, con trai Ma-a-sê-gia, là những kẻ nhờn danh ta nói tiên tri giả dối: Này, ta sẽ phó chúng nó trong tay Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, người sẽ giết chúng nó trước mắt các người.

22 Mọi người Giu-đa bị làm phu tù tại Ba-by-lôn sẽ lấy hai người ấy làm câu nguyên rửa mà rằng: Nguyên xin Đức Giê-hô-va làm cho người cũng như Sê-đê-kia và A-háp, mà vua Ba-by-lôn đã quay trong lửa!

23 vì chúng nó đã làm sự đại dột trong Y-sơ-ra-ên, đã phạm tội tà dâm với những vợ người lân cận mình, và đã nhờn danh ta rao truyền lời giả dối mà ta chưa hề khiến rao truyền. Đức Giê-hô-va phán: Ta là Đấng biết, và làm chứng.

24 Người cũng khá nói về Sê-ma-gia ở Nê-hê-lam rằng:

25 Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Người đã lấy danh mình gọi thơ cho cả dân cư Giê-ru-sa-lem, cho Sô-phô-ni, con trai Ma-a-sê-gia, làm thầy tế lễ, và cho mọi thầy tế lễ rằng:

26 Đức Giê-hô-va đã lập người làm thầy tế lễ thay cho Giê-hô-gia-đa, là thầy tế lễ, đặt có người coi sóc trong nhà Đức Giê-hô-va, hễ người nào điên đại xưng mình là tiên tri, thì bắt lấy, cùm và gông lại.

27 Vậy thì làm sao người không trách Giê-rê-mi ở A-na-tốt, là người xưng mình là tiên tri cho các người đường ấy?

28 Vả, chính nó đã gọi lời đến Ba-by-lôn nói cùng chúng ta rằng: Sự bị phu tù còn lâu ngày; hãy xây nhà và ở; hãy trồng vườn và ăn trái.

29 Thầy tế lễ Sô-phô-ni đã đọc thơ này và tai tiên tri Giê-rê-mi.

30 Bấy giờ có lời Đức Giê-hô-va phán cùng Giê-rê-mi rằng:

31 Hãy sai nói điều này cho mọi kẻ bị phu tù rằng: Đức Giê-hô-va phán về Sê-ma-gia ở Nê-hê-lam như vậy: Vì Sê-ma-gia đã nói tiên tri cho các người, mà ta chưa hề sai nó, và nó đã làm cho các người nhờ cậy sự giả dối,

32 nên Đức Giê-hô-va phán như vậy: Này, ta sẽ phạt Sê-ma-gia, người Nê-hê-lam, và dòng dõi nó nữa. Về dòng nó, sẽ chẳng có ai được còn ở giữa dân này; chính mình nó cũng sẽ chẳng thấy sự lành ta sẽ làm cho dân ta, vì nó đã nói sự bậy nghịch Đức Giê-hô-va, Đức Giê-hô-va phán vậy.

CHƯƠNG 30

Có lời của Đức Giê-hô-va phán cùng Giê-rê-mi rằng:

2 Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Hãy chép mọi lời ta đã phán cùng người vào trong sách.

3 Đức Giê-hô-va phán: Này, những ngày đến, bấy giờ ta sẽ đem những kẻ bị phu tù của dân Y-sơ-ra-ên và dân Giu-đa ta trở về. Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ khiến chúng nó về

trong đất mà ta đã ban cho tổ phụ chúng nó, và chúng nó sẽ được đất ấy làm sản nghiệp.

⁴ Đây là những lời của Đức Giê-hô-va đã phán về Y-sơ-ra-ên và Giu-đa.

⁵ Đức Giê-hô-va phán như vậy: Chúng ta đã nghe tiếng run rẩy sợ hãi, chẳng phải tiếng bình an.

⁶ Hãy dò la, hỏi thử có phải ấy là đồn ông sanh đẻ không? Làm sao ta thấy mọi người nam đều lấy tay đỡ lưng mình như đồn bà đương đẻ? Làm sao mặt ai nấy đều tái xanh đi?

⁷ Khốn thay! Ngày đó thật lớn, đến nỗi chẳng hề có ngày nào giống như vậy. Ấy là kỳ tai hại của Gia-cốp! Nhưng nó sẽ được cứu thoát khỏi sự ấy.

⁸ Đức Giê-hô-va vạn quân phán: Trong ngày đó, ta sẽ bẻ ách nó khỏi cổ người; sẽ đứt dây trói người, dân ngoại sẽ không bắt nó phục dịch nữa;

⁹ nhưng chúng nó sẽ hầu việc Giê-hô-va Đức Chúa Trời mình, và Đa-vít, vua mình, mà ta sẽ đẩy lên cho.

¹⁰ Đức Giê-hô-va phán: Hỡi Gia-cốp, người là tôi tớ ta, chớ sợ chi. Hỡi Y-sơ-ra-ên, đừng kinh hãi! vì, này, ta sẽ cứu người từ phương xa, và dòng dõi người từ đất bị đày. Gia-cốp sẽ trở về được yên lặng an ổn, chẳng có ai làm cho nó sợ hãi.

¹¹ Đức Giê-hô-va phán: Vì ta ở cùng người để giải cứu người. Ta sẽ diệt hết các nước mà ta đã làm cho người tan lạc trong đó, nhưng người, thì ta không diệt hết. Ta sẽ sửa phạt người có chường mực, song chẳng hề để cho người khỏi hình phạt.

¹² Đức Giê-hô-va phán như vậy: Vết thương người không chữa được, dấu vết người nặng lắm.

¹³ Chẳng ai lấy có người cầu thay, để người được ràng buộc; người chẳng có thuốc chữa.

¹⁴ Mọi kẻ yêu người đã quên người, không hỏi han người; vì ta đã đánh người bị thương như kẻ hù đánh, sửa phạt người như người hung ác sửa phạt, bởi có sự gian ác người dồn dập, tội lỗi người thêm nhiều.

¹⁵ Sao người kêu la vì vết thương mình? Sự đa đoan người không phương chữa. Ấy là vì có sự gian ác người dồn dập, tội lỗi người thêm nhiều, mà ta đã làm cho những sự này.

¹⁶ Cho nên mọi kẻ nuốt người sẽ bị nuốt; mọi kẻ đối địch người, mỗi một người, sẽ bị làm phu tù; những kẻ bóc lột người sẽ bị bóc lột, còn mọi kẻ cướp giật người, ta cũng sẽ phó cho sự cướp giật.

¹⁷ Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ chữa lành thân thể người, và chữa vết thương người, vì chúng nó đã gọi người là kẻ bị bỏ, mà rằng: Ấy là Si-ôn, chẳng ai ngỗ ngược đến!

¹⁸ Đức Giê-hô-va phán như vậy: Này, ta sẽ đem các nhà trại Gia-cốp trở về khỏi sự phu tù, ta sẽ thương xót chỗ ở nó; thành này sẽ xây lại trên gò nó, cung điện sẽ có người ở như thuở xưa.

¹⁹ Sự tạ ơn và tiếng của kẻ reo vui sẽ ra từ chúng nó. Ta sẽ làm cho số chúng nó thêm nhiều ra, và chúng nó sẽ không kém đi; ta cũng sẽ làm cho chúng nó vinh hiển, chẳng còn là thấp hèn.

²⁰ Con cái chúng nó sẽ đứng vững trước mặt ta, và ta sẽ phạt mọi kẻ hiếp đáp chúng nó.

²¹ Vua chúng nó sẽ ra từ trong chúng nó, quan cai sẽ ra từ giữa chúng nó. Ta sẽ khiến người lại gần, thì người sẽ đến gần ta: vì ai đã có sự dạn dĩ đến gần ta? Đức Giê-hô-va phán vậy.

²² Như vậy, các người sẽ làm dân ta, ta sẽ làm Đức Chúa Trời các người.

²³ Này, cơn bão của Đức Giê-hô-va, tức là cơn thịnh nộ của Ngài, đã phát ra, một cơn

bão lớn: nó sẽ phát ra trên đầu kẻ dữ.

²⁴ Sự nóng giận của Đức Giê-hô-va chẳng trở về cho đến chừng nào Ngài đã làm và đã trọn ý toan trong lòng Ngài. Trong những ngày sau rốt, các người sẽ hiểu điều đó.

CHƯƠNG 31

Đức Giê-hô-va phán: Trong lúc đó, ta sẽ làm Đức Chúa Trời của hết thủy họ hàng Y-sơ-ra-ên; chúng nó sẽ làm dân ta.

² Đức Giê-hô-va phán như vậy: Dân sót lại thoát khỏi gươm đao, tức là Y-sơ-ra-ên, đã được ơn trong đồng vắng, khi ta đi khiến chúng nó được yên nghỉ.

³ Đức Giê-hô-va từ thuở xưa hiện ra cùng tôi và phán rằng: Phải, ta đã lấy sự yêu thương đời đời mà yêu người; nên đã lấy sự nhơn từ mà kéo người đến.

⁴ Ta sẽ dựng lại người, thì người sẽ được dựng, hỡi gái đồng trinh Y-sơ-ra-ên! Người sẽ lại cầm trống cơm làm trang sức, đi làm một với những người nhảy múa vui vẻ.

⁵ Người sẽ lại trồng vườn nho trên núi Sa-ma-ri, những kẻ trồng sẽ trồng và sẽ được hái trái.

⁶ Sẽ có ngày, những kẻ canh trên các núi Ép-ra-im kêu rằng: Hãy chỗi dậy, chúng ta hãy lên núi Si-ôn, đến cùng Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta!

⁷ Đức Giê-hô-va phán như vậy: Hãy trỗi tiếng reo vui vì Gia-cốp; hãy hò hét lên vì dân làm đầu các nước. Khá rao truyền ngợi khen mà rằng: Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy cứu dân Ngài, là dân còn sót của Y-sơ-ra-ên.

⁸ Nay, ta sẽ đem chúng nó về từ xứ phương bắc, nhóm lại từ các đầu cùng đất. Trong vòng chúng nó sẽ có kẻ đui, kẻ què, đờn bà có nghén, đờn bà đẻ, hiệp nên một hội lớn mà trở về đây.

⁹ Chúng nó khóc lóc mà đến, và ta sẽ dắt dẫn trong khi chúng nó nài xin ta; ta sẽ đưa chúng nó đi dọc bờ các sông, theo đường bằng thẳng, chẳng bị vấp ngã. Vì ta làm cha cho Y-sơ-ra-ên, còn Ép-ra-im là con đầu lòng ta.

¹⁰ Hỡi các nước, hãy nghe lời Đức Giê-hô-va; hãy reo lời ấy ra trong các cù lao xa! Khá nói rằng: Đấng đã làm tan lạc Y-sơ-ra-ên sẽ thân nhóm nó lại, sẽ giữ như kẻ chăn giữ bấy mình.

¹¹ Vì Đức Giê-hô-va đã chuộc giải đáp, cứu khỏi tay kẻ mạnh hơn.

¹² Họ sẽ đến và hát trên nơi cao của Si-ôn; sẽ trôi chảy đến ơn phước của Đức Giê-hô-va, đến lúa mì, rượu mới, dầu, và con nhỏ của chiên và bò; lòng họ sẽ như vườn đơm nhuần, chẳng buồn rầu chi nữa hết.

¹³ Bấy giờ gái đồng trinh sẽ vui mừng nhảy múa, các người trai trẻ và các ông già cũng sẽ vui chung; vì ta sẽ đổi sự sầu thảm chúng nó ra vui mừng, yên ủi chúng nó, khiến được hớn hở khỏi buồn rầu.

¹⁴ Ta sẽ làm cho lòng các thầy tế lễ chán chê vì đồ ăn béo; dân ta sẽ no nê về ơn phước của ta, Đức Giê-hô-va phán vậy.

¹⁵ Đức Giê-hô-va phán như vậy: Tại Ra-ma nghe có tiếng than thở, khóc lóc đắng cay. Ra-chên khóc con cái mình, vì chúng nó không còn nữa!

¹⁶ Đức Giê-hô-va phán như vậy: Hãy nín tiếng người, đừng than khóc, mắt người đừng sa lụy, vì công việc của người sẽ được thương; chúng nó sẽ trở về từ xứ kẻ thù, Đức Giê-hô-va phán vậy.

¹⁷ Đức Giê-hô-va phán: Sẽ có sự trông mong cho kỳ sau rốt của người; con cái người sẽ trở về bờ cõi mình.

18 Ta nghe Ép-ra-im vì mình than thở rằng: Ngài đã sửa phạt tôi, tôi bị sửa phạt như con bò tơ chưa quen ách. Xin Chúa cho tôi trở lại, thì tôi sẽ được trở lại; vì Chúa là Giê-hô-va Đức Chúa Trời tôi!

19 Thật, sau khi tôi bị trở lại, tôi đã ăn năn; sau khi tôi được dạy dỗ, tôi đã vỗ đùi. Tôi nhuốc nha hổ thẹn, vì đã mang sự sỉ nhục của tuổi trẻ.

20 Vậy thì Ép-ra-im há là con rất thiết của ta, là con mà ta ưa thích sao? Mỗi khi ta nói nghịch cùng nó, ta còn nhớ đến nó lắm. Cho nên ta đã động lòng vì nó; phải, ta sẽ thương xót nó, Đức Giê-hô-va phán vậy.

21 Hãy dựng nêu, đặt trụ chỉ lối; hãy để lòng về đường cái, nơi đường người đã noi theo. Hỡi gái đồng trinh Y-sơ-ra-ên, hãy trở về các thành này thuộc về người!

22 Hỡi gái bội nghịch, người sẽ đi đông dài cho đến chừng nào? Vì Đức Giê-hô-va đã dựng nên một sự mới trên đất: ấy là người nữ sẽ bao bọc người nam.

23 Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Khi ta đã đem những phu tù trở về, thì trong đất Giu-đa và các thành nó, người ta sẽ còn nói lời này: Hỡi chỗ ở của sự công bình, núi của sự thánh khiết kia, nguyên xin Đức Giê-hô-va ban phước cho người!

24 Giu-đa cùng mọi thành nó, những người làm ruộng và những kẻ dẫn bầy sẽ ở chung tại đó.

25 Vì ta đã làm cho lòng một mỗi được no nê, và mỗi lòng buồn rầu lại được đầy dẫy.

26 Bấy giờ tôi thức dậy, thấy giấc ngủ tôi ngon lắm.

27 Đức Giê-hô-va phán: Nay, những ngày đến, bấy giờ ta sẽ lấy giống người và giống thú vật mà gieo nơi nhà Y-sơ-ra-ên và nhà Giu-đa.

28 Như ta đã canh giữ chúng nó đừng nhổ, phá, đổ, diệt và làm khốn khổ thể nào, thì ta cũng sẽ canh giữ để dựng và trồng thể ấy, Đức Giê-hô-va phán vậy.

29 Trong những ngày đó, người ta sẽ không còn nói: Ông cha ăn trái nho chua mà con cháu phải ghê răng.

30 Nhưng mỗi người sẽ chết vì sự gian ác mình; hễ ai ăn trái nho chua, thì này phải ghê răng vậy.

31 Đức Giê-hô-va phán: Nay, những ngày đến, bấy giờ ta sẽ lập một giao ước mới với nhà Y-sơ-ra-ên và với nhà Giu-đa.

32 Giao ước này sẽ không theo giao ước mà ta đã kết với tổ phụ chúng nó trong ngày ta nắm tay dặt ra khỏi đất Ê-díp-tô, tức giao ước mà chúng nó đã phá đi, dầu rằng ta làm chồng chúng nó, Đức Giê-hô-va phán vậy.

33 Đức Giê-hô-va phán: Đây là giao ước mà ta sẽ lập với nhà Y-sơ-ra-ên sau những ngày đó. Ta sẽ đặt luật pháp ta trong bụng chúng nó và chép vào lòng. Ta sẽ làm Đức Chúa Trời chúng nó, chúng nó sẽ làm dân ta.

34 Chúng nó ai nấy sẽ chẳng dạy kẻ lân cận mình hay là anh em mình, mà rằng: Hãy nhận biết Đức Giê-hô-va! vì chúng nó thấy đều sẽ biết ta, kẻ nhỏ cũng như kẻ lớn. Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ tha sự gian ác chúng nó, và chẳng nhớ tội chúng nó nữa.

35 Đức Giê-hô-va, là Đấng đã ban mặt trời làm sự sáng ban ngày, ban thứ tự mặt trăng và ngôi sao soi ban đêm, lật biển lên, đến nổi sóng nó gầm thét, Đức Giê-hô-va vạn quân là danh của Ngài phán rằng:

36 Nếu lệ luật đó mất đi khỏi trước mặt ta, thì bấy giờ dòng giống Y-sơ-ra-ên cũng sẽ thôi không làm một nước trước mặt ta đời đời, Đức Giê-hô-va phán vậy.

37 Đức Giê-hô-va phán như vậy: Nếu trên có thể đo được trời, dưới có thể dò được nền đất; thì cũng vậy, ta sẽ bỏ trọn cả dòng giống Y-sơ-ra-ên vì có mọi điều chúng nó đã làm, Đức Giê-hô-va phán vậy.

³⁸ Đức Giê-hô-va phán: Này, những ngày đến, khi thành sẽ được xây lại cho Đức Giê-hô-va, từ tháp Ha-na-nê-ên cho đến cửa góc.

³⁹ Dây đo sẽ giăng thẳng qua trên đồi Ga-rép, và vòng quanh đến đất Gô-a.

⁴⁰ Cả nơi trũng của thầy chết và tro, hết thầy đồng ruộng cho đến kho Xết-rôn và đến góc cửa ngựa về phía đông, đều sẽ được biệt riêng ra thánh cho Đức Giê-hô-va, và đồi đồi sẽ không bị nhổ đi và đổ xuống nữa.

CHƯƠNG 32

Năm thứ mười về đời vua Sê-đê-kia nước Giu-đa, có lời Đức Giê-hô-va phán cho Giê-rê-mi. Ấy là năm thứ mười tám về đời vua Nê-bu-cát-nết-sa.

² Bấy giờ đạo binh của vua Ba-by-lôn vây thành Giê-ru-sa-lem; còn tiên tri Giê-rê-mi thì đã bị giam nơi hành lang lính canh trong cung vua Giu-đa.

³ Vì Sê-đê-kia, vua Giu-đa, đã giam người, nói rằng: Làm sao người nói tiên tri rằng: Đức Giê-hô-va phán như vậy: Này, ta sẽ phó thành này vào tay vua Ba-by-lôn, người sẽ chiếm lấy;

⁴ Sê-đê-kia, vua Giu-đa, sẽ chẳng tránh khỏi tay người Canh-đê, nhưng chắc sẽ bị nộp trong tay vua Ba-by-lôn, sẽ nói cùng vua ấy miệng đối miệng, mắt nhìn mắt;

⁵ vua ấy sẽ bắt Sê-đê-kia về Ba-by-lôn, người sẽ ở đó cho đến chừng nào ta thăm viếng nó, Đức Giê-hô-va phán vậy; các người dầu đánh với người Canh-đê sẽ chẳng được may mắn?

⁶ Giê-rê-mi nói: Có lời của Đức Giê-hô-va phán cho tôi rằng:

⁷ Này, Ha-na-nê-ên, con trai Sa-lum chú người, sẽ đến nơi người mà nói rằng: Hãy mua ruộng của ta tại A-na-tốt; vì người có phép chuộc để mua lấy.

⁸ Ha-na-nê-ên, con trai chú tôi, bèn theo lời Đức Giê-hô-va, đến thăm tôi trong hành lang lính canh, và nói rằng: Ta xin người hãy mua ruộng của ta ở A-na-tốt, trong đất Bên-gia-min, vì người có phép hưởng gia tài và chuộc lấy, khá mua lấy cho mình. Bấy giờ tôi nhìn biết rằng ấy là lời của Đức Giê-hô-va.

⁹ Vậy tôi mua ruộng ở A-na-tốt của Ha-na-nê-ên, con trai chú tôi, và tôi cân mười bảy siếc-lơ bạc cho người.

¹⁰ Tôi viết khế và niêm phong, mời người làm chứng và cân bạc trong cái cân.

¹¹ Tôi liền lấy tờ khế bán, cả khế đã niêm phong theo lệ luật và thói tục, và khế để ngỏ nữa.

¹² Tôi trao khế mua cho Ba-rúc, con trai Nê-ri-gia, cháu Ma-a-sê-gia, trước mặt Ha-na-mê-ên, con trai chú tôi, và trước mặt những kẻ làm chứng có ký tên vào khế nữa, cũng ở trước mặt mọi người Giu-đa đương ngồi trong hành lang lính canh.

¹³ Đoạn, tại trước mặt họ tôi dặn Ba-rúc rằng:

¹⁴ Đức Giê-hô-va vạn quân Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Hãy lấy những tờ khế này, khế mua niêm phong, và khế để ngỏ, và để trong một cái bình đất, đựng những tờ khế ấy còn được lâu ngày.

¹⁵ Vì Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Người ta sẽ còn mua nhà, ruộng, và vườn nho trong đất này.

¹⁶ Khi tôi đã trao tờ khế mua cho Ba-rúc, con trai Nê-ri-gia, thì tôi cầu nguyện cùng Đức Giê-hô-va rằng:

¹⁷ Ôi! Hỡi Chúa Giê-hô-va! Chính Ngài đã dùng quyền phép lớn và cánh tay giơ ra mà làm nên trời và đất; chẳng có sự gì là khó quá cho Ngài cả.

18 Ngài to sự thương xót ra cho muôn vàn, báo trả sự gian ác ông cha vào mình con cháu nối sau. Ngài là Đức Chúa Trời lớn, là Đấng toàn năng, danh Ngài là Đức Giê-hô-va vạn quân.

19 Mưu mô Ngài lớn lao, và công việc thì có phép tắc. Mắt Ngài mở soi trên mọi đường lối con trai loài người, đặt báo cho mỗi người theo đường lối nó, và theo quả của việc làm.

20 Ngài đã làm nên những dấu lạ sự lạ trong đất Ê-díp-tô, cho đến ngày nay, trong Y-sơ-ra-ên cũng như trong những người khác, Ngài đã được danh tiếng như mình hiện có.

21 Ngài đã dùng dấu lạ, sự lạ, tay mạnh, và cánh tay giơ ra cùng sự kinh khiếp lớn mà đem dân Y-sơ-ra-ên mình ra khỏi đất Ê-díp-tô.

22 Ngài ban cho họ đất này, là đất đượm sữa và mật, mà Ngài đã thề ban cho tổ phụ họ xưa kia.

23 Họ đã vào lấy đất này làm sản nghiệp, nhưng không vâng theo tiếng Ngài, không bước theo luật Ngài, chẳng hề làm một điều gì về mọi sự mà Ngài đã dặn phải làm. Vì vậy Ngài đã giáng mọi tai vạ này trên họ.

24 Này, những đồn lũy! chúng nó đã bước tới thành, để chiếm lấy nó. Vì có gươm đao, đói kém, ôn dịch, nên thành bị nộp trong tay người Canh-đê đương tranh chiến với nó. Điều Ngài phán thì đã xảy đến, và này, Ngài thấy!

25 Hỡi Chúa Giê-hô-va, Ngài đã phán cùng tôi rằng: Hãy dùng giá bạc mua ruộng này, và mời những người làm chứng. Mà kìa, thành đã nộp trong tay người Canh-đê!

26 Có lời Đức Giê-hô-va được phán cho Giê-rê-mi như vầy:

27 Này, ta là Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của mọi xác thịt; có sự gì khó quá cho ta chẳng?

28 Vậy nên, Đức Giê-hô-va phán như vầy: Này, ta sẽ phó thành này vào tay người Canh-đê, vào tay Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, người sẽ chiếm lấy.

29 Những người Canh-đê đương đánh thành này thì sẽ đến, đặt lửa và đốt đi, đốt luôn những nhà mà người ta dâng hương cho Ba-anh tại trên mái, và làm lễ quán cho các thần khác, đặt chọc giận ta.

30 Vả, con cái Y-sơ-ra-ên và con cái Giu-đa, từ thuở còn trẻ, chỉ làm điều dữ trước mặt ta; vì con cái Y-sơ-ra-ên chỉ lấy việc làm của tay mình mà chọc giận ta, Đức Giê-hô-va phán vầy.

31 Thành này đã làm có cho ta giận và tức, từ ngày đã xây lên cho đến ngày nay. Vậy nên, ta muốn cất nó đi khỏi trước mặt ta,

32 vì có mọi điều ác mà con cái Y-sơ-ra-ên và con cái Giu-đa đã làm đặt chọc giận ta, chúng nó, vua, quan trưởng, thầy tế lễ, kẻ tiên tri chúng nó, người Giu-đa và dân cư Giê-ru-sa-lem nữa.

33 Chúng nó không xây mặt lại ta, trở xây lưng lại. Dầu ta đã dạy chúng nó, dậy sớm mà răn bảo, nhưng chúng nó không nghe, chẳng nhận sự dạy dỗ.

34 Chúng nó đã để những vật gốm ghiếc trong nhà được xưng bởi danh ta, để làm cho ô uế.

35 Chúng nó đã xây các nơi cao của Ba-anh trong nơi trũng con trai Hi-nôm, khiến con trai con gái mình qua lửa, dâng cho Mô-lóc, là điều ta không truyền dạy; ta chẳng hề nghĩ đến rằng chúng nó có thể phạm một sự gốm ghiếc dường ấy mà làm cho Giu-đa phạm tội.

36 Nên bây giờ, về thành này, mà các người nói rằng nó đã phó trong tay vua Ba-by-lôn bởi gươm đao, đói kém, ôn dịch, thì Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vầy:

37 Này, ta sẽ thu nhóm chúng nó từ mọi nước mà ta đã nhơn giận, thanh nộ, tức mình quá mà đuổi chúng nó đến; ta sẽ đem chúng nó về trong chỗ này, khiến chúng nó ở yên ổn.

- ³⁸ Chúng nó sẽ làm dân ta, và ta sẽ làm Đức Chúa Trời chúng nó.
- ³⁹ Ta sẽ ban cho chúng nó một lòng một đường lối như nhau, hầu cho kính sợ ta đời đời, để chúng nó và con cháu nối sau đều được phước.
- ⁴⁰ Ta sẽ lập giao ước đời đời với chúng nó rằng: ta sẽ không xây khối chúng nó để làm phước cho; và ta sẽ đặt sự kính sợ ta vào lòng, để chúng nó không còn lìa khỏi ta.
- ⁴¹ Ta sẽ lấy làm vui mà làm phước cho, và chắc hết lòng hết linh hồn trông chúng nó trong đất này.
- ⁴² Đức Giê-hô-va phán: Như ta đã giáng mọi tai vạ lớn trên dân này, ta cũng sẽ giáng cho mọi sự lành ta đã hứa.
- ⁴³ Người ta sẽ mua rượu trong đất này mà chúng nó nói rằng: Ấy là một nơi hoang vu, không có loài người, cũng không có loài thú, đã bị nộp trong tay người Canh-đê.
- ⁴⁴ Người ta sẽ dùng giá bạc mua rượu tại đó, viết khế bán, niêm phong lại, mời người làm chứng, trong đất Bên-gia-min và chung quanh Giê-ru-sa-lem, trong các thành Giu-đa và trong các thành miền núi, trong các thành đồng bằng và các thành phương nam. Vì ta sẽ khiến những phu tù trở về, Đức Giê-hô-va phán vậy.

CHƯƠNG 33

Trong khi Giê-rê-mi còn bị giam trong hành lang lính canh, thì có lời của Đức Giê-hô-va phán cùng người lần thứ hai rằng:

- ² Đức Giê-hô-va là Đấng làm nên sự này, Đức Giê-hô-va là Đấng tạo và lập sự này, danh Ngài là Giê-hô-va, phán như vậy:
- ³ Hãy kêu cầu ta, ta sẽ trả lời cho; ta sẽ tỏ cho người những việc lớn và khó, là những việc người chưa từng biết.
- ⁴ Về nhà cửa của thành này và cung điện của vua Giu-đa, mà người ta đã phá đi để ngự lại đồn lũy và gươm dao của giặc, thì Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy:
- ⁵ Khi đi đánh cùng người Canh-đê, nhà cửa này sẽ đầy dẫy xác chết của những người mà ta đã giết trong cơn giận và thịnh nộ của ta; ấy là vì có dân này hung ác mà ta đã lánh mặt khỏi thành đó.
- ⁶ Nay, ta sẽ ban sức mạnh cho nó, và chữa lành; ta sẽ chữa lành chúng nó, sẽ tỏ cho chúng nó thấy dư dật sự bình an và lẽ thật.
- ⁷ Ta sẽ khiến những phu tù Giu-đa và phu tù Y-sơ-ra-ên trở về; gây dựng lại chúng nó như hồi trước.
- ⁸ Ta sẽ làm cho sạch mọi sự gian ác chúng nó đã phạm nghịch cùng ta; ta sẽ tha mọi mọi sự gian ác chúng nó đã phạm nghịch cùng ta, và đã phạm pháp nghịch cùng ta.
- ⁹ Thành này sẽ có danh vui vẻ, ngợi khen, vinh hiển cho ta ở trước mặt mọi dân thiên hạ; họ sẽ nghe mọi sự tành ta làm cho chúng nó, thì đều sợ hãi và run rẩy về mọi phước lành cùng mọi sự bình an mà ta sẽ ban cho chúng nó.
- ¹⁰ Đức Giê-hô-va phán như vậy: Trong chốn này là nơi các người nói: Ấy là một nơi hoang vu; không còn có loài người, cũng không có loài thú; trong các thành của Giu-đa và các đường phố Giê-ru-sa-lem, tức những nơi đã bị hoang vu, không người, không dân ở, cũng không loài thú,
- ¹¹ thì người ta sẽ còn nghe tiếng kêu vui và reo mừng, tiếng của rể mới và dâu mới, tiếng của những kẻ nói rằng: Hãy cảm tạ Đức Giê-hô-va vạn quân, vì Đức Giê-hô-va là nhận lãnh, sự nhơn từ của Ngài còn đời đời! và của những kẻ đến dân của lễ tạ ơn trong nhà Đức Giê-hô-va. Vì ta sẽ khiến những phu tù của đất này trở về, làm cho như trước, Đức

Giê-hô-va đã phán.

12 Đức Giê-hô-va vạn quân phán như vậy: Trong chỗ này là chỗ bị hoang vu, không có loài người nữa, cũng không có loài thú, và trong mọi thành nó, lại sẽ có những gia cư của kẻ chăn chiên khiến bày mình nằm nghỉ.

13 Trong những thành miền núi và những thành đồng bằng, trong những thành phương nam, trong đất Bên-gia-min, trong các nơi chung quanh Giê-ru-sa-lem và trong các thành Giu-đa, những bày sẽ lại qua dưới tay kẻ đếm, Đức Giê-hô-va phán vậy.

14 Đức Giê-hô-va lại phán: Nay, những ngày đến, bấy giờ ta sẽ làm ứng nghiệm lời tốt lành mà ta đã phán về nhà Y-sơ-ra-ên và nhà Giu-đa.

15 Trong những ngày ấy và kỳ đó ta sẽ khiến nẩy lên một Nhánh của sự công bình cho Đa-vít; Đấng ấy sẽ làm ra sự công bình chánh trực trong đất này.

16 Trong những ngày đó, Giu-đa sẽ được cứu; Giê-ru-sa-lem sẽ ở an ổn; danh nó sẽ được xưng rằng: Đức Giê-hô-va, sự công bình chúng ta.

17 Vả, Đức Giê-hô-va phán như vậy: Đa-vít sẽ chẳng thiếu một người nam để ngồi trên ngai nhà Y-sơ-ra-ên;

18 các thầy tế lễ, tức là người Lê-vi, sẽ cũng không thiếu một người trước mặt ta để dâng của lễ thiêu, đốt của lễ chay, và dâng của lễ hằng ngày.

19 Có lời Đức Giê-hô-va lại phán cho Giê-rê-mi rằng:

20 Đức Giê-hô-va phán như vậy: Nếu các ngươi có thể phá giao ước ban ngày của ta và giao ước ban đêm của ta, đến nỗi chẳng có ngày và đêm trong kỳ nó nữa,

21 thì mới có thể phá giao ước của ta với Đa-vít, tôi tớ ta, mà người sẽ không có con cháu trị vì trên ngai mình nữa, và phá giao ước ta với các thầy tế lễ, tức người Lê-vi, kẻ hầu việc ta.

22 Người ta không thể đếm được cơ binh trên trời, và lường cát dưới biển: ta cũng sẽ ban cho Đa-vít, tôi tớ ta, và cho người Lê-vi hầu việc ta, được dòng dõi đông nhiều như vậy.

23 Có lời của Đức Giê-hô-va lại phán cho Giê-rê-mi như vậy:

24 Ngươi há chẳng xét dân này nói hay sao? Chúng nó nói: Hai họ mà Đức Giê-hô-va đã kén chọn, thì Ngài bỏ rồi. Như vậy, chúng nó khinh để dân ta, coi dân này chẳng thành một nước nữa!

25 Nhưng, này là lời Đức Giê-hô-va phán: Nếu giao ước của ta về ngày và đêm chẳng đứng, và nếu ta đã chẳng định luật phép cho trời và đất,

26 thì cũng vậy, ta sẽ bỏ dòng dõi của Gia-cốp và dòng dõi của Đa-vít, tôi tớ ta, đến nỗi ta sẽ chẳng lấy trong vòng dòng dõi người những kẻ cai trị dòng dõi của Áp-ra-ham, của Y-sác, và của Gia-cốp. Vì ta sẽ đem những phu tù trở về, và thương xót chúng nó.

CHƯƠNG 34

Này là lời từ nơi Đức Giê-hô-va phán cho Giê-rê-mi, khi Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, cùng cả đạo binh người, mọi nước trong thế gian phục về người, và mọi dân, đương đánh thành Giê-ru-sa-lem và các thành khác thuộc về nó.

2 Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Hãy đi nói cùng Sê-đê-kia, vua Giu-đa, rằng: Đức Giê-hô-va có phán: Nay, ta sẽ phó thành này vào tay vua Ba-by-lôn, người sẽ lấy lửa đốt đi.

3 Chính người sẽ chẳng thoát khỏi tay người; mà chắc sẽ bị bắt, phó vào tay người. Mắt người sẽ nhìn mắt của vua Ba-by-lôn; người sẽ lấy miệng đối miệng mà nói cùng người, và người sẽ đi qua nước Ba-by-lôn.

- ⁴ Dầu vậy, hỡi Sê-đê-kia, vua Giu-đa, hãy nghe lời Đức Giê-hô-va! Về người, Đức Giê-hô-va phán như vậy: Người sẽ không chết bởi gươm đâu.
- ⁵ Người sẽ bình an mà chết; người ta sẽ thiêu đốt cho người, cũng như đã thiêu đốt cho tổ phụ người, tức các vua trước người; và sẽ thương khóc người mà rằng: Oái Chúa ôi! Ấy chính ta đã phán lời này, Đức Giê-hô-va phán vậy.
- ⁶ Tiên tri Giê-rê-mi bèn nói mọi lời ấy cùng Sê-đê-kia, vua Giu-đa, tại Giê-ru-sa-lem,
- ⁷ trong khi đạo binh của vua Ba-by-lôn đánh Giê-ru-sa-lem và các thành của Giu-đa còn sót lại, tức thành La-ki và thành A-xê-ca; vì trong các thành của Giu-đa chỉ hai thành bền vững đó còn lại.
- ⁸ Lời phán cho Giê-rê-mi bởi Đức Giê-hô-va, sau khi vua Sê-đê-kia đã lập giao ước với cả dân tại Giê-ru-sa-lem, đặt ra sự tự do cho dân đó,
- ⁹ hầu cho ai nấy thả kẻ nô hoặc tù, tức là người nam hoặc nữ Hê-bơ-rơ, cho được thông thả, chẳng ai được lại giữ người Giu-đa anh em mình làm tôi mọi nữa.
- ¹⁰ Hết thầy quan trưởng và cả dân đã dự vào giao ước ấy, mỗi người vâng lời phải thả đầy tớ trai mình, mỗi người phải thả đầy tớ gái mình được thông thả, không còn giữ lại làm tôi mọi nữa. Họ đều ưng theo và thả nô tù ra.
- ¹¹ Nhưng rồi lại đổi ý; bắt những kẻ tôi đòi mà mình đã tha cho được thông thả, lại trở về phục sự mình làm tôi đòi.
- ¹² Bấy giờ, có lời của Đức Giê-hô-va phán cho Giê-rê-mi rằng:
- ¹³ Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên phán như vậy: Ta đã lập giao ước với tổ phụ các người trong ngày ta đem họ ra khỏi đất Ê-díp-tô, khỏi nhà nô lệ, và đã truyền cho rằng:
- ¹⁴ Khi đã hết bảy năm, trong các người ai nấy phải buông tha người anh em, là người Hê-bơ-rơ, đã bán cho mình và đã phục dịch mình sáu năm rồi, người hãy buông ra khỏi người cho được thông thả. Nhưng tổ phụ các người chẳng nghe ta, cũng không lắng tai mình.
- ¹⁵ Còn các người, đã trở lại và làm điều đẹp mắt ta, mỗi người rao cho kẻ lân cận mình được thông thả; và đã lập giao ước trước mặt ta, tức trong nhà được xưng bằng danh ta.
- ¹⁶ Nhưng các người đã trở ý, đã làm ô uế danh ta; các người lại bắt tôi đòi mà mình đã buông tha cho tự do tùy ý chúng nó trở về, và ép phải lại làm tôi đòi mình như trước.
- ¹⁷ Vậy nên, Đức Giê-hô-va phán như vậy: Các người đã chẳng nghe ta, mỗi người rao cho anh em mình, kẻ lân cận mình được tự do. Đức Giê-hô-va phán: Nay, ta rao sự tự do cho các người, tức thả các người ra cho gươm đao, ôn dịch, đói kém, khiến các người bị ném lại giữa các nước thế gian.
- ¹⁸ Ta sẽ phó những người nam đã phạm giao ước ta, không làm theo những lời giao ước đã lập trước mặt ta, khi chúng nó mổ bò con làm đôi, và đi qua giữa hai phần nửa nó;
- ¹⁹ thật, ta sẽ phó các quan trưởng Giu-đa và các quan trưởng Giê-ru-sa-lem, hoạn quan, thầy tế lễ, và phạm những người trong đất đã đi qua giữa hai phần nửa bò con;
- ²⁰ ta sẽ phó chúng nó trong tay kẻ thù, kẻ muốn hại mạng chúng nó; thầy chúng nó sẽ làm đồ ăn cho loài chim trời và loài thú đất.
- ²¹ Ta cũng sẽ phó Sê-đê-kia vua Giu-đa, với các quan trưởng người, trong tay kẻ thù và kẻ muốn hại mạng, tức trong tay đạo binh vua Ba-by-lôn mới lìa khỏi các người.
- ²² Đức Giê-hô-va phán: Nay, ta sẽ truyền lệnh và khiến chúng nó trở về thành này; chúng nó sẽ đánh, sẽ chiếm lấy, và lấy lửa đốt đi. Ta sẽ làm cho các thành Giu-đa trở nên hoang vu, không có dân ở.

CHƯƠNG 35

Về đời Giê-hô-gia-kim, con trai Giô-si-a, vua Giu-đa, có lời từ nơi Đức Giê-hô-va phán cho Giê-rê-mi rằng:

² Hãy đến nhà của người Rê-cáp, nói cùng chúng nó; khá đem chúng nó đến nhà Đức Giê-hô-va, vào trong một cái phòng, và cho chúng nó uống rượu

³ Tôi bèn đem Gia-a-xa-nia, con trai Giê-rê-mi, cháu Ha-bát-si-nia, cùng các anh em người, mọi con trai người, và cả nhà Rê-cáp nữa.

⁴ Tôi đem họ vào nhà Đức Giê-hô-va, trong phòng của những con trai Ha-nan, cho trai Gi-đa-lia, người của Đức Chúa Trời, là phòng gần phòng các quan trưởng và ở trên phòng Ma-a-sê-gia, con trai Sa-lum, là người canh ngạch cửa.

⁵ Tôi để những bình đầy rượu và chén trước mặt các con trai nhà người Rê-cáp và nói với họ rằng: Hãy uống rượu đi!

⁶ Nhưng họ đáp rằng: Chúng tôi không uống rượu nào; vì tổ chúng tôi là Giô-na-đáp, con trai Rê-cáp có truyền dạy chúng tôi rằng: Các người cho đến con cháu các người đời đời chớ khá uống rượu.

⁷ Các người chớ xây nhà, chớ gieo giống, chớ trồng và chớ có vườn nho; nhưng các người khó ở nhà tạm suốt đời, hầu cho được sống lâu trong đất mà mình kiều ngụ.

⁸ Chúng tôi vâng theo tiếng của Giô-na-đáp, con trai Rê-cáp, tổ chúng tôi, trong mọi điều người đã răn dạy chúng tôi, thì trọn đời chúng tôi, cho đến vợ con trai, con gái chúng tôi, cũng không uống rượu.

⁹ Chúng tôi không xây nhà để ở, không có vườn nho, ruộng, và hột giống,

¹⁰ nhưng cứ ở trong trại. Chúng tôi đã vâng lời tổ chúng tôi là Giô-na-đáp như vậy, và làm theo mọi điều người đã răn dạy chúng tôi.

¹¹ Nhưng xảy ra, khi Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, đến trong đất này, chúng tôi nói cùng nhau rằng: Hãy lên Giê-ru-sa-lem, vì sợ đạo binh của người Canh-đê và đạo binh của Sy-ri. Vậy nên chúng tôi đến ở tại Giê-ru-sa-lem.

¹² Bấy giờ có lời Đức Giê-hô-va phán cho Giê-rê-mi rằng:

¹³ Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Hãy đi nói cùng người Giu-đa và dân cư Giê-ru-sa-lem rằng: Đức Giê-hô-va phán: Các người không chịu dạy, và không nghe lời ta sao?

¹⁴ Lời Giô-na-đáp, con trai Rê-cáp, đã răn dạy con cháu mình rằng không được uống rượu, thì thành sự; chúng nó không uống cho đến ngày nay, vì đã vâng theo mạng lệnh của tổ mình. Còn ta, đã dậy sớm nói với các người, mà các người không nghe ta.

¹⁵ Ta cũng đã sai hết thầy đầy tớ ta, tức các tiên tri, đến cùng các người; ta đã dậy sớm sai họ đến đặt nói rằng: Mỗi người trong các người khá trở lại khỏi đường xấu mình; hãy sửa việc làm các người lại, chớ theo sau các thần khác để hầu việc chúng nó, thì các người sẽ ở trong đất mà ta đã ban cho các người và tổ phụ các người. Nhưng các người chẳng để tai vào, và chẳng nghe ta.

¹⁶ Vì các con trai của Giô-na-đáp, con trai Rê-cáp, đã vâng giữ lời răn dạy của tổ mình ban cho cộng dân này thì chẳng nghe ta;

¹⁷ cho nên, Giê-hô-va, Đức Chúa Trời vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Nay, ta sẽ giáng cho Giu-đa và hết thầy dân cư Giê-ru-sa-lem mọi tai vạ mà ta đã rao cho chúng nó; vì ta nói mà chúng nó không nghe, ta gọi mà chúng nó không trả lời.

¹⁸ Đoạn, Giê-rê-mi nói cùng nhà người Rê-cáp rằng: Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Vì các người đã vâng theo mạng lệnh của tổ mình là

Giô-na-đáp, đã giữ mọi điều người đã truyền cho các người,

¹⁹ vì có đó, Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Giô-na-đáp, con trai Rê-cáp, sẽ chẳng thiếu một người nam đứng trước mặt ta đời đời.

CHƯƠNG 36

Năm thứ tư của Giê-hô-gia-kim, con trai Giô-si-a, vua Giu-đa, lời Đức Giê-hô-va được phán cho Giê-rê-mi rằng:

² Hãy lấy một cuốn sách, chép vào đó mọi lời ta đã phán cùng người nghịch cùng Y-sơ-ra-ên, Giu-đa, và các dân ngoại, từ ngày ta khởi phán cùng người, từ đời Giô-si-a, cho đến ngày nay.

³ Khi người Giu-đa sẽ biết mọi tai vạ ta định giáng cho chúng nó, có lẽ ai nấy đều trở lại khỏi đường xấu mình, hầu cho ta có thể tha sự gian ác và tội lỗi chúng nó.

⁴ Giê-rê-mi gọi Ba-rúc, con trai Nê-ri-gia, đến, Ba-rúc nhờ niệng Giê-rê-mi đọc cho, thì chép hết mọi lời của Đức Giê-hô-va phán cho người vào cuốn sách.

⁵ Đoạn, Giê-rê-mi dạy Ba-rúc rằng: Ta bị giam cầm, không thể vào nhà Đức Giê-hô-va;

⁶ nên đến ngày kiêng ăn, chính người hãy đi vào nhà Đức Giê-hô-va, khá đọc cho dân sự nghe lời Đức Giê-hô-va trong sách mà người đã cứ miệng ta chép ra. Người cũng khá đọc cho cả dân Giu-đa đến từ các thành mình đều nghe nữa.

⁷ Có lẽ họ sẽ cầu xin Đức Giê-hô-va và xây lại khỏi đường ác mình; vì cơn giận và thanh nộ mà Đức Giê-hô-va đã rao nghịch cùng dân này là lớn lắm.

⁸ Ba-rúc, con trai Nê-ri-gia, theo mọi sự tiên tri Giê-rê-mi đã dạy đọc lời Đức Giê-hô-va trong sách, tại nhà Đức Giê-hô-va.

⁹ Xảy ra tháng chín, năm thứ năm về đời Giê-hô-gia-kim, con trai Giô-si-a, vua Giu-đa, hết thầy dân cư Giê-ru-sa-lem và cả dân sự từ các thành Giu-đa đến Giê-ru-sa-lem, rao sự kiêng ăn trước mặt Đức Giê-hô-va.

¹⁰ Ba-rúc bèn đọc cho cả dân sự nghe mọi lời của Giê-rê-mi trong sách, tại nhà Đức Giê-hô-va, trong phòng Ghê-ma-ria, con trai Sa-phan làm thư ký, nơi hành lang trên, lối vào cửa mới nhà Đức Giê-hô-va.

¹¹ Khi Mi-chê, con trai Ghê-ma-ria, cháu Sa-phan, đã nghe đọc mọi lời của Đức Giê-hô-va trong sách,

¹² bèn xuống cung vua, trong phòng thư ký; và, này, hết thầy các quan trưởng đều ngồi đó: tức Ê-li-sa-ma thư ký, Đê-la-gia con trai Sê-ma-gia, Ên-na-than con trai Aïc-bồ, Ghê-ma-ria con trai Sa-phan, Sê-đê-kia con trai Ha-na-nia, và hết thầy các quan trưởng.

¹³ Mi-chê thuật cho họ mọi lời mình đã nghe, khi Ba-rúc đọc sách vào tai dân sự.

¹⁴ Cho nên các quan trưởng bèn sai Giê-hu-đi, con trai Nê-tha-nia cháu Sê-lê-mia, chất Cu-si, đến cùng Ba-rúc, mà rằng: Hãy cầm trong tay cuốn sách mà người đã đọc cho dân sự nghe, và đến đây. Ba-rúc, con trai Nê-ri-gia, cầm cuốn sách trong tay mình, và đến cùng họ.

¹⁵ Họ bảo người rằng: Hãy ngồi và đọc đi cho chúng ta nghe. Ba-rúc đọc sách cho họ.

¹⁶ Nhưng, khi họ nghe hết mọi lời, thì sợ mà ngó nhau, và nói cùng Ba-rúc rằng: Chúng ta chắc sẽ đem mọi lời đó tâu cùng vua.

¹⁷ Đoạn, họ gạn hỏi Ba-rúc rằng: Hãy cho chúng ta biết thể nào người đã chép mọi lời này bởi miệng người.

¹⁸ Ba-rúc đáp rằng: Người lấy miệng thuật cho tôi những lời này, và tôi cùng mực chép vào cuốn sách.

- ¹⁹ Các quan trưởng bèn nói cùng Ba-rúc rằng: Đi đi, người với Giê-rê-mi hãy lánh mình, đừng cho ai biết các người ở đâu.
- ²⁰ Rồi các quan trưởng cất cuống sách trong phòng thư ký Ê-li-sa-ma, vào đến cùng vua trong hành lang, và thật hết mọi lời cho vua nghe.
- ²¹ Vua sai Giê-hu-đi lấy cuốn sách; Giê-hu-đi lấy cuốn sách trong phòng thư ký Ê-li-sa-ma, và đem đọc cho vua và hết thảy các quan trưởng đứng châu bên vua đều nghe.
- ²² Bấy giờ là tháng chín; vua đương ngồi trong cung mùa đông, có lò than đỏ trước mặt vua.
- ²³ Xảy ra, Giê-hu-đi vừa đọc được ba bốn hàng trong sách, vua lấy dao nhỏ cắt đi và ném vào lửa trong lò, cho đến sách cháy hết trong lửa nơi lò.
- ²⁴ Vua cùng các bầy tôi đã nghe mọi lời đó, không sợ gì cả, không xé áo mình.
- ²⁵ Vả lại, Ên-na-than, Đê-la-gia và Ghê-ma-ria có cầu xin vua đừng đốt cuốn sách, mà vua chẳng khứng nghe.
- ²⁶ Vua truyền cho Giê-rác-mê-ên, con trai Ham-mê-léc cho Sê-ra-gia, con trai Ách-ri-ên, và cho Sê-lê-mia, con trai Áp-đê-ên, đi bắt thư ký Ba-rúc và tiên tri Giê-rê-mi; nhưng Đức Giê-hô-va giấu hai người.
- ²⁷ Sau khi vua đốt cuốn sách có những lời mà Ba-rúc đã cứ miệng Giê-rê-mi chép ra, có lời Đức Giê-hô-va phán cho Giê-rê-mi như vầy:
- ²⁸ Hãy lấy một cuốn khác, và chép vào đó mọi lời đã chép trong cuốn trước mà Giê-hô-gia-kim, vua Giu-đa, đã đốt đi.
- ²⁹ Còn về Giê-hô-gia-kim, vua Giu-đa, thì người khác nói rằng: Đức Giê-hô-va phán như vầy: Người đã đốt cuốn này và nói rằng: Sao người có chép rằng vua Ba-by-lôn chắc sẽ đến, phá đất này, và diệt loài người và loài vật?
- ³⁰ Vì có đó, này là lời Đức Giê-hô-va phán về Giê-hô-gia-kim, vua Giu-đa: Chẳng có ai thuộc về nó sẽ ngồi trên ngai Đa-vít; thay nó sẽ bị giang nắng ban ngày, và giang sương muối ban đêm.
- ³¹ Ta sẽ phạt nó, phạt con cháu và bầy tôi nó, vì gian ác chúng nó. Ta sẽ giáng trên chúng nó, trên dân cư Giê-ru-sa-lem và người Giu-đa, mọi tai nạn ta đã rao cho chúng nó mà chúng nó không nghe.
- ³² Giê-rê-mi bèn lấy một cuốn khác đưa cho thư ký Ba-rúc, con trai Nê-ri-gia; Ba-rúc cứ miệng Giê-rê-mi mà chép lại mọi lời trong cuốn mà Giê-hô-gia-kim, vua Giu-đa, đã đốt đi trong lửa. Có nhiều lời giống nhau đã thêm vào đó.

CHƯƠNG 37

Sê-đê-kia, con trai Giô-si-a, trị vì thay cho Giê-cô-nia, con trai Giê-hô-gia-kim, vì vua của Ba-by-lôn là Nê-bu-cát-nết-sa đã lập người lên làm vua đất Giu-đa.

² Nhưng vua cùng bầy tôi và dân sự trong đất đều không nghe những lời mà Đức Giê-hô-va đã phán bởi miệng tiên tri Giê-rê-mi.

³ Vua Sê-đê-kia sai Giê-hu-can, con trai Sê-lê-mia, và Sô-phô-ni, con trai thầy tế lễ Ma-a-sê-gia, đến cùng tiên tri Giê-rê-mi mà nói rằng: Xin vì chúng tôi cầu Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta.

⁴ Bấy giờ Giê-rê-mi còn đang đi lại trong dân sự, chưa bị bỏ tù.

⁵ Đạo binh của Pha-ra-ôn đã ra từ Ê-díp-tô; những người Canh-đê đương vây thành Giê-ru-sa-lem nghe tin đó, thì mở vây khỏi thành ấy.

⁶ Bấy giờ, có lời Đức Giê-hô-va phán cho tiên tri Giê-rê-mi rằng:

- ⁷ Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Các người khá tâu cùng vua Giu-đa, là người đã sai các người đến hỏi ta, rằng: Này, đạo binh của Pha-ra-ôn đã ra cứu các người, thì sẽ lui về đất mình, tức trong Ê-díp-tô.
- ⁸ Những người Canh-đê sẽ trở lại, đánh thành này, chiếm lấy, và dùng lửa đốt đi.
- ⁹ Đức Giê-hô-va phán như vậy: Các người chớ tự dối mình mà rằng: Người Canh-đê chắc sẽ đi khỏi chúng ta; vì chúng nó sẽ không dời khỏi đâu.
- ¹⁰ Dầu các người đánh cả đạo binh của người Canh-đê đến đánh trận nghịch cùng các người, trong chúng nó chỉ còn lại những kẻ bị thương tích, nhưng ai nấy cũng sẽ tử trong trại mình dấy lên mà dùng lửa đốt thành này.
- ¹¹ Khi đạo binh người Canh-đê mở vây khỏi thành Giê-ru-sa-lem, vì sự đạo binh Pha-ra-ôn,
- ¹² thì Giê-rê-mi ra khỏi Giê-ru-sa-lem đi trong đất Bên-gia-min, để nhận phần của mình giữa dân đó.
- ¹³ Nhưng lúc đến cửa Bên-gia-min, thì có người đốc canh tên là Gi-rê-gia, con trai Sê-lê-mia, cháu Ha-na-nia, ở đó; tên này bắt tiên tri Giê-rê-mi mà rằng: Người là kẻ hàng đầu người Canh-đê!
- ¹⁴ Giê-rê-mi đáp rằng: Nói bướng! ta không hàng đầu người Canh-đê đâu. Nhưng Gi-rê-gia không nghe, cứ bắt Giê-rê-mi mà dắt đến trước mặt các quan trưởng.
- ¹⁵ Các quan trưởng giận Giê-rê-mi; bèn đánh đòn và giam trong nhà thơ ký Giô-na-than; vì người ta lấy nhà đó làm cái ngục.
- ¹⁶ Giê-rê-mi bị bỏ trong ngục, trong buồng tối như vậy, và người ở đó lâu ngày.
- ¹⁷ Đoạn, vua Sê-đê-kia sai đem Giê-rê-mi ra, và hỏi kín người tại trong cung mình, rằng: Đức Giê-hô-va có phán lời gì chẳng? Giê-rê-mi thưa: Có, đoạn tiếp rằng: Vua sẽ bị nộp trong tay vua Ba-by-lôn.
- ¹⁸ Kế đó, Giê-rê-mi nói cùng vua Sê-đê-kia rằng: Tôi có phạm tội gì nghịch cùng vua, bây tôi của vua, và dân này, mà bỏ tù tôi?
- ¹⁹ Các tiên tri đã nói tiên tri rằng: Vua Ba-by-lôn sẽ không đến đánh các người, đánh đất này, thì nay ở đâu?
- ²⁰ Bây giờ, Hỡi vua, chúa tôi, xin hãy nghe, mong rằng lời cầu xin của tôi được vua nhận lấy! Xin chớ giao tôi lại trong nhà thơ ký Giô-na-than, kéo tôi sẽ chết tại đó.
- ²¹ Vua Sê-đê-kia bèn truyền giữ Giê-rê-mi trong nơi hành lang lính canh, mỗi ngày phát cho một chiếc bánh của phố hàng bánh, cho đến chừng bánh trong thành hết trơn. Giê-rê-mi ở trong hành lang lính canh là như vậy.

CHƯƠNG 38

Sê-pha-tia, con trai Ma-than, Ghê-đa-lia, con trai Pha-su-rơ, Giu-can, con trai Sê-lê-mia, và Pha-su-rơ, con trai Manh-ki-gia, cùng nghe những lời Giê-rê-mi giảng trước mặt cả dân chúng, rằng:

- ² Đức Giê-hô-va phán như vậy: Ai ở lại trong thành thì sẽ bị chết bởi gươm đao, đói kém, hoặc ôn dịch; nhưng kẻ nào ra đầu hàng người Canh-đê thì sẽ được sống, được sự sống của nó như được của cướp, thì nó sẽ sống.
- ³ Đức Giê-hô-va phán như vậy: Thành này chắc sẽ bị phó vào tay đạo binh vua Ba-by-lôn, nó sẽ chiếm lấy.
- ⁴ Các quan trưởng tâu cùng vua rằng: Xin hãy sai giết người này, vì nó nói những lời dường ấy, làm cho tay của lính chiến ở lại trong thành và của cả dân sự ra yếu đuối; vì

người này không tìm sự cứu thoát cho dân, nhưng tìm sự hư hại.

⁵ Vua Sê-đê-kia đáp rằng: Này, nó đây, nó ở trong tay các ngươi, vì vua không nghịch cùng các ngươi được.

⁶ Họ bèn bắt Giê-rê-mi và quăng người xuống hố của Manh-ki-gia, con trai vua, hố ấy ở trong hành lang lính canh; họ dùng dây mà thả Giê-rê-mi xuống. Hố không có nước, chỉ có bùn; Giê-rê-mi bị lút dưới bùn.

⁷ Ê-bết-Mê-lết, người Ê-thi-ô-bi, làm hoạn quan trong cung vua, nghe người ta quăng Giê-rê-mi xuống hố. Vả, bấy giờ vua đương ngồi tại cửa Bên-gia-min.

⁸ Ê-bết-Mê-lết từ trong cung vua đi ra và tâu cùng vua rằng:

⁹ Muôn tâu chúa tôi, những người này đãi tiên tri Giê-rê-mi cách như vậy, vả lại quăng người xuống hố là ác lắm. Người sẽ chết đói tại đó, vì trong thành không còn có bánh nữa.

¹⁰ Vua bèn truyền cho Ê-bết-Mê-lết, người Ê-thi-ô-bi, rằng: Hãy từ đây đem ba mươi người đi trực tiên tri Giê-rê-mi lên khỏi hố, trước khi người chưa chết.

¹¹ Ê-bết-Mê-lết đem những người đó theo mình và đi vào cung vua, đến một chỗ ở dưới kho. Tại đó, người lấy dẻ và áo cũ, dùng dây dòn xuống dưới hố cho Giê-rê-mi.

¹² Ê-bết-Mê-lết, người Ê-thi-ô-bi, nói cùng Giê-rê-mi rằng: Hãy để dẻ và áo cũ ấy trên dây, lót dưới nách ông. Giê-rê-mi làm như vậy.

¹³ Họ bèn dùng dây kéo Giê-rê-mi lên khỏi hố; rồi Giê-rê-mi ở trong hành lang lính canh.

¹⁴ Vua Sê-đê-kia sai tìm tiên tri Giê-rê-mi và đem người riêng ra tại nơi cửa thứ ba của nhà Đức Giê-hô-va. Vua nói cùng Giê-rê-mi rằng: Ta có một điều hỏi ngươi, chớ giấu ta gì hết!

¹⁵ Giê-rê-mi bèn tâu vua Sê-đê-kia rằng: Nếu tôi tỏ cho vua điều ấy, vua há chẳng giết tôi sao? còn nếu tôi khuyên vua, chắc vua chẳng nghe tôi.

¹⁶ Vua Sê-đê-kia thề cách kín cùng Giê-rê-mi rằng: Thật như Đức Giê-hô-va hằng sống, là Đấng đã làm nên linh hồn này cho chúng ta, ta sẽ không giết ngươi, và không phó ngươi trong tay những người đòi mạng sống ngươi.

¹⁷ Giê-rê-mi bèn tâu cùng Sê-đê-kia rằng: Giê-hô-va, Đức Chúa Trời vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên phán như vầy: Nếu ngươi ra hàng đầu các quan trưởng của vua Ba-by-lôn, thì ngươi sẽ được sống, và thành này sẽ không bị đốt bằng lửa; ngươi sẽ sống với cả nhà mình.

¹⁸ Nhưng nếu ngươi không ra hàng đầu các quan trưởng của vua Ba-by-lôn, thì thành này sẽ phó trong tay người Canh-đê, họ sẽ dùng lửa đốt đi, và ngươi sẽ không thoát khỏi tay họ.

¹⁹ Vua Sê-đê-kia nói cùng Giê-rê-mi rằng: Ta e người Giu-đa đã hàng đầu người Canh-đê, sẽ phó ta vào tay chúng nó, và ta mắc phải chúng nó chê cười chẳng.

²⁰ Giê-rê-mi thưa rằng: Người ta sẽ không phó vua đâu. Xin vua hãy vâng theo tiếng Đức Giê-hô-va trong điều tôi nói, thì vua sẽ được ích và được sống.

²¹ Nhưng nếu vua không khứng đi ra, thì này là lời Đức Giê-hô-va có tỏ cho tôi:

²² Này, hết thầy đồn bà còn lại trong cung vua Giu-đa sẽ bị dắt đến cùng các quan trưởng của vua Ba-by-lôn; những đồn bà ấy sẽ nói cùng vua rằng: Những bạn thân của vua đã dễ dàng vua và được thắng; đoạn, chơn vua đã nhúng trong bùn, thì chúng nó trở lui đi.

²³ Hết thầy cung phi hoàng tử vua sẽ bị điệu đến nơi người Canh-đê; còn vua, sẽ không thoát khỏi tay chúng nó, nhưng sẽ bị tay vua Ba-by-lôn bắt lấy, và vua sẽ làm cho thành này bị đốt bằng lửa.

²⁴ Bấy giờ Sê-đê-kia nói cùng Giê-rê-mi rằng: Chớ cho ai biết mọi lời này, thì ngươi sẽ không chết.

- ²⁵ Nếu các quan trưởng nghe ta đã nói cùng người, đến cùng người mà nói rằng: Hãy thuật lại cho chúng ta những điều người nói cùng vua và vua nói cùng người; chớ giấu chúng ta, thì chúng ta không giết người,
- ²⁶ người khác trả lời rằng: Tôi đã cầu xin vua đừng khiến tôi về trong nhà Giô-na-than, kẻo tôi chết ở đó.
- ²⁷ Các quan trưởng đến tìm Giê-rê-mi và gạn hỏi. Người dùng những lời vua đã truyền mà đáp lại cùng các quan. Họ bèn thôi nói với người vì không ai biết việc đó.
- ²⁸ Giê-rê-mi ở nơi hành lang lính canh như vậy, cho đến ngày Giê-ru-sa-lem bị lấy. Khi thành bị lấy, người vẫn còn ở đó.

CHƯƠNG 39

Năm thứ chín về đời Sê-đê-kia, vua Giu-đa, tháng mười, Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, đến với cả đạo binh mình, vây thành Giê-ru-sa-lem.

- ² Năm thứ mười một về đời Sê-đê-kia, tháng tư, ngày mồng chín, thành bị vỡ.
- ³ Hết thấy các quan trưởng của vua Ba-by-lôn vào thành và ngồi cửa giữa. Ấy là Nê-tan-Sa-rết-sê, Sam-ga-Nê-bô, Sa-sê-kim, làm đầu hoạn quan, Nê-tan-Sa-rết-sê, làm đầu các bác sĩ, cùng các quan trưởng khác của vua Ba-by-lôn.
- ⁴ Sê-đê-kia, vua Giu-đa cùng cả lính chiến vừa ngó thấy các người ấy, liền trốn ra khỏi thành trong ban đêm, theo con đường vườn vua, do cửa giữa hai bức thành, đi thẳng đến A-ra-ba.
- ⁵ Nhưng đạo binh của người Canh-đê đuổi theo, và đuổi kịp Sê-đê-kia trong đồng Giê-ri-cô; thì bắt và đem về cho Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, tại Ríp-la, trong đất Ha-mát. Tại đó, vua bị Nê-bu-cát-nết-sa đoán xét.
- ⁶ Vua Ba-by-lôn giết các con trai Sê-đê-kia trước mặt vua ấy tại Ríp-la; vua Ba-by-lôn cũng giết các kẻ cả nước Giu-đa nữa.
- ⁷ Đoạn, khiến móc mắt vua Sê-đê-kia, dùng xiềng mà xiềng lại, để điệu về Ba-by-lôn.
- ⁸ Người Canh-đê dùng lửa đốt cung vua và nhà cửa của dân sự, phá tường thành Giê-ru-sa-lem.
- ⁹ Nê-bu-xa-a-đan, làm đầu thị vệ, bắt những người dân còn sót lại trong thành, và những kẻ hàng đầu, cùng dân sót lại trong đất, đem về làm phu tù bên nước Ba-by-lôn.
- ¹⁰ Còn những những kẻ nghèo khó, không có sản nghiệp chi hết, thì Nê-bu-xa-a-đan, làm đầu thị vệ, để chúng nó lại trong đất Giu-đa; cùng một lúc ấy, người cấp cho chúng nó những vườn nho và ruộng.
- ¹¹ Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, truyền lệnh cho Nê-bu-xa-a-đan, làm đầu thị vệ, về việc Giê-rê-mi rằng:
- ¹² Hãy đem người đi, săn sóc người, và đừng làm hại; nhưng phải đả người theo ý muốn riêng của người.
- ¹³ Nê-bu-xa-a-đan, làm đầu thị vệ, Nê-bu-sa-ban, làm đầu hoạn quan, Nê-tan-Sa-rết-sê, làm đầu bác sĩ, và hết thấy các quan tướng của vua Ba-by-lôn,
- ¹⁴ sai tìm Giê-rê-mi trong hành lang lính canh, rồi trao người cho Ghê-đa-lia, con trai A-hi-cam, cháu Sa-phan, đặng đưa người về trong nhà. Người bèn ở giữa dân sự.
- ¹⁵ Khi Giê-rê-mi còn bị giam trong hành lang lính canh, có lời Đức Giê-hô-va phán cùng người như vậy:
- ¹⁶ Người khác đi và bảo Ê-bết-Mê-lết, người Ê-thi-ô-bi, rằng: Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Này, đến ngày đó ta sẽ làm ra trước mặt

người mọi lời mà ta đã phán nghịch cùng thành này, cho nó mang họa và chẳng được phước.

¹⁷ Đức Giê-hô-va phán: Nhưng trong ngày đó, ta sẽ giải cứu người, thì người sẽ không bị nộp trong tay những người mình sợ.

¹⁸ Vì ta sẽ cứu người chắc thật, người sẽ không ngã dưới lưới gươm; người sẽ lấy được sự sống mình như của cướp, vì đã để lòng trông cậy trong ta, Đức Giê-hô-va phán vậy.

CHƯƠNG 40

Sau khi Nê-bu-xa-a-đan, làm đầu thị vệ, tha Giê-rê-mi ra tại Ra-ma, có lời này phán cùng người. Khi Nê-bu-xa-a-đan sai tìm, thì Giê-rê-mi đương bị xiềng ở giữa những phu tù khác của Giê-ru-sa-lem và Giu-đa mà người ta bắt đem qua Ba-by-lôn.

² Quan làm đầu thị vệ sai dẫn Giê-rê-mi đến và nói rằng: Giê-hô-va Đức Chúa Trời người đã rao tai nạn ấy cho chỗ này;

³ rồi Đức Giê-hô-va đã làm y như Ngài đã phán, vì các người phạm tội nghịch cùng Đức Giê-hô-va và không vâng theo tiếng Ngài; nên sự này đã xảy đến cho các người.

⁴ Nhưng người thấy rằng ngày nay ta cứu người thoát khỏi xiềng nơi tay người. Nếu người cho đi với ta sang Ba-by-lôn là phải, thì hãy đi, ta sẽ săn sóc người. Nếu người cho đi với ta sang Ba-by-lôn là không phải, thì đừng đi; này, khắp đất ở trước mặt người, người coi đâu tốt và đi đâu phải, thì đi đó.

⁵ Vì Giê-rê-mi còn chưa trở về, nên Nê-bu-xa-a-đan tiếp thêm rằng: Hãy về cùng con trai A-hi-cam, cháu Sa-phan, là Ghê-đa-lia, tức người mà vua Ba-by-lôn đã lập làm tổng đốc các thành Giu-đa; hãy ở cùng người giữa dân sự, hay là người thích ý đi đâu thì đi đó. Đoạn, quan làm đầu thị vệ cho người lương thực cùng lễ vật, và thả đi.

⁶ Giê-rê-mi bèn đến cùng Ghê-đa-lia, con trai A-hi-cam, ở Mích-ba, và ở với người giữa dân sự còn sót lại trong đất.

⁷ Phàm những người đầu đảng còn giữ chốn thôn quê cùng thủ hạ mình nghe rằng vua Ba-by-lôn đã lập Ghê-đa-lia, con trai A-hi-cam, làm tổng đốc trong đất, và nghe vua đã giao phó cho người những đờn ông, đờn bà, trẻ con, cùng những kẻ rất nghèo khó trong đất, chưa bị đem qua Ba-by-lôn làm phu tù.

⁸ Họ bèn đến cùng Ghê-đa-lia tại Mích-ba. Ấy là Ích-ma-ên con trai Nê-tha-nia, Giô-ha-nan và Giô-na-than, con trai Ca-rê-át, Sê-ra-gia, con trai Tan-hu-mết, các con trai của Ê-phai ở Nê-tô-pha, và Giê-xa-nia, con trai người Ma-a-ca, cùng những người đồng đi với họ.

⁹ Ghê-đa-lia, con trai A-hi-cam, cháu Sa-phan, dùng lời thề mà hứa với các người ấy cùng thủ hạ họ rằng: Chớ ngại làm tôi người Canh-đê; hãy ở trong đất và làm tôi vua Ba-by-lôn, thì các vua Ba-by-lôn, thì các người sẽ được ích.

¹⁰ Về phần ta, này, ta sẽ ở lại Mích-ba, đặt châu những người Canh-đê sẽ đến đây. Nhưng các người hãy trồng rơm, trái mùa hạ, và dầu; hãy dựng vào bình các người, và lập nghiệp trong các thành mình đã chiếm lấy.

¹¹ Hết thấy người Giu-đa ở trong Mô-áp, giữa con cái Am-môn, trong Ê-đôm và các xứ, nghe vua Ba-by-lôn đã để mấy người còn sót ở lại trong Giu-đa, và nghe đã đặt Ghê-đa-lia, con trai A-hi-cam, cháu Sa-phan, làm tổng đốc.

¹² Các người Giu-đa đó bèn từ các nơi mình đã bị đuổi đến mà trở về trong đất Giu-đa, đến cùng Ghê-đa-lia tại Mích-ba, trồng rơm và trái mùa hạ nhiều lắm.

¹³ Bấy giờ Giô-ha-nan, con trai Ca-rê-át, và các người đầu đảng còn giữ chốn thôn quê, đều đến tìm Ghê-đa-lia, tại Mích-ba, và nói cùng người rằng:

¹⁴ Ông có hay rằng Ba-a-lít, vua của con cái Am-môn, đã sai Ích-ma-ên, con trai của Nê-tha-nia, đặt cất lấy mạng sống ông chăng? Nhưng Ghê-đa-lia, con trai A-hi-cam, không tin lời họ.

¹⁵ Giô-ha-nan, con trai Ca-rê-át, bèn nói kín cùng Ghê-đa-lia tại Mích-ba rằng: Xin cho tôi đi, tôi sẽ giết Ích-ma-ên, con trai Nê-tha-nia, mà không ai biết hết. Làm sao để nó cất lấy mạng sống ông, hầu cho mọi người Giu-đa nhóm họp xung quanh ông sẽ tan lạc, và dân sót của Giu-đa chết mất?

¹⁶ Nhưng Ghê-đa-lia, con trai A-hi-cam, trả lời cho Giô-ha-nan, con trai Ca-rê-át, rằng: Chớ làm điều đó; vì sự nguoi nói về Ích-ma-ên là dối trá.

CHƯƠNG 41

Tháng bảy, Ích-ma-ên, con trai Nê-tha-nia, cháu Ê-li-sa-ma, vốn dòng tôn thất, và làm một bật đại thần của vua, đem mười người với mình đến cùng Ghê-đa-lia, con trai A-hi-cam, tại Mích-ba. Họ ăn bánh với nhau tại đó.

² Đoạn, Ích-ma-ên, con trai Nê-tha-nia, cùng mười người đi với mình đứng dậy lấy gươm đánh Ghê-đa-lia, con trai A-hi-cam, cháu Sa-phan, và giết người, tức là người mà vua Ba-by-lôn lập làm tổng đốc trong đất như vậy.

³ Ích-ma-ên cũng giết luôn mọi người Giu-đa đương ở với Ghê-đa-lia tại Mích-ba, và lính chiến người Canh-đê ở đó.

⁴ Ngày thứ hai sau khi người đã giết Ghê-đa-lia, chưa ai biết sự đó,

⁵ thì có tám mươi người cạo râu, mặc áo rách, tự cắt mình, từ Si-chem, Si-lô, Sa-ma-ri mà đến, cầm những cửa lễ chay và nhũ hương trong tay mình đặt đem đến nhà Đức Giê-hô-va.

⁶ Ích-ma-ên, con trai Nê-tha-nia, từ Mích-ba ra đón các người ấy, vừa đi vừa khóc. Khi đến cùng họ rồi, nói rằng: Hãy đến cùng Ghê-đa-lia, con trai A-hi-cam.

⁷ Vừa khi những người đó đi đến giữa thành, Ích-ma-ên, con trai Nê-tha-nia, cùng những kẻ đi với mình, giết bọn họ và quăng thây xuống hố.

⁸ Nhưng trong bọn họ có mười người nói với Ích-ma-ên rằng: Chớ giết chúng tôi, vì chúng tôi có những đồ lương thực giấu trong đồng; lúa mì, tiểu mạch, dầu, và mật. Ích-ma-ên bèn thôi, không giết họ luôn với anh em họ.

⁹ Ích-ma-ên, con trai Nê-tha-nia, quăng những thây mình đã giết vào trong hố, ở kề bên Ghê-đa-lia, tức là hố vua A-sa đã đào, vì sợ Ba-ê-sa, vua Y-sơ-ra-ên. Ấy là cùng một cái hố đó mà Ích-ma-ên, con trai Nê-tha-nia, đã lấp đầy xác chết.

¹⁰ Đoạn, Ích-ma-ên bắt hết thảy dân sự còn sót lại tại Mích-ba đem đi làm phu tù; tức các con gái vua, và cả dân bỏ lại ở Mích-ba mà quan làm đầu thị vệ Nê-ba-xa-a-đan đã gia phổ cho Ghê-đa-lia, con trai A-hi-cam. Ích-ma-ên, con trai Nê-tha-nia, bắt những người ấy điếu đi làm phu tù, và đi qua nơi con cái Am-môn.

¹¹ Khi Giô-ha-nan, con trai Ca-rê-át, và các người đầu đảng theo mình, nghe mọi điều ác mà Ích-ma-ên, con trai Nê-tha-nia, đã làm,

¹² thì nhóm mọi thủ hạ mình lại và khởi đi đánh Ích-ma-ên, con trai Nê-tha-nia, và đuổi kịp tại nơi gần hồ lớn Ga-ba-ôn.

¹³ Có xảy ra, khi đội quân theo Ích-ma-ên ngó thấy Giô-ha-nan, con trai Ca-rê-át, và hết thảy các tướng đầu đảng ở với người thì thảy đều vui mừng.

¹⁴ Cả dân mà Ích-ma-ên đã điếu đi từ Mích-ba đều trở mặt về với Giô-ha-nan, con trai Ca-rê-át.

¹⁵ Còn Ích-ma-ên, con trai Nê-tha-nia, thì cùng tám người trốn khỏi Giô-ha-nan và đi đến

nơi con cái Am-môn.

¹⁶ Giô-ha-nan, con trai Ca-rê-át, cùng các tướng đầu đảng theo mình chiếm lấy đội binh mới vừa giải cứu khỏi tay Ích-ma-ên, con trai Nê-tha-mia, khi Ích-ma-ên kéo đi từ Mích-ba sau lúc giết Ghê-đa-lia, con trai A-hi-cam. Hết thấy những lính chiến, đồn bà, trẻ con hoạn quan, Giô-ha-nan đều từ Ga-ba-ôn đem về.

¹⁷ Họ khởi đi và đỗ tại trạm Kim-ham, gần Bết-lê-hem, dừng rút qua Ê-díp-tô,

¹⁸ xa người Canh-đê; vì sợ người Canh-đê, bởi có Ích-ma-ên, con trai Nê-tha-nia, giết Ghê-đa-lia, con trai A-hi-cam, là người mà vua Ba-by-lôn đã lập làm tổng đốc trong đất.

CHƯƠNG 42

Bấy giờ các người đầu đảng, Giô-ha-nan, con trai Ca-rê-át, Giê-xa-nia, con trai Hô-sa-gia, và cả dân sự kẻ nhỏ người lớn,

² đều đến nói cùng tiên tri Giê-rê-mi rằng: Xin nhậm lời chúng tôi nài xin, và cầu thay Giê-hô-va Đức Chúa Trời ông cho chúng tôi, tức là những kẻ còn sót lại. Vả, chúng tôi trước vốn đông người, nay còn lại rất ít, như mắt ông có thấy.

³ Xin Giê-hô-va Đức Chúa Trời ông, chỉ cho chúng tôi đường phải theo và sự phải làm!

⁴ Tiên tri Giê-rê-mi bèn đáp rằng: Ta nghe rồi. Nay, ta sẽ cầu Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người, theo lời các người đã xin. Phàm điều chi Đức Giê-hô-va trả lời, ta sẽ cho các người biết, không giấu chút nào.

⁵ Các người ấy nói cùng Giê-rê-mi rằng: Nếu chúng tôi không làm theo mọi lời Giê-hô-va Đức Chúa Trời ông sẽ sai ông bảo cho chúng tôi, nguyên xin Đức Giê-hô-va làm chứng trung tín thật thà giữa chúng ta!

⁶ Không cứ điều lành hoặc điều dữ, chúng tôi sẽ vâng theo tiếng Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi, là Đấng mà chúng tôi sai ông đến; để khi vâng lời Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi, thì chúng tôi sẽ được phước.

⁷ Khởi mười ngày, có lời Đức Giê-hô-va phán cùng Giê-rê-mi.

⁸ Người gọi Giô-ha-nan, con trai Ca-rê-át, hết thấy các đầu đảng và cả dân sự, kẻ nhỏ người lớn đều đến,

⁹ mà nói cùng họ rằng: Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, là Đấng các người đã sai ta đến để tỏ lời cầu xin trước mặt Ngài, phán như vậy:

¹⁰ Nếu các người cứ ở trong đất này, thì ta sẽ gây dựng cho mà không phá đi, vun trồng cho mà không nhổ đi; vì ta ăn năn về sự họa mà ta đã giáng cho các người.

¹¹ Chớ sợ vua Ba-by-lôn, là người các người đương sợ; Đức Giê-hô-va phán, đừng sợ vua ấy, vì ta ở với các người để cứu vớt và giải thoát các người khỏi tay người.

¹² Ta sẽ thương xót các người, hầu cho vua ấy cũng thương xót các người, và cho các người trở về trong đất mình.

¹³ Nhưng nếu các người nói rằng: Chúng tôi không khứng ở trong đất này; mà các người không vâng theo tiếng Giê-hô-va Đức Chúa Trời mình,

¹⁴ mà nói rằng: Không, chúng tôi muốn đi trong đất Ê-díp-tô, là nơi chúng tôi sẽ không thấy giặc giã nữa, sẽ không nghe tiếng kèn nữa, tại đó chúng tôi sẽ không thiếu bánh; ấy là nơi chúng tôi sẽ đến ở,

¹⁵ thì, hãy các người, là dân Giu-đa còn sót kia, hãy nghe lời của Đức Giê-hô-va. Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Khi các người xây mặt vào Ê-díp-tô để trú ngụ ở đó,

¹⁶ thì gươm dao mà các người sợ hãi sẽ đuổi kịp các người trong đất Ê-díp-tô; sự đói

kém mà các người kinh khiếp cũng sẽ đuổi theo các người trong Ê-díp-tô, và các người sẽ chết tại đó.

17 Ấy vậy, phàm những kẻ xây mặt vào Ê-díp-tô đặng trú ngụ ở đó, thì sẽ chết bởi gươm dao, đói kém, và ôn dịch. Trong bọn họ, chẳng có ai sống sót lại; chẳng có ai thoát khỏi họa mà ta sẽ giáng cho.

18 Thật thế, Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Như cơn giận và sự thanh nộ của ta đã đổ ra cho dân cư Giê-ru-sa-lem thế nào, thì, khi các người vào Ê-díp-tô, cơn giận của ta cũng sẽ đổ ra cho các người thế ấy; tại đó các người sẽ làm cố cho người ta trù ẻo, gở lạ, rửa sả, và sỉ nhục; và các người sẽ chẳng lại thấy chỗ này nữa.

19 Hỡi các người, là dân Giu-đa còn sót lại, Đức Giê-hô-va đã phán về các người rằng: Chớ qua nước Ê-díp-tô; hãy biết rõ rằng ngày nay ta đã đổi chứng cho các người.

20 Vì chính các người làm sự dối trá nghịch cùng linh hồn mình; các người đã sai ta đến cùng Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người, mà nói cùng ta rằng: Khá vì chúng tôi cậy tay nơi Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi, và cho chúng tôi biết mọi điều Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi sẽ nói cùng ông; thì chúng tôi sẽ làm theo.

21 Vả, ngày nay ta đã bảo các người rồi; nhưng các người chẳng vâng theo tiếng Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người trong điều nào mà Ngài cậy ta truyền cho các người.

22 Bấy giờ, hãy biết rõ rằng các người sẽ chết bởi gươm dao, đói kém, ôn dịch, trong chỗ mà các người muốn đến trú ngụ tại đó.

CHƯƠNG 43

Khi Giê-rê-mi đã thuật hết cho cả dân sự mọi lời mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng nó, là lời Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng nó đã sai người nói cho chúng nghe, tức là những lời này,

2 thì A-xa-ria, con trai Hô-sa-gia, và Giô-ha-nan, con trai Ca-rê-át, cùng mọi người kiêu ngạo nói với Giê-rê-mi rằng: Người nói dối! Đức Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta chưa hề sai người truyền cho chúng ta rằng: Chớ sang nước Ê-díp-tô mà trú ngụ;

3 nhưng ấy là Ba-rúc, con trai Nê-ri-gia, xui người nghịch cùng chúng ta, để nộp chúng ta trong tay người Canh-đê, đặng giết chúng ta hay là điệu về làm phu tù nước Ba-by-lôn.

4 Ấy vậy, Giô-ha-nan, con trai Ca-rê-át, các đầu đảng và mọi dân sự, chẳng vâng theo tiếng Đức Giê-hô-va truyền cho mình lại trong đất Giu-đa.

5 Giô-ha-nan, con trai Ca-rê-át, và các đầu đảng đem những người Giu-đa còn sót lại, tức hết thảy những kẻ trở về từ cả các nước khác mà mình đã bị đuổi đến, mà trong đất Giu-đa,

6 đờn ông, đờn bà, trẻ con, cùng các con gái nhà vua, và mọi người mà Nê-ba-xa-a-đan, quan làm đầu thị vệ, đã để lại cho Ghê-đa-lia, con trai A-hi-cam, cháu Sa-phan, lại cũng đem luôn tiên tri Giê-rê-mi và Ba-rúc, con trai Nê-ri-gia,

7 vào đất Ê-díp-tô, đến Tác-pha-nết; vì họ không vâng theo tiếng Đức Giê-hô-va.

8 Tại Tác-pha-nết, có lời Đức Giê-hô-va phán cho Giê-rê-mi như vậy:

9 Hãy lấy trong tay người những cục đá lớn, đem giấu trong đất sét làm gạch trước cửa nhà Pha-ra-ôn, tại Tác-pha-nát, trước mắt người Giu-đa đều thấy.

10 Người khá bảo họ rằng: Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Nay, ta sẽ sai và lấy tôi tớ ta là Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, và đặt ngai vua ấy trên những đá này mà ta mới vừa giấu; vua ấy sẽ căng màn mình lên trên.

11 Vua ấy sẽ đến, đánh đất Ê-díp-tô; những kẻ phải chết thì làm cho chết, những kẻ phải

bị phụ tù thì bắt làm phụ tù, những kẻ phải bị gươm giáo thì cho gươm giáo!

12 Ta sẽ đốt lửa nơi các chùa miếu của các thần Ê-díp-tô; Nê-bu-cát-nết-sa sẽ đốt đi hết, và đem đi làm phụ tù; vua ấy lấy đất Ê-díp-tô mặc cho mình cũng như kẻ chăn chiên mặc áo mình, và vua ấy sẽ đi ra cách bình an.

13 Người sẽ bẻ gãy các cột của Bết-Sê-mét trong đất Ê-díp-tô, và sẽ lấy lửa đốt các chùa miếu của các thần Ê-díp-tô.

CHƯƠNG 44

Có lời truyền cho Giê-rê-mi về hết thầy người Giu-đa ở trong đất Ê-díp-tô, tại Mít-đôn, Tác-pha-nết, Nốp, và trong xứ Pha-trốt, rằng:

2 Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Các người có thấy mọi tai vạ mà ta đã giáng cho Giê-ru-sa-lem và các thành của Giu-đa. Kìa, những thành ấy ngày nay hoang vu không dân ở,

3 vì có tội ác dân chúng nó đã phạm để chọc giận ta, đi đốt hương và hầu việc các thần khác mà chúng nó và các người cùng tổ phụ các người cũng chưa từng biết đến.

4 Dầu vậy, ta đã sai mọi tôi tớ ta, tức các tiên tri, đến cùng các người; ta dậy sớm sai họ đến đặng bả các người rằng: Ôi! sự gớm ghiếc mà ta ghét đó thì đừng phạm đến.

5 Nhưng chúng nó chẳng nghe, chẳng để tai vào, chẳng chừa sự dữ, và cứ đốt hương cho các thần khác.

6 Vì vậy cơn giận và sự thịnh nộ của ta đã đổ ra như lửa đốt nơi các thành của Giu-đa và các đường phố của Giê-ru-sa-lem; và chúng nó bị đổ nát hoang vu như có ngày nay.

7 Bây giờ Giê-hô-va, Đức Chúa Trời vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Sao các người phạm tội trọng dường ấy nghịch cùng mạng sống mình, để cho đờn ông, đờn bà, trẻ con, trẻ đương bú, bị cắt khỏi giữa Giu-đa, đến nỗi dân các người không còn lại chút nào;

8 bởi các người chọc giận ta bằng những việc tay mình làm ra, đốt hương cho các thần khác trong đất Ê-díp-tô, là nơi các người mới đến trú ngụ; đến nỗi các người chuốc lấy sự hủy diệt cho mình, đem mình làm cơ rửa sả, sỉ nhục giữa các dân thiên hạ?

9 Các người đã quên điều ác của tổ phụ mình, điều ác của các vua Giu-đa, điều ác của các hoàng hậu, điều ác của chính các người cùng vợ mình đã phạm trong đất Giu-đa và trong các đường phố Giê-ru-sa-lem hay sao?

10 Chúng nó chẳng hạ mình xuống cho đến ngày nay, chẳng kính sợ, chẳng bước theo luật pháp mạng lệnh ta đã để trước mặt các người và tổ phụ các người.

11 Vậy nên Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Nay, ta sẽ để mặt ta nghịch cùng các người mà giáng họa cho, và diệt cả Giu-đa.

12 Ta sẽ lấy dân Giu-đa sót lại, tức những kẻ đã xây mặt vào đất Ê-díp-tô đặng trú ngụ ở đó; chúng nó sẽ bị diệt tại đó hết thảy. Chúng nó sẽ ngã trên đất Ê-díp-tô, chết dưới gươm hay là bởi đói kém. Kẻ nhỏ người lớn sẽ đều chết vì gươm vì đói kém, là cơ cho người ta tru ẻo, gở lạ, rửa sả, sỉ nhục.

13 Ta sẽ phạt những kẻ ở trong đất Ê-díp-tô, như đã phạt Giê-ru-sa-lem bằng gươm đao, đói kém, và ôn dịch;

14 đến nỗi trong những dân Giu-đa sót lại đến Ê-díp-tô đặng trú ngụ, thì chẳng có ai thoát khỏi, hay sót lại, đặng trở về đất Giu-đa, là nơi chúng nó còn mong trở về ở. Chúng nó sẽ không trở về được, trừ ra những kẻ tránh khỏi mà thôi.

15 Bấy giờ, hết thảy những người biết vợ mình đốt hương cho các thần khác, hết thảy đờn bà đứng tại đó nhóm thành một hội đồng, tức mọi dân sự ở trong đất Đức Chúa Trời,

tại Pha-trốt, đáp cùng Giê-rê-mi rằng:

16 Về sự ông nhơn danh Đức Giê-hô-va mà nói cùng chúng tôi, thì chúng tôi không khứng nghe đâu.

17 Nhưng chúng ta chắc sẽ làm trọn mọi lời đã ra từ miệng chúng tôi, sẽ đốt hương và làm lễ quán cho nữ vương trên trời, như chúng tôi cùng tổ phụ, vua, quan trưởng chúng tôi đã làm trong các thành của Giu-đa và các đường phố Giê-ru-sa-lem; vì lúc bấy giờ chúng tôi có bánh đăng no mình, hưởng phước, chẳng thấy tai vạ gì.

18 Nhưng, từ khi chúng tôi thôi đốt hương và làm lễ quán cho nữ vương trên trời, thì chúng tôi thiếu thốn mọi sự, và bị nuốt bởi gươm dao đói kém.

19 Vả lại, khi chúng tôi đốt hương và làm lễ quán cho nữ vương trên trời, chúng tôi làm bánh để thờ lạy người, và dâng lễ quán cho người nữa, thì chớ chúng tôi há chẳng biết hay sao?

20 Giê-rê-mi bàn nói cùng cả dân sự, đờn ông, đờn bà, và mọi kẻ đã trả lời cho người như vậy, rằng:

21 Các người cùng tổ phụ, các vua các quan trưởng mình, và dân trong đất, đã đốt hương trong các thành Giu-đa và trong các đường phố Giê-ru-sa-lem, Đức Giê-hô-va há chẳng đã nhớ lấy và đã ghi trong ý tưởng Ngài sao?

22 Vì có sự hung ác của việc làm các người và sự gớm ghiếc các người đã phạm, nên Đức Giê-hô-va không chịu được nữa. Vì vậy đất các người đã trở nên hoang vu, gở lạ, và sự rửa sả, chẳng có ai ở, như có ngày nay.

23 Ấy là bởi các người đã đốt hương và đã phạm tội nghịch cùng Đức Giê-hô-va, bởi các người chẳng vâng theo tiếng Đức Giê-hô-va, và không bước theo luật pháp, mạng lệnh, và sự dạy dỗ của Ngài, nên tai vạ này đã đến cho các người, như có ngày nay.

24 Giê-rê-mi lại nói cùng dân sự và mọi người đờn bà rằng: Hỡi cả dân Giu-đa hiện ở trong đất Ê-díp-tô, hãy nghe lời của Đức Giê-hô-va.

25 Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Các người và vợ các người đã nói ra từ miệng mình, và lấy tay làm trọn điều mình đã nói rằng: Thật chúng ta sẽ làm thành lời mình đã khấn nguyện, đốt hương, và làm lễ quán cho nữ vương trên trời. Vậy các người khá giữ vững lời nguyện mình và làm trọn lời nguyện.

26 Cho nên, hỡi cả dân Giu-đa hiện ở trong đất Ê-díp-tô, hãy nghe lời Đức Giê-hô-va. Đức Chúa Trời có phán: Nầy ta lấy danh lớn mình mà thề, trong khắp đất Ê-díp-tô sẽ chẳng có một người Giu-đa nào còn mở miệng xưng danh ta nữa, mà rằng: Thật như Chúa Giê-hô-va hằng sống!

27 Nầy, ta sẽ tỉnh thức đăng xuống họa cho chúng nó mà không xuống phước; mọi người Giu-đa ở trong đất Ê-díp-tô sẽ đều bị vồ nuốt bởi gươm dao đói kém cho đến đã diệt hết.

28 Chỉ có một số rất ít người sẽ được thoát khỏi gươm dao, từ đất Ê-díp-tô trở về trong đất Giu-đa; và mọi người Giu-đa còn sót lại, tức những kẻ đã đến đăng trú ngụ trong đất Ê-díp-tô này, thì sẽ biết lời nào được nghiệm, lời của ta hay là lời của chúng nó.

29 Đức Giê-hô-va phán: Nầy là dấu mà các người bởi đó biết ta sẽ hình phạt các người trong nơi này, để các người biết rằng lời ta phán về tai họa các người chắc ứng nghiệm.

30 Đức Giê-hô-va phán như vậy: Nầy, ta sẽ phó Pha-ra-ôn-Hốp-ra, vua Ê-díp-tô, trong tay kẻ thù nó và kẻ đòi mạng nó, như đã phó Sê-đê-kia, vua Giu-đa, trong tay Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, là kẻ thù và đòi mạng Sê-đê-kia.

CHƯƠNG 45

Này là lời của tiên tri Giê-rê-mi nói cùng Ba-rúc, con trai Nê-ri-gia, khi người chép trong một quyển sách những lời bởi miệng Giê-rê-mi nói ra, về năm thứ tư đời Giê-hô-gia-kim, con trai Giô-si-a, vua Giu-đa:

- ² Hỡi Ba-rúc! Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán cho người như vậy:
- ³ Người đã nói: Khốn nạn cho ta, vì Đức Giê-hô-va thêm sự buồn rầu cho sự đau đớn ta; ta mệt nhọc vì than thở, chẳng được nghỉ ngơi!
- ⁴ Người khác nói cùng nó rằng: Đức Giê-hô-va phán như vậy: Đây, vật ta đã dựng thì ta phá đi, vật ta đã trồng thì ta nhổ đi, sự đó khắp trong cả đất.
- ⁵ Còn người, người còn tìm việc lớn cho mình hay sao? Chớ có tìm kiếm, vì này, ta sẽ giáng tai vạ cho mọi loài xác thịt; nhưng người, hễ đi đến đâu, ta cũng sẽ ban mạng sống cho người làm của cướp, Đức Giê-hô-va phán vậy.

CHƯƠNG 46

Có lời của Đức Giê-hô-va phán cho tiên tri Giê-rê-mi, luận về các dân tộc.

- ² Về Ê-díp-tô. Luận về đạo quân của vua Ê-díp-tô, Pha-ra-ôn-Nê-cô, bấy giờ đóng gần sông Ô-phơ-rát, tại Cạt-kê-mít; tức đạo quân bị Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, đánh đuổi, về năm thứ tư đời vua Giê-hô-gia-kim, con trai Giô-si-a, vua của Giu-đa.
- ³ Hỡi sửa soạn thuẫn lớn thuẫn nhỏ, và đi ra trận!
- ⁴ Hỡi lính kỵ, hãy thắng ngựa, cỡi lên! Khá đội mào trụ vào mặt giúp!
- ⁵ Làm sao ta đã thấy sự đó! Chúng nó bị kinh hãi, đều quay lưng lại; lính chiến vỡ tan, chạy trốn chẳng ngó lại đằng sau. Sự kinh khiếp khắp tứ bề, Đức Giê-hô-va phán vậy.
- ⁶ Người rất lẹ cũng không thể thoát, người rất mạnh cũng không thể trốn. Về phương bắc, trên bờ sông Ô-phơ-rát, kìa, chúng nó vấp và ngã!
- ⁷ Kìa, kẻ dấy lên như sông Ni-lơ, như sông lớn nổi sóng sôi bọt là ai?
- ⁸ Ấy là Ê-díp-tô dấy lên như sông Ni-lơ, các dòng nước nó sôi bọt như các sông. Nó nói: Ta sẽ dấy lên, bao phủ cả đất; ta sẽ hủy phá các thành và dân cư.
- ⁹ Ngựa, hãy xông tới; xe binh, hãy ruổi mau; hãy kéo tới, lính chiến kia; người Cút và người Phút đều mang thuẫn, còn nhiều Ly-đi cầm cung và giương ra.
- ¹⁰ Ngày đó thuộc về Chúa, là Đức Giê-hô-va vạn quân; ấy là người báo thù, Ngài sẽ báo kẻ thù nghịch mình. Gươm nuốt mà no, uống huyết chúng nó cho đầy; vì Chúa, là Đức Giê-hô-va vạn quân, có tế-tự trong xứ phương bắc, bên sông Ô-phơ-rát.
- ¹¹ Hỡi nữ đồng trinh, con gái của Ê-díp-tô! hãy lên Ga-la-át, mà lấy nhũ hương; người dùng nhiều thứ thuốc cũng vô ích, chẳng chữa lành cho người được!
- ¹² Các nước đều nghe sự xấu hổ của người, tiếng rên siết của người đầy khắp đất; vì lính chiến chạm lính chiến, cả hai cùng ngã với nhau.
- ¹³ Đây là lời Đức Giê-hô-va phán cho tiên tri Giê-rê-mi, về sự Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, sẽ đến đánh đất Ê-díp-tô:
- ¹⁴ Hãy rao tin trong Ê-díp-tô; truyền cho Mít-đôn, báo cho Nốp và Tác-pha-nết, nói rằng: Hãy đứng sắp hàng, chực sẵn, vì gươm đã nuốt chung quanh người.
- ¹⁵ Vì sao những người mạnh của người bị cắt mất? Chúng nó không đứng được, vì Đức Giê-hô-va đuổi chúng nó.
- ¹⁶ Ngài làm cho nhiều người đi xiêu tó, người này ngã trên kẻ khác, mà rằng: Đi hè, trở về nơi dân ta, trong đất chúng ta sanh ra, xa nơi gươm dao ức hiếp!
- ¹⁷ Tại đó, họ kêu lên rằng: Pha-ra-ôn, vua Ê-díp-tô, bị diệt rồi; đã để dịp tiện qua đi.

- ¹⁸ Đức Vua, danh Ngài là Giê-hô-va vạn quân, phán: Thật như ta sống, kẻ thù đến, như núi Tha-bô dấy lên giữa các núi khác, như Cạt-mên thò ra ngoài biển.
- ¹⁹ Hỡi gái đồng trinh ở Ê-díp-tô, hãy sắm đồ lễ đi làm phu tù; vì Nốp sẽ trở nên hoang vu; sẽ bị đốt, không có dân ở nữa.
- ²⁰ Ê-díp-tô là một con bò cái tơ đẹp đẽ, nhưng bị ong lổ từ phương bắc đến chích nó.
- ²¹ Những quân thuê ở giữa nó cũng như bò con béo. Nhưng chúng nó cũng xây lưng lại, thầy cùng nhau trốn tránh, không đứng vững được. Vì ngày tai họa, kỳ thăm phạt, đã đến trên chúng nó rồi.
- ²² Tiếng nó như rấn đi; vì quân nghịch nó kéo tới mạnh lắm, cầm búa rìu đến trên nó, như thể thợ rừng.
- ²³ Đức Giê-hô-va phán: Quân nghịch đồn chặt rừng nó, rừng nó không thể dò xem được. Vì chúng nó đông hơn cỏ cao, không thể đếm được.
- ²⁴ Con gái Ê-díp-tô sẽ mang xấu hổ, sẽ bị nộp trong tay dân phương bắc.
- ²⁵ Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán rằng: Nay, ta sẽ phạt A-môn, là thần của Nô, luôn cả Pha-ra-ôn, và Ê-díp-tô, với các thần và các vua nó: tức Pha-ra-ôn cùng những kẻ nhờ cậy người.
- ²⁶ Ta sẽ phó chúng nó trong tay những kẻ đòi mạng chúng nó, tức trong tay Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, và trong tay tôi tớ người; về sau Ê-díp-tô sẽ còn có dân ở như ngày xưa. Đức Giê-hô-va phán vậy.
- ²⁷ Hỡi tôi tớ ta là Gia-cốp, chớ sợ chi; hỡi Y-sơ-ra-ên, chớ kinh hãi! Vì ta sẽ cứu người từ xứ xa, sẽ khiến dòng dõi người ra từ đất mình bị làm phu tù. Gia-cốp sẽ trở về, được bình an yên ổn, chẳng ai làm cho sợ hãi.
- ²⁸ Đức Giê-hô-va phán: Hỡi Gia-cốp tôi tớ ta, người chớ sợ, vì ta ở cùng người. Ta sẽ diệt hết các nước mà ta đã đuổi người đến; còn người, thì ta không diệt hết đâu, nhưng sẽ sửa trị người cách chừng mực, và không thể nào không phạt người.

CHƯƠNG 47

Này là lời từ Đức Giê-hô-va phán cho tiên tri Giê-rê-mi về người Phi-li-tin, trước khi Pha-ra-ôn chưa đánh Ga-xa.

- ² Đức Giê-hô-va phán như vậy: Kìa, những luồng sóng từ phương bắc nhảy lên, sẽ trở nên sông vỡ bờ, sẽ làm ngập đất và mọi vật ở đất, ngập thành và dân cư ở đó. Người ta đều cất tiếng kêu, hết thấy dân cư trong đất đều than thở.
- ³ Nghe tiếng vó ngựa, và tiếng xe cộ ầm ập, bánh xe rầm rầm, thì kẻ làm cha chẳng xây lại xem con cái mình, vì tay mình yếu đuối.
- ⁴ Ấy là đến ngày diệt hết đến Phi-li-tin và cất khỏi Ty-rơ và Si-đôn những kẻ còn lại giúp nó. Vì Đức Giê-hô-va sẽ diệt dân Phi-li-tin, tức những kẻ còn sót lại ở cù lao Cáp-tô.
- ⁵ Ga-xa đã trở nên trọc trọi; Ách-ca-lôn cùng các đồng bằng xung quanh đã ra hư không; các người tự cắt thịt mình cho đến bao giờ?
- ⁶ Hỡi gươm của Đức Giê-hô-va, còn bao lâu nữa mảy ý nghĩ? Hãy trở vào vỏ mảy, thôi đi, ở cho yên lặng.
- ⁷ Khi Đức Giê-hô-va đã truyền lệnh cho, thì mảy ý nghĩ thế nào được ư? Vì Ngài đã định nó nghịch cùng Ách-ca-lôn và bờ biển.

CHƯƠNG 48

Về Mô-áp. Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Khốn cho Nê-bô, vì đã trở nên hoang vu! Ki-ri-a-ta-im mang xấu hổ, và bị bắt lấy; Nít-gáp bị xô đổ và nhục nhã.

² Sự ngợi khen của Mô-áp chẳng còn có nữa; tại Hết-bôn, người ta mưu hại nó mà rằng: Hãy đến, hủy diệt dân này, cho nó không được kể vào số các nước nữa! Hỡi Mát-mên, người cùng sẽ trở nên im lặng; gương sẽ đuổi theo người.

³ Có tiếng kỳ lạ khởi từ Hô-rô-an-im rằng: Sự hoang vu và hủy hoại lớn thay!

⁴ Mô-áp tan nát rồi. Những con trẻ nó kêu la vang tiếng!

⁵ Chúng nó sẽ lên giốc Lu-hít, khóc lóc, chẳng thôi; xuống giốc Hô-rô-na-im, nghe tiếng hủy hoại thâm sâu.

⁶ Hãy trốn đi, cứu lấy sự sống mình, như cây thạch thảo nơi đồng vắng!

⁷ Vì người đã trông cậy sự mình làm ra và của báu mình, người cũng sẽ bị bắt lấy. Kê-mốt cùng các thầy tế lễ và các quan trưởng mình sẽ đi làm phu tù.

⁸ Kẻ hủy diệt sẽ vào trong mọi thành, chẳng có thành nào thoát khỏi; nơi trứng sẽ bị hủy hoại, đồng bằng bị phá tan, như Đức Giê-hô-va đã phán.

⁹ Hãy cho Mô-áp những cánh, đừng nó bay đi trốn; các thành nó sẽ nên hoang vu, chẳng còn ai ở.

¹⁰ Đáng rửa thay là kẻ làm việc Đức Giê-hô-va cách dối trá! Đáng rửa thay là kẻ từ chối máu nơi gương mình.

¹¹ Mô-áp từ lúc còn trẻ vốn yên lặng, như rượu đứng cạn, chưa từ bình này rót qua bình khác: nó cũng chẳng đi làm phu tù; nên giữ được vị nguyên của mình, mùi thơm còn chưa đổi.

¹² Vậy nên, Đức Giê-hô-va phán: Nay, ngày đến, bấy giờ ta sẽ sai đến cùng nó những kẻ đổ ra, chúng nó sẽ đổ nó ra, làm trống bình nó đi, và đập các bình ra từng mảnh.

¹³ Mô-áp sẽ bị xấu hổ bởi Kê-mốt, cũng như nhà Y-sơ-ra-ên đã bị xấu hổ bởi Bê-tên mình trông cậy.

¹⁴ Làm sao các người nói được rằng: Chúng ta là anh hùng, là người mạnh mẽ nơi chiến trận?

¹⁵ Mô-áp bị phá hoại, kẻ thù nghịch nó đi lên tiến vào các thành nó; kẻ giỏi nhứt trong bọn trai trẻ nó bị giết, Đức Vua, danh Ngài là Đức Giê-hô-va vạn quân, phán vậy.

¹⁶ Sự tai hại của Mô-áp gần đến; họa nó tới rất mau.

¹⁷ Hỡi các người là kẻ ở chung quanh nó, hãy than khóc nó! Hết thầy các người là kẻ biết danh nó, khá nói rằng: Cái gậy cứng mạnh, cái gậy đẹp đẽ này đã gãy đi là dường nào!

¹⁸ Hỡi con gái ở trong Đê-bôn! hãy xuống khỏi ngôi vinh hiển mình, ngồi cách khô khát. Vì kẻ hủy diệt Mô-áp lên nghịch cùng người, phá đồn lũy người.

¹⁹ Hỡi dân cư A-rô-e! Hãy đứng bên đường và ngó. Hãy hỏi đồn ông đi trốn và đồn bà thoát nạn, rằng: Việc đã xảy ra làm sao?

²⁰ Mô-áp bị xấu hổ, sức mạnh nó đã tan nát. Hãy than thở, cất tiếng kêu lên! Hãy rao trên bờ Aít-nôn rằng Mô-áp bị phá hại.

²¹ Sự đoán phạt đã đổ xuống trên xứ đồng bằng, trên Hô-lôn, Gia-sa, Mê-phát,

²² Đê-bôn, Nê-bô, Bết-Đíp-la-tha-im,

²³ Ki-ri-a-ta-im, Bết-Ga-mun, Bết-Mê-ôn,

²⁴ Kê-ri-giốt, Bốt-ra, và trên hết thầy các thành xứ Mô-áp, nơi gần và xa.

²⁵ Đức Giê-hô-va phán: Sừng của Mô-áp đã chặt rồi, cánh tay nó đã gãy.

²⁶ Hãy làm cho nó say sưa, vì nó đã lên mình nghịch cùng Đức Giê-hô-va. Mô-áp sẽ đắm

mình trong sự mưa thối, cũng làm cớ cho người ta chê cười.

27 Người há chẳng từng chê cười Y-sơ-ra-ên sao? Vậy thì nó có bị bắt được trong vòng kẻ trộm chẳng, mà hễ khi người nói đến nó thì lắc đầu?

28 Hỡi dân cư Mô-áp, hãy lìa bỏ các thành, đi trong vắng đá; khá như chim bồ câu làm ổ trên miệng vực sâu.

29 Mô-áp kiêu ngạo vô chừng, sự xất xược, sự cậy mình, sự khoe khoang của lòng kiêu ngạo nó, chúng ta đều nghe cả.

30 Đức Giê-hô-va phán: Ta biết sự giận của nó là hư không, sự khoe khoang của nó là vô ích.

31 Vậy nên ta khóc thương Mô-áp, vì cả dân sự Mô-áp mà kêu la. Người ta than khóc cho dân Kiệt-Hê-re.

32 Hỡi cây nho Síp-ma, nhánh nhóc người vượt qua biển, kịp tới biển Gia-ê-xe; kẻ hủy diệt đã đến cướp lấy trái mùa hạ và mùa nho người, nên ta vì người khóc lóc hơn là vì Gia-ê-xe khóc lóc.

33 Sự vui mừng hớn hờ đã mất đi trong ruộng màu mỡ và đất Mô-áp; ta đã làm cho rượu cạn khô trong các bồn ép. Người ta chẳng reo vui mà đập trái nho nữa: sự reo vui của nó chẳng phải là reo vui.

34 Tiếng than khóc từ Hết-bôn nghe thấu Ê-lê-a-lê cho đến Gia-hát, từ Xoa cho đến Hô-rô-na-im và đến Ê-lát-Sê-li-sia. Vì các dòng nước ở Nim-rim cũng đều nên hoang vu.

35 Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ cất khỏi Mô-áp kẻ dâng tế lễ trên nơi cao, và kẻ đốt hương cho các thần mình.

36 Bởi vậy, lòng ta vì Mô-áp trối tiếng như ống sáo; lòng ta trối tiếng vì dân Kiệt-Hê-re như ống sáo; cho nên sự dư dật nó đã tiêu tốn thì mất hết rồi.

37 Đầu đều trọc hết, râu đều cắt hết; mọi tay đều bị dấu cắt, mọi lưng đều mang bao gai.

38 Trên các nóc nhà Mô-áp và trong các đường phố nó, rất là những sự than khóc, vì ta đã đập bể Mô-áp như bình chẳng ai ưa thích, Đức Giê-hô-va phán vậy.

39 Kìa, nó đã đổ nát đường nào! Chúng nó than thở đường nào! Mô-áp xây lưng lại cách hổ thẹn đường nào! Mô-áp sẽ trở nên cớ nhạo cười và sợ hãi cho hết thảy người chung quanh.

40 Đức Giê-hô-va phán như vậy: Này, quân nghịch liệng như chim ưng, sẽ cánh nghịch cùng Mô-áp.

41 Kê-ri-giốt bị lấy, các đồn lũy bị choán rồi; ngày đó, lòng những người mạnh mẽ của Mô-áp trở nên như lòng đồn bà đau đẻ.

42 Mô-áp sẽ bị diệt, không thành một dân nữa, vì nó đã lên mình nghịch cùng Đức Giê-hô-va.

43 Đức Giê-hô-va phán: Hỡi dân Mô-áp! sự kinh hãi, hăm hố, bấy dò đương lâm trên người.

44 Kẻ nào trốn khỏi sự kinh hãi sẽ sa trong hăm hố, kẻ nào lên khỏi hăm hố sẽ mắc phải bấy dò. Vì ta sẽ khiến năm thảm phạt đến trên Mô-áp, Đức Giê-hô-va phán vậy.

45 Kẻ trốn tránh kiệt sức rồi thì núp dưới bóng Hết-bôn; vì có lửa phát ra từ Hết-bôn, ngọn lửa từ giữa Si-hôn, thiêu nuốt góc Mô-áp, và sọ của con kẻ hỗn hào.

46 Hỡi Mô-áp, khốn nạn cho người! dân Kê-mốt mất rồi! Các con trai và con gái người đã bị bắt đi làm phu tù.

47 Nhưng, đến những ngày sau rốt, ta sẽ đem các phu tù Mô-áp trở về, Đức Giê-hô-va phán vậy. Lời xét đoán về Mô-áp đến đó mà thôi.

CHƯƠNG 49

Về con cái Am-môn. Đức Giê-hô-va phán như vậy: Y-sơ-ra-ên há chẳng có con trai sao? há chẳng có con kế tự sao? Vì sao Minh-côm được lấy đất Gát làm cơ nghiệp, dân nó ở trong các thành của Gát?

² Đức Giê-hô-va phán: Này, những ngày đến, bấy giờ ta sẽ làm cho tiếng kêu về giặc giã vang ra nghịch cùng Ráp-bát, tức thành của con cái Am-môn, nó sẽ trở nên một đồng đổ nát; các con gái nó sẽ bị lửa đốt cháy, bấy giờ Y-sơ-ra-ên sẽ chiếm lấy những kẻ đã chiếm lấy mình, Đức Giê-hô-va phán vậy.

³ Hỡi Hết-bôn, hãy than khóc, vì A-hi đã bị cướp phá! Hỡi con gái Ráp-bát, hãy kêu la; hãy mang bao gai, chạy đi chạy lại giữa các hàng rào mà than khóc! Vì Minh-côm sẽ đi làm phu tù cùng các thầy tế lễ và các quan trưởng mình.

⁴ Hỡi con gái bội nghịch kia, sao khoe mình về các nơi trũng người, về nơi trũng màu mỡ người? Người tin cậy ở của báu mình, và nói rằng: Ai đến được cùng ta?

⁵ Chúa, là Đức Giê-hô-va vạn quân, phán: Này, ta sẽ khiến sự kinh hãi từ mọi nơi chung quanh người đến cùng người; mỗi người trong các người sẽ bị đuổi và chạy thẳng, chẳng ai sẽ thâu nhóm những người đi trốn.

⁶ Nhưng về sau ta sẽ đem các con cái Am-môn bị phu tù trở về, Đức Giê-hô-va phán vậy.

⁷ Về Ê-đôm. Đức Giê-hô-va vạn quân phán như vậy: Trong Thê-man há không còn có sự khôn ngoan sao? Những người khôn đã dứt mưu luận của mình sao? Sự khôn ngoan của họ đã mất rồi sao?

⁸ Hỡi dân cư Đê-đan, hãy trốn, xây lưng lại, đi ở trong các chỗ sâu; vì ta sẽ khiến tai vạ của Ê-sau đến trên nó, là kỳ ta sẽ thăm phạt nó.

⁹ Kẻ hái nho đến nhà người, há chẳng để sót lại một ít sao? Kẻ trộm ban đêm há chẳng hủy hoại cho đến mình có đủ sao?

¹⁰ Nhưng ta đã bóc lột hết Ê-sau, làm cho chỗ kín nó lõa lồ ra, không thể giấu mình được. Con cháu, anh em, kẻ lân cận nó đều bị diệt, và chính mình nó không con.

¹¹ Hãy bỏ những kẻ mồ côi của người; chính ta sẽ giữ mạng sống chúng nó; các kẻ góa bụa của người khá trông cậy ta!

¹² Đức Giê-hô-va phán như vậy: Này, những kẻ vốn không phải uống chén này, chắc sẽ uống lấy; và người há khỏi hình phạt được hết sao? Người sẽ không khỏi hình phạt, nhưng chắc sẽ uống chén ấy.

¹³ Đức Giê-hô-va phán: Vì ta đã chỉ chính mình ta mà thề, Bốt-sa sẽ nên gở lạ và sỉ nhục, bị phá tán và rửa sạch; các thành nó sẽ trở nên gò đồng đời đời.

¹⁴ Này là tin mà Đức Giê-hô-va cho ta nghe, và có một sứ giả được sai đến giữa các nước: Hãy nhóm lại đi đánh nó, hãy đứng dậy mà chiến đấu!

¹⁵ Vì này, ta đã làm người nên nhỏ mọn giữa các nước, và bị khinh để giữa người ta.

¹⁶ Hỡi người ở trong bụng đá lớn, choán trên đỉnh núi kia, cho mình là đáng sợ, lòng kiêu ngạo đã dối trá người; dầu người lột ổ mình cao như ổ chim ưng, ta cũng làm cho người từ đó rút xuống, Đức Giê-hô-va phán vậy.

¹⁷ Ê-đôm sẽ nên gở lạ, mọi người đi qua sẽ lấy làm lạ; thấy tai vạ của nó, thì đều xỉ báng.

¹⁸ Ấy sẽ giống như sự hủy hoại của Sô-đôm, Gô-mô-rơ, và các thành lân cận, Đức Giê-hô-va phán vậy. Ê-đôm sẽ không có người ở nữa, chẳng có một con người kiêu ngạo tại đó.

¹⁹ Này, nó như sư tử lên từ các rừng rậm rạp của Giô-đanh mà nghịch cùng chỗ ở kiên cố. Thành linh ta sẽ làm cho Ê-đôm trốn khỏi, và ta sẽ lập người mà ta đã chọn để cai trị nó: vì ai giống như ta? ai sẽ định kỳ cho ta? có kẻ chặn nào sẽ đứng trước mặt ta?

- 20** Vậy hãy nghe mưu Đức Giê-hô-va đã định nghịch cùng Ê-đôm, và ý định Ngài đã lập nghịch cùng dân cư Thê-man: Thật, những con nhỏ trong bầy chúng nó sẽ bị kéo đi; nơi chúng nó sẽ bị làm hoang vu.
- 21** Nghe tiếng chúng nó đổ xuống, đất đều chuyển động, tiếng kêu của chúng nó nghe thấu đến Biển đỏ.
- 22** Này, kẻ thù bay như chim ưng, liệng và sè cánh nghịch cùng Bốt-ra. Ngày đó, lòng anh hùng Ê-đôm trở nên như lòng người đồn bà đang đẻ.
- 23** Về Đa-mách. Ha-mát và Aít-bát đều bị hổ thẹn; vì chúng nó nghe tin xấu mà tan chảy: biển đương đau đớn, không yên lặng được.
- 24** Đa-mách đã trở nên yếu đuối, xây lại đi trốn, sự run rẩy đã bắt lấy nó: sự buồn rầu đau đớn cầm lấy nó, như đồn bà đang đẻ.
- 25** Vậy người ta sao chẳng bỏ thành có tiếng khen, là thành làm sự vui vẻ cho ta?
- 26** Đức Giê-hô-va vạn quân phán: Bởi vậy, trong ngày đó, những kẻ trai trẻ nó sẽ ngã trong các đường phố nó, mọi lính chiến sẽ phải nín lặng.
- 27** Ta sẽ đốt lửa nơi tường thành Đa-mách, nó sẽ thiêu hủy các cung điện Bên-Ha-đát.
- 28** Về Kê-đa và các nước ở Hát-so mà Nê-bu-cát-nết-sa vua Ba-by-lôn đã đánh. Đức Giê-hô-va phán như vậy: Hãy đứng dậy, đi đánh Kê-đa, và phá diệt các con cái phương đông.
- 29** Chúng nó sẽ cất lấy trại và bầy vật chúng nó, cướp lấy màn cháng, đồ lễ, và lạc đà, mà kêu lên cùng chúng nó rằng: Sự kinh hãi bao bọc các người tư bề!
- 30** Đức Giê-hô-va phán: Hỡi dân cư Hát-so, hãy thoát mình! Hãy lánh đi xa! Hãy ở trong chỗ sâu, vì Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, đã toan mưu nghịch cùng các người, định ý làm hại các người.
- 31** Đức Giê-hô-va phán: Hãy đứng dậy, đi đánh dân ở yên ổn không lo lắng gì. Dân ấy không có cửa đóng, không có then chốt, và cũng ở một mình.
- 32** Những lạc đà nó sẽ làm của cướp, bầy vật đông đúc nó sẽ làm mồi. Ta sẽ làm cho những kẻ cảo râu chung quanh tan lạc khắp bốn phương; ta sẽ khiến tai vạ từ mọi nơi đến trên chúng nó, Đức Giê-hô-va phán vậy.
- 33** Hát-so sẽ trở nên hang chó đồng, làm nơi hoang vu đời đời. Chẳng ai ở đó nữa, chẳng có một con người nào trú ngụ đó!
- 34** Lúc Sê-đê-kia vua Giu-đa mới trị vì, có lời Đức Giê-hô-va phán cùng tiên tri Giê-rê-mi, về Ê-lam, rằng:
- 35** Đức Giê-hô-va vạn quân phán như vậy: Này, ta sẽ bẻ cung của Ê-lam, là sức mạnh thứ nhất của nó.
- 36** Ta sẽ khiến bốn gió từ bốn phương trời thổi đến nghịch cùng Ê-lam, sẽ làm tan lạc chúng nó đến mọi gió đó; chẳng có nước nào mà những kẻ bị đuổi của Ê-lam chẳng đến.
- 37** Ta sẽ làm cho người Ê-lam kinh hãi trước mặt kẻ thù nghịch và kẻ đòi mạng chúng nó. Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ khiến sự tai hại, tức thanh nộ phùng phùng của ta, đổ xuống trên chúng nó; và sai gươm theo sau, cho đến chừng nào ta hủy diệt chúng nó.
- 38** Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ đặt ngai ta trong Ê-lam; vua và các quan trưởng nó, ta sẽ diệt đi.
- 39** Nhưng sẽ xảy ra trong những ngày sau rốt, ta sẽ đem các phu tù của Ê-lam trở về, Đức Giê-hô-va phán vậy.

CHƯƠNG 50

Này là lời Đức Giê-hô-va bởi tiên tri Giê-rê-mi phán về Ba-by-lôn, về đất của người Canh-đê:

² Hãy rao, hãy báo cho các nước, và đừng có xi; hãy rao truyền đi, đừng có giấu! Hãy nói rằng: Ba-by-lôn bị bắt lấy; Bên đây hổ thẹn; Mê-rô-đác bị kinh hãi; hình tượng nó mang xấu hổ, thần tượng nó bị phá đổ!

³ Vì một dân đến từ phương bắc nghịch cùng nó, làm cho đất nó ra hoang vu, không có dân ở nữa; người và súc vật đều trốn tránh, và đi mất.

⁴ Đức Giê-hô-va phán: Trong những ngày đó, trong kỳ đó, con cái Y-sơ-ra-ên và con cái Giu-đa cùng nhau trở lại, vừa đi vừa khóc, tìm kiếm Giê-hô-va Đức Chúa Trời mình.

⁵ Chúng nó hướng mặt về Si-ôn, hỏi thăm về nó mà rằng: Hãy đến, liên kết với Đức Giê-hô-va bởi một giao ước đời đời sẽ không quên!

⁶ Dân ta vốn là một bầy chiên lạc mất; những kẻ chăn làm cho lộn đường, để chúng nó lầm lạc trên các núi, đi từ núi qua gò, quên chỗ mình an nghỉ.

⁷ Phàm những kẻ gặp, đều vồ nuốt chúng nó; và những kẻ nghịch chúng nó đều nói rằng: Chúng ta không đáng tội, vì chúng nó đã phạm tội nghịch cùng Đức Giê-hô-va, là nơi ở của sự công bình, tức là Đức Giê-hô-va, sự trông cậy của tổ phụ chúng nó.

⁸ Hãy trốn ra ngoài Ba-by-lôn, ra khỏi đất người Canh-đê, hãy đi như dê đực đi đâu bầy!

⁹ Vì này, ta sẽ khiến nhiều dân tộc dậy lên từ xứ phương bắc, và đến nghịch cùng Ba-by-lôn, các dân ấy sẽ dàn trận đánh Ba-by-lôn, và từ đó nó bị hãm lấy. Tên chúng nó bắn như tên của lính chiến giỏi, chẳng trở về không.

¹⁰ Canh-đê sẽ bị cướp lấy, phàm kẻ cướp lấy nó sẽ được no nê, Đức Giê-hô-va phán vậy.

¹¹ Hỡi kẻ cướp sản nghiệp ta, vì các người vui mừng hơn hờ, vì các người buông lung như bò cái tơ đập lúa, reo hí như ngựa mập mạnh;

¹² bởi vậy, mẹ các người rất mang xấu hổ, kẻ đẻ các người bị thẹn thường. Kìa, nó sẽ làm cuối cùng hàng các nước, một đồng vắng, một đất khô khan, một nơi sa mạc.

¹³ Bởi cơn giận của Đức Giê-hô-va, nó sẽ không có người ở nữa, chỉ thành ra nơi hoang vu cả; phàm những kẻ đi qua gần Ba-by-lôn sẽ lấy làm lạ, và xỉ báng về các tai nạn nó.

¹⁴ Hỡi các người là kẻ hay giương cung! hãy dàn trận nghịch cùng Ba-by-lôn chung quanh; hãy bắn nó, đừng tiếc tên: vì nó đã phạm tội nghịch cùng Đức Giê-hô-va.

¹⁵ Khá kêu la nghịch cùng nó khắp tư bề. Nó đã hàng đầu, lũy nó sập xuống, tường thành nó nghiêng đổ: ấy là sự báo thù của Đức Giê-hô-va! Hãy trả thù nó: làm cho nó như nó đã làm.

¹⁶ Hãy diệt những kẻ gieo giống trong Ba-by-lôn, cùng kẻ cầm liềm trong mùa gặt; vì sợ gươm kẻ ức hiếp, ai này sẽ trở về dân mình, ai này sẽ trốn về đất mình.

¹⁷ Y-sơ-ra-ên là một con chiên tan lạc, bị sư tử đuổi theo. Trước hết vua A-si-ri đã vồ nuốt nó; nay sau hết Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, đã làm tan xương nó ra.

¹⁸ Vậy nên, Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Này, ta sẽ phạt vua Ba-by-lôn và đất nó, như đã phạt vua A-si-ri.

¹⁹ Đoạn ta sẽ đem Y-sơ-ra-ên về trong đồng cỏ nó. Nó sẽ ăn cỏ trên Cật-mên và Ba-san, lòng nó sẽ được no nê trên các đồn Ép-ra-im và Ga-la-át.

²⁰ Đức Giê-hô-va phán: Trong những ngày đó bấy giờ, người ta sẽ tìm sự gian ác của Y-sơ-ra-ên, mà không có nữa; tìm tội lỗi của Giu-đa, mà chẳng thấy nữa đâu; vì ta sẽ tha tội cho những kẻ trong vòng chúng nó mà ta đã chứa lại.

²¹ Đức Giê-hô-va phán: Hãy lên đánh đất Mê-ra-tha-im, và dân cư Phê-cốt; hãy giết và diệt hết theo sau nó, và làm y như mọi điều ta đã dặn người!

²² Tiếng kêu về giặc giã vang động trong đất; tai vạ lớn lắm.

- 23** Cái búa của cả đất đã bị bẻ gãy là đường nào! Ba-by-lôn đã trở nên hoang vu gia các nước là đường nào!
- 24** Hỡi Ba-by-lôn, ta đã gài bẫy, và người đã mắc vào là không biết! Người đã bị tìm và bắt được, vì đã tranh cạnh cùng Đức Giê-hô-va.
- 25** Đức Giê-hô-va đã mở kho khí giới mình, lấy binh khí của sự thanh nộ ra; vì Chúa, là Đức Giê-hô-va vạn quân, có việc phải làm ra trong đất người Canh-đê.
- 26** Hỡi đến từ bờ cõi rất xa nghịch cùng nó; hãy mở kho tàng nó ra, chất lên như đồng, hãy diệt hết cả, đừng để lại chút gì!
- 27** Hỡi giết mọi bò đực nó, đem xuống hàng thịt! Kiên nhẫn cho chúng nó, vì ngày chúng nó đã đến, ấy là kỳ thăm phạt chúng nó!
- 28** Hỡi nghe tiếng kêu của kẻ đi trốn, của những kẻ thoát khỏi đất Ba-by-lôn, đăng rao ra trong Si-ôn sự báo thù của Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta, sự báo thù về đền thờ Ngài.
- 29** Hỡi gọi hết thầy những kẻ cầm cung, mọi người giương cung đến đánh Ba-by-lôn; đóng trại chung quanh nó; đừng để cho ai thoát khỏi! Hỡi theo công việc nó mà báo trả, làm cho nó trọn như nó đã làm; vì nó lên mình kiêu ngạo nghịch cùng Đức Giê-hô-va, nghịch cùng Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên.
- 30** Vậy nên, bọn trai trẻ nó sẽ ngã trên các đường phố, và trong ngày đó, những người đánh giặc của nó sẽ phải nín lặng, Đức Giê-hô-va phán vậy.
- 31** Chúa, là Đức Giê-hô-va vạn quân, phán: Hỡi dân kiêu ngạo, này, ta hờn giận người: vì ngày người đã đến, ấy là kỳ ta sẽ thăm phạt người.
- 32** Kẻ kiêu ngạo sẽ xiêu tó, vấp ngã, không ai dựng lại. Ta sẽ đốt lửa nơi các thành nó, thiêu nuốt mọi sự chung quanh.
- 33** Đức Giê-hô-va vạn quân phán như vậy: Con cái Y-sơ-ra-ên và con cái Giu-đa thầy cùng nhau chịu hà hiếp. Phàm những kẻ bắt chúng nó đi làm phu tù đều giu chúng nó lại, chẳng khứng thả ra.
- 34** Đấng Cứu chuộc chúng nó là mạnh mẽ, danh Ngài là Đức Giê-hô-va vạn quân. Ngài sẽ đổi nại việc chúng nó chắc chắn, đăng cho cả đất được ý nghĩ, và làm bối rối dân cư Ba-by-lôn.
- 35** Đức Giê-hô-va phán: Gươm dao ở trên người Canh-đê, trên dân cư Ba-by-lôn, trên các quan trưởng và các người khôn ngoan nó.
- 36** Gươm dao trên những người khoe khoang, chúng nó sẽ nên người đại dột! Gươm dao ở trên những kẻ mạnh mẽ, chúng nó sẽ bị kinh khiếp!
- 37** Gươm dao ở trên những xe, ngựa, cùng mọi dân lộn giống giữa nó, chúng nó sẽ trở nên như đồn bà! Gươm dao ở trên những kho tàng nó đều bị cướp giựt!
- 38** Sự hạn hán ở trên các dòng nước nó đều bị cạn khô! Vì ấy là xứ những tượng chạm, chúng nó vì thần tượng mà điên cuồng.
- 39** Vậy nên, những thú rừng nơi sa mạc sẽ cùng chó rừng làm ở tại đó, những chim đà cũng choán làm chỗ ở mình; Ba-by-lôn sẽ không hề có dân cư nữa, và từ đời này đến đời kia người ta sẽ không ở đó.
- 40** Đức Giê-hô-va phán: Nó sẽ giống như Sô-đôm, Gô-mô-rơ, và các thành lân cận, khi Đức Chúa Trời hủy diệt các thành ấy; sẽ không có dân ở nữa, chẳng một con người nào đến trú ngụ đó.
- 41** Này, một dân đến từ phương bắc; một nước lớn và nhiều vua từ các phương đất rất xa bị xui giục.
- 42** Họ cầm cung và giáo, hung dữ chẳng có lòng thương xót. Tiếng họ giống như biển gầm; hỡi con gái Ba-by-lôn, họ đã cỡi ngựa mà đến, dàn trận để đánh người.

⁴³ Vua Ba-by-lôn đã nghe tin đó, thì tay người trở nên rã rời; sự buồn rầu bắt lấy người như cơn đau của người đòn bà đang đẻ.

⁴⁴ Này, kẻ thù như sư tử lên từ các rừng rậm rợp của Giô-đanh mà nghịch cùng chỗ ở kiên cố. Thành linh, ta sẽ làm cho người Canh-đê trốn khỏi, và lập người mà ta đã chọn cai trị nó. Vì, ai giống như ta? ai sẽ định kỳ cho ta? ai là kẻ chặn đứng được trước mắt ta?

⁴⁵ Vậy hãy nghe mưu Đức Giê-hô-va đã toan nghịch cùng Ba-by-lôn, và ý định Ngài đã lập nghịch cùng đất người Canh-đê. Thật, những con nhỏ trong bầy chúng nó sẽ bị kéo đi, làm cho nơi ở chúng nó trở nên hoang vu!

⁴⁶ Nghe tiếng Ba-by-lôn bị bắt lấy, đất đều rung động, và có tiếng kêu nghe ra giữa các người.

CHƯƠNG 51

Đức Giê-hô-va phán như vậy: Này, ta sẽ khiến gió hủy diệt, dất lên nghịch cùng Ba-by-lôn, nghịch cùng những người ở trong Líp-Ca-mai.

² Ta sẽ sai những người dân ngoại đến sàng sảy Ba-by-lôn, và làm điêu hao đất nó; vì đến ngày khốn nạn, chúng nó sẽ đến trên Ba-by-lôn khắp tư bề.

³ Khá giương cung cự lại kẻ cầm cung, và cự lại kẻ mặc áo giáp đi xúng xính! Chớ chừa những lính chiến trai trẻ của Ba-by-lôn; hãy diệt trọn hết cả đạo binh nó.

⁴ Chúng nó sẽ bị giết, ngã xuống trong đất người Canh-đê, và bị đâm trong các đường phố nó.

⁵ Y-sơ-ra-ên cùng Giu-đa chẳng bị lừa bỏ bởi Đức Chúa Trời mình, bởi Đức Giê-hô-va vạn quân; dầu đất chúng nó đầy tội lỗi nghịch cùng Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên.

⁶ Hãy trốn khỏi giữa Ba-by-lôn, ai này khá thoát mạng mình; chớ vì tội nó mà bị chết mất. Vì ấy là kỳ trả thù của Đức Giê-hô-va, Ngài sẽ báo cho nó.

⁷ Ba-by-lôn vốn là một cái chén vàng trong tay Đức Giê-hô-va, làm cho say cả đất; các nước đã uống rượu nó, vì đó mà trở nên điên cuồng.

⁸ Ba-by-lôn thành linh bị đổ xuống và tan nát. Hãy vì nó than khóc! Hãy lấy nhũ hương chữa đau đớn nó, hoặc nó được chữa lành chăng?

⁹ Chúng ta vẫn muốn chữa lành cho Ba-by-lôn, song nó không được chữa. Hãy lia bỏ nó, ai nấy trở về xứ mình; vì sự phán xét nó thấu đến tận trời và lên tận vòng khung.

¹⁰ Đức Giê-hô-va đã tỏ ra sự công bình chúng ta. Hãy đến, rao ra trong Si-ôn công việc của Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta.

¹¹ Hãy chúc tên, cảm thuận cho chắc! Đức Giê-hô-va đã giục lòng các vua ở Mê-đi, vì Ngài đã định ý hủy diệt Ba-by-lôn. Vì đây là sự báo thù của Đức Giê-hô-va, Ngài trả thù về đền thờ của Ngài.

¹² Hãy dựng cờ xí đánh các tường thành Ba-by-lôn! Khá thêm lính giữ, đặt vọng canh, sắp quân phục! Vì Đức Giê-hô-va đã định ý và đã làm ra sự Ngài đã phán về dân cư Ba-by-lôn.

¹³ Hỡi thành giàu có của báu, ở trên nhiều dòng được kia, sự cuối cùng ngươi đã đến, cái lượng sự tham lam ngươi đã đầy!

¹⁴ Đức Giê-hô-va vạn quân đã chỉ mình mà thề rằng: Ta chắc sẽ làm cho ngươi đầy người ta, đông như cào cào; chúng nó sẽ trở tiếng kêu la nghịch cùng ngươi.

¹⁵ Chính Ngài là Đấng đã lấy quyền năng mình dựng nên đất, lấy sự khôn ngoan mình lập thành thể gian, lấy sự sáng suốt mình giương các tầng trời ra.

¹⁶ Nghe tiếng Ngài, những nước trong các tầng trời om sòm. Ngài khiến hơi nước lên từ

các đầu cùng đất, khiến chớp theo mưa, từ trong kho tàng mình phát ra gió.

17 Vậy nên phàm những người đều mê muội, lảng trí; thợ vàng đều xấu hổ về tượng đúc của mình; vì tượng đúc nó chỉ là giả dối, chẳng có hơi thở ở trong.

18 Những thần tượng chỉ là hư không, là việc phỉnh dối; đến ngày thẩm phạt sẽ diệt mất cả.

19 Nhưng cơ nghiệp của Gia-cốp thì chẳng giống như chúng nó, vì chính Ngài là Đấng đã tạo nên mọi vật, còn Y-sơ-ra-ên là chi phái của cơ nghiệp Ngài. Danh Ngài là Đức Giê-hô-va vạn quân.

20 Người làm búa và khí giới đánh giặc cho ta; ta sẽ dùng người phá tan các dân và diệt các nước.

21 Ta sẽ dùng người phá tan ngựa và người cưỡi ngựa, phá tan xe và kẻ cỡi xe.

22 Ta sẽ dùng người phá tan đồn ông, đồn bà, già và trẻ; ta sẽ dùng người phá tan trai trẻ và gái đồng trinh.

23 Ta sẽ dùng người phá tan kẻ chặn và bầy nó, kẻ cày ruộng và đôi bò nó. Ta sẽ dùng người phá tan các quan cai trị và các quan đề hình.

24 Nhưng trước mắt các người, ta sẽ báo cho Ba-by-lôn và mọi dân cư Canh-đê phàm điều ác chi mà chúng nó đã làm tại Si-ôn, Đức Giê-hô-va phán vậy.

25 Đức Giê-hô-va phán: Hỡi núi hay hủy diệt, này, ta nghịch cùng người, là kẻ đã phá tan cả thế gian! Ta sẽ giá tay trên người, sẽ xô người lăn xuống từ trên các vầng đá, làm cho người thành ra núi bị cháy.

26 Người ta sẽ chẳng từ nơi người lấy đá làm góc cùng đá làm nền nữa, nhưng người sẽ là hoang vu đời đời, Đức Giê-hô-va phán vậy.

27 Hãy dựng cờ xí trong đất; thổi kèn trong các nước; sửa soạn các dân đánh nó! Hãy gọi những nước A-ra-rát, Min-ni, Ách-kê-na, đến đánh nó! Hãy lập một quan tướng đạo binh! Hãy khiến những ngựa lên như cào cào!

28 Hãy sửa soạn các nước đánh nó, tức các vua Mê-đi, các quan cai trị nó, các quan đề hình nó, và cả đất mà những người ấy cai quản!

29 Đất rung động và sâu thẳm, vì ý chỉ của Đức Giê-hô-va nghịch cùng Ba-by-lôn đã đứng vững, để làm cho Ba-by-lôn thành ra hoang vu không có dân ở.

30 Những lính chiến của Ba-by-lôn thôi đánh, cứ ở trong các đồn lũy; sức chúng nó đã kiệt, trở nên giống như đồn bà. Nhà của nó bị đốt, then gài cửa nó bị bẻ.

31 Lính trạm gặp nhau, sứ giả đựng đầu đựng báo tin cho vua Ba-by-lôn rằng thành vua ấy bị đánh lấy khắp tư bề,

32 đồ giang bị chiếm giữ, đồng lũy bị đốt cháy bằng lửa, và những lính chiến đã hoảng hồn.

33 Vì Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Con gái Ba-by-lôn giống như sân đập lúa đến kỳ đập lúa; còn ít lâu nữa, kỳ mùa gặt sẽ đến cho nó.

34 Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, đã nuốt ta, nghiền ta; bỏ ta như bình trống không; nuốt ta như con vật lớn; lấy của ngon ta làm no bụng người; đuổi ta ra khỏi.

35 Dân cư Si-ôn sẽ nói rằng: Nguyên sự bạo ngược đã làm cho ta, và xác thịt ta xuống trên Ba-by-lôn! Giê-ru-sa-lem sẽ nói rằng: Nguyên cho huyết ta đổ trên dân cư Canh-đê!

36 Vậy nên, Đức Giê-hô-va phán như vậy: Này, ta sẽ đối nại việc người, trả thù cho người; ta sẽ làm khô biển nó và làm cạn tắt nguồn nó.

37 Ba-by-lôn sẽ trở nên đồng hư nát, hang chó rừng, trò gở lạ và xỉ báng, không có dân ở nữa.

38 Chúng nó sẽ cùng nhau gầm thét như sư tử tử, rống như sư tử con.

- 39 Khi chúng nó càng nóng nảy lắm, ta sẽ dọn tiệc cho, và làm cho say, hầu cho chúng nó được vui mừng, và ngủ một giấc đời đời, không thức dậy nữa; Đức Giê-hô-va phán vậy.
- 40 Ta sẽ làm cho chúng nó xuống hàng thịt như chiên con, chiên đực, và dê đực vậy.
- 41 Sê-sác đã bị chiếm lấy, và thành mà cả thiên hạ đều ngợi khen đã bị bắt là thế nào! Ba-by-lôn đã trở nên sự hoang vu giữa các nước là thế nào!
- 42 Biển lên ngập Ba-by-lôn, nó bị muôn vàn luồng sóng bao bọc lấy.
- 43 Các thành nó đã trở nên hoang vu, đất khô, nơi sa mạc, đất không dân ở, không con người nào đi qua.
- 44 Ta sẽ đoán phạt Bên trong Ba-by-lôn, sẽ móc vật nó đã nuốt ra khỏi miệng nó; các nước sẽ chẳng đổ về nó nữa. Tường thành Ba-by-lôn cũng sẽ xiêu đổ!
- 45 Hỡi dân ta, hãy ra khỏi giữa nó, ai nấy khá cứu mình khỏi cơn giận phùng phùng của Đức Giê-hô-va!
- 46 Lòng các người chớ nhút nhát, chớ sợ hãi vì những tin đồn ra trong đất này. Vì năm nay một tin đồn đến, rồi sau năm khác cũng có tin đồn; có sự bạo ngược trong đất, kẻ cai trị nghịch cùng kẻ cai trị.
- 47 Vậy nên, này, những ngày đến, ta sẽ đoán phạt các tượng chạm của Ba-by-lôn; cả đất nó sẽ bị xấu hổ; những người bị giết sẽ ngã xuống giữa nó.
- 48 Lúc đó, các tầng trời, đất, và mọi vật trên đất đều cất tiếng reo vui vì Ba-by-lôn; vì những kẻ hủy hại từ các miền phương bắc áo đến trên nó, Đức Giê-hô-va phán vậy.
- 49 Như Ba-by-lôn đã làm cho kẻ bị giết của Y-sơ-ra-ên ngã xuống, cũng vậy, kẻ bị giết của Ba-by-lôn cũng sẽ ngã xuống trong cả đất mình.
- 50 Các người là kẻ đã tránh khỏi gươm, hãy đi, đừng đứng lại! Từ phương xa hãy nhớ đến Đức Giê-hô-va, và tưởng tới Giê-ru-sa-lem!
- 51 Chúng ta hổ người vì sự sỉ nhục mà mình đã nghe; sự hổ thẹn dần mặt chúng ta; vì kẻ ngoại đã xâm vào nơi thánh của nhà Đức Giê-hô-va.
- 52 Vậy nên, Đức Giê-hô-va phán: Này, những ngày đến, ta sẽ đoán phạt các tượng chạm của Ba-by-lôn; cả trong đất nó, những người bị thương sẽ rên siết.
- 53 Dầu Ba-by-lôn dấy lên tận trời, dầu nó làm thành rất cao cho kiên cố, ta cũng sẽ sai những kẻ hủy hại đến nghịch cùng nó. Đức Giê-hô-va phán vậy.
- 54 Từ Ba-by-lôn dấy lên tiếng khóc than, và tiếng hủ hoại lớn vang ra từ đất người Canh-đê!
- 55 Vì Đức Giê-hô-va làm cho Ba-by-lôn ra hoang vu, dứt tiếng ồn ào trong ấy. Sóng chúng nó gầm thét như nhiều nước; tiếng chúng nó vang ra.
- 56 Thật, kẻ tàn hại đã áo đến trên Ba-by-lôn. Những kẻ mạnh mẽ của nó bị bắt, cung chúng nó bị gãy; vì Đức Giê-hô-va là Đức Chúa Trời hay báo trả, Ngài chắc sẽ báo trả cho.
- 57 Đức Vua, danh Ngài là Đức Giê-hô-va vạn quân, phán: Ta sẽ làm cho say các quan trưởng, các kẻ khôn ngoan, các quan cai trị, các quan đề hình, cùng những lính chiến của nó; chúng nó sẽ ngủ một giấc đời đời và không tỉnh thức nữa.
- 58 Đức Giê-hô-va vạn quân phán như vậy: Tường thành Ba-by-lôn dầu rộng lắm, sẽ bị đổ xuống hết, cửa nó dầu cao lắm, sẽ bị lửa đốt cháy. Ấy vậy, các dân khó nhọc mà chẳng được gì, các nước làm việc cho lửa, và đều mệt mỏi.
- 59 Này là lời của tiên tri Giê-rê-mi dặn Sê-ra-gia, con trai Nê-ri-gia, cháu Na-ha-sê-gia, khi người đi với Sê-đê-kia vua Giu-đa qua nước Ba-by-lôn trong năm thứ tư đời vua ấy. Bấy giờ Sê-ra-gia làm quan nội đại thần.
- 60 Giê-rê-mi chép vào sách hết thấy các tai nạn phải đến cho Ba-by-lôn, tức mọi lời đã

được chép về Ba-by-lôn.

⁶¹ Giê-rê-mi nói với Sê-ra-gia rằng: Khi người đã đến Ba-by-lôn, khá lo đọc hết những lời này.

⁶² Rồi người khá nói: Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài đã phán rằng sẽ hủy diệt thành này, và nơi này sẽ không ai ở nữa, từ loài người cho chí loài vật cũng không, song sẽ nên một nơi hoang vu đời đời.

⁶³ Khi người đã đọc sách này xong, thì khá cột vào sách một cục đá, mà ném xuống giữa sông Ơ-phơ-rát,

⁶⁴ và khá nói rằng: Ba-by-lôn sẽ chìm xuống như vậy! Nó sẽ chẳng còn chỗi dậy nữa vì tai nạn mà ta sẽ giáng trên nó, chúng nó sẽ mãi miệt. Lời của Giê-rê-mi đến đây.

CHƯƠNG 52

Khi Sê-đê-kia lên làm vua, có hai mươi mốt tuổi; trị vì mười một năm tại thành Giê-ru-sa-lem. Mẹ vua tên là Ha-mu-ta, con gái của Giê-rê-mi, người Líp-na.

² Vua ấy làm đều dữ trước mắt Đức Giê-hô-va, như mọi việc vua Giê-hô-gia-kim đã làm.

³ Vì có Đức Giê-hô-va nổi giận, thì điều đó xảy ra trong Giê-ru-sa-lem và Giu-đa, cho đến Ngài ném bỏ chúng nó khỏi trước mặt mình. Sê-đê-kia dấy loạn nghịch cùng vua Ba-by-lôn.

⁴ Ngày mồng mười, tháng mười, năm thứ chín đời vua Sê-đê-kia, thì Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, đem cả đạo binh mình đi đánh Giê-ru-sa-lem, đóng trại nghịch cùng nó, và chúng nó lập đồn vây lấy.

⁵ Thành bị vây mãi đến năm thứ mười một đời vua Sê-đê-kia.

⁶ Ngày mồng chín tháng tư, trong thành bị đói kém lắm, đến nỗi dân của đất này không có bánh nữa.

⁷ Vách thành bị phá vỡ, hết thấy những lính chiến bèn trốn ra khỏi thành lúc ban đêm, và do cửa ở giữa hai cái vách, gần vườn vua, mà đi ra; trong khi người Canh-đê đương vây thành, thì chúng nó chạy trốn hướng về A-ra-ba.

⁸ Nhưng đạo binh của người Canh-đê đuổi theo vua; khi đã đuổi kịp Sê-đê-kia tại đồng bằng Giê-ri-cô, thì quân vua chạy tan và bỏ vua lại.

⁹ Người Canh-đê bắt vua và dẫn đến cùng vua Ba-by-lôn, tại Ríp-la, trong đất Ha-mát, nơi đó vua bị vua Ba-by-lôn xử đoán.

¹⁰ Vua Ba-by-lôn khiến giết các con trai của Sê-đê-kia trước mắt người, cũng khiến giết mọi quan trưởng Giu-đa tại Ríp-la.

¹¹ Đoạn sai móc mắt Sê-đê-kia, lấy xiềng xiềng lại. Vua Ba-by-lôn đem Sê-đê-kia về Ba-by-lôn, khiến giam trong ngục cho đến ngày người chết.

¹² Ngày mồng mười tháng năm, năm thứ mười chín về đời Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, thì Nê-bu-xa-a-đan, quan đầu thị vệ, hầu vua Ba-by-lôn, vào thành Giê-ru-sa-lem.

¹³ Người sai đốt nhà Đức Giê-hô-va, cung vua, và hết thấy nhà cửa trong thành Giê-ru-sa-lem. Mọi nhà lớn cũng đều phỏ cho lửa.

¹⁴ Rồi cả đạo binh của người Canh-đê thuộc quyền quan đầu thị vệ, phá hết thấy các vách thành chung quanh Giê-ru-sa-lem.

¹⁵ Những kẻ rất nghèo trong dân, với những kẻ sống sót đương ở trong thành, những kẻ đã hàng đầu vua Ba-by-lôn, và từ trong đám đông sót lại, thì Nê-bu-xa-a-đan, qua đầu thị vệ, bắt đem đi làm phu tù hết thấy.

¹⁶ Nê-bu-xa-a-đan, quan đầu thị vệ, chỉ để những người rất nghèo khó lại trong đất, đặng

trồng vườn nho và làm ruộng.

17 Quân Canh-đê phá tan các cột đồng trong nhà Đức Giê-hô-va, cả đến đế tảng và biển đồng trong nhà Đức Giê-hô-va, rồi đem những đồng đó về Ba-by-lôn.

18 Những nồi, và, kéo, chậu thìa, cùng hết thầy khí mạnh bằng đồng về việc thờ phượng, chúng nó cũng đều đem đi nữa.

19 Quan đầu thị vệ, lại khuân đi cả những chén, lư hương, chậu, nồi, chơn đèn, thìa, và bát, phàm những đồ gì làm bằng vàng thì lấy vàng, đồ gì làm bằng bạc thì lấy bạc.

20 Còn như hai cột đồng, biển đồng, và mười hai con bò đồng dùng làm đế nó, mà vua Sa-lô-môn đã chế tạo cho nhà Đức Giê-hô-va, đồng của những đồ ấy, thì không thể cân được.

21 Mỗi cột cao mười tám thước, yếu vi mười hai thước; trong tầm phổng, dày bằng bốn ngón tay.

22 Trên đầu cột có chúp đồng, cao năm thước, chung quanh chóp có lưới và trái lựu, đều bằng đồng cả. Cột kia giống như cột này, cũng có lưới và trái lựu.

23 Bốn bề có chín mươi sáu trái lựu, và hết thầy những trái lựu đặt xung quanh lưới cộng là một trăm.

24 Quan đầu thị vệ bắt Sê-ra-gia, thầy tế lễ cả, và Sô-phô-ni, thầy tế lễ phó, cùng ba người giữ cửa đền.

25 Cũng bắt tại trong thành một hoạn quan coi lính chiến, bảy người cận thần của vua ở trong thành, một viên thư ký của qua chánh lãnh binh, coi việc mộ dân trong đất, cùng sáu mươi người dân đất đó gặp tại trong thành.

26 Nê-bu-xa-a-đan, quan đầu thị vệ, đem hết thầy những tù ấy về cho vua Ba-by-lôn, tại Ríp-la.

27 Vua Ba-by-lôn sai đánh và giết họ tại Ríp-la, trong đất Ha-mát. Ấy vậy người Giu-đa bị điệu đi làm phu tù khỏi đất mình.

28 Đây là dân mà Nê-bu-cát-nết-sa đã đem đi làm phu tù; năm thứ bảy, ba ngàn hai mươi ba người Giu-đa.

29 Năm thứ mười tám đời Nê-bu-cát-nết-sa, từ thành Giê-ru-sa-lem bắt đi tám trăm ba mươi hai người.

30 Năm thứ hai mươi ba đời vua ấy, Nê-bu-xa-a-đan, quan đầu thị vệ, đem đi bảy trăm bốn mươi lăm người Giu-đa. Hết thầy là bốn ngàn sáu trăm người.

31 Năm thứ ba mươi bảy, sau khi vua Giu-đa là Giê-hô-gia-kin bị bắt, tức là năm đầu vua Ba-by-lôn là Ê-vinh-Mê-rô-đác mới lên ngôi, ngày hai mươi lăm tháng mười hai, vua này trả lại chức vua cho Giê-hô-gia-kin vua Giu-đa, và đem ra khỏi ngục;

32 lấy lời lành nói với, và lập ngôi người cai hơn ngôi các vua cùng ở với mình tại Ba-by-lôn.

33 Lại sai đổi áo tù, Giê-hô-gia-kin đến ngồi bàn với vua trọn đời mình.

34 Giê-hô-gia-kin còn sống bao lâu, thì vua Ba-by-lôn ban đồ cần dùng hằng ngày cho mãi mãi, trọn đời người.

For other languages please go to www.wordproject.org